

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 77

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 12 de març del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1383/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Agència Balear de Notícies. 3323
 - 2) **RGE núm. 1401/13**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a reunió Govern-Consell de Formentera. 3324
 - 3) **RGE núm. 1388/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciativa "Youth on the move". 3325
 - 4) **RGE núm. 1582/13**, de l'Hble. Diputat no adscrit, Sra. Antoni Pastor i Cabrer, relativa a avantprojecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local. 3326
 - 5) **RGE núm. 1836/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a la imatge turística de les Illes Balears. 3327
 - 6) **RGE núm. 1842/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla biennal de l'aeroport d'Eivissa. 3328
 - 7) **RGE núm. 1849/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Fira de Berlín. 3329
-
-

- 8) RGE núm. 1841/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ITB de Benicarló. 3330
- 9) RGE núm. 1848/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estand propi d'Eivissa i Formentera a fires turístiques. 3331
- 10) RGE núm. 2082/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'assistència tècnica als municipis. 3333
- 11) RGE núm. 1847/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ofertes de feina i atur. 3333
- 12) RGE núm. 1850/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions estatutàries. 3334
- 13) RGE núm. 1851/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, sobre la reforma local. 3335
- 14) RGE núm. 1839/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya "Empresa Segura". 3336
- 15) RGE núm. 1838/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació professional dual. 3337
- 16) RGE núm. 1840/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de reestructuració del parc mòbil. 3338
- 17) RGE núm. 1845/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerri i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preparació dels professors en aplicació del nou decret de tractament de llengües. 3339
- 18) RGE núm. 1843/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis entre Port de les Illes Balears i els Ajuntaments de Ses Salines i Capdepera. 3340
- 19) RGE núm. 1846/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de les mesures relatives al Pla de pagament de proveïdors. 3341
- 20) RGE núm. 1384/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a mesures per afrontar l'atur. 3341
- 21) RGE núm. 1400/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprofundir en l'autogovern. 3343
- 22) RGE núm. 1837/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a la imatge turística de les Illes Balears. 3344
- 23) RGE núm. 1852/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de conflictes. 3345
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3601/13**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general educativa. 3347
- III. MOCIÓ RGE núm. 1515/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern respecte de la reforma de la Llei de bon govern i bona administració, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 445/13. 3351
- IV. Compareixença de president del Govern de les Illes Balears** per tal d'informar sobre les xifres de dèficit de la CAIB (escrit RGE núm. 1471/13 del Govern). 3358
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7172/12**, presentada pel Consell de Mallorca, de modificació de la Llei 6/2006, de 12 d'abril, balear de caça i pesca fluvial, i modificada per la Llei 6/2007, de 27 de desembre, de mesures tributàries i econòmicoadministratives. 3378
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia. El primer punt de l'ordre del dia d'avui correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1383/13, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Agència Balear de Notícies.

La primera pregunta, RGE núm. 1383/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a Agència Balear de Notícies, que formula el diputat Sr. Nel Martí Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Sr. Conseller, ara s'acompleix un any de la Sentència de l'Audiència Provincial de Palma per la qual es condemnava a sis anys de presó a l'expresident Jaume Matas i per la qual es posava de manifest el cas subvencions, la trama que va fer servir l'Agència Balear de Notícies per finançar il·lícitament el diari *Libertad Digital* per al qual, per cert, va treballar i facturar també l'actual diputat del Partit Popular, el Sr. Camps. L'important, però, és que la sentència deixa clar que el Govern de Jaume Matas va subvencionar, via Agència Balear de Notícies, *Libertad Digital* de forma il·lícita i fa una reserva a l'acusació particular, la comunitat autònoma, animant-la a prendre les accions corresponents per reclamar les quantitats indegudament cobrades per l'entitat subvencionada.

I en aquest sentit, Sr. Conseller, d'acord amb el compromís que va prendre el Govern en aquesta cambra, de reclamar, sigui qui sigui, totes aquelles quantitats que indegudament s'hagin pagat i perjudiquin la comunitat autònoma, i llegesc textualment la seva declaració, li deman en quina situació es troba la recuperació dels recursos públics que les sentències demostren que s'han extret il·lícitament i, en concret, el cas de l'Agència Balear de Notícies, en quin moment es troba d'aquest procés?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, a día de hoy este gobierno no ha hecho nada, porque nada se puede hacer. Como usted muy bien ha dicho, pues hay una sentencia de la Audiencia Provincial, pero usted sabe que esta sentencia no es firme, puesto que ha sido recurrida en casación ante el Tribunal Supremo, por lo tanto, hasta que no recaiga sentencia firme pues no podremos, este gobierno no hará nada.

Una vez recaiga esta sentencia, si es posible, pues entonces haremos, la administración de la comunidad autónoma hará una revisión de oficio del expediente por el cual se concedió esta subvención y reclamaremos las cantidades que hayan podido ser abonadas indebidamente.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, muchas gracias. Sr. Conseller, no cal esperar la resolució del recurs. És cert que la sentència no és ferma, però el recurs no modifica els fets provats i la sentència parla de fets provats, perquè el recurs té a veure amb les condemnes i no amb les reserves que fa el Jutge, orientant l'administració a recuperar els seus recursos.

No ens hem de confondre, actuarà o no actuarà el Govern per recuperar allò que Alemany i Matas van extreure il·lícitament dels ciutadans? Açò crec que és el que vol saber tothom. La sensació que un té i crec que podem constatar és que el Govern és molt àgil a l'hora d'acabar amb les "sopes bobes", com deia el president, de les subvencions il·lícites als condemnats, però en canvi és cruel amb l'altra "sopa boba", aquella que són les restes que deixaven els convents i que servien per alimentar els pobres, de les subvencions que fan possible que moltes famílies i entitats puguin donar suport als més necessitats.

Creim que en aquest cas el Govern hauria de ser clar i hauria d'expressar la voluntat de forma clara, però també de forma immediata perquè la sentència crec que és ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... prou evident i prou clara.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, creo que la manifestación que le he hecho en cuanto a la postura de este gobierno es firme, en cualquier caso hay una premisa que usted obvia, hay lo que se llama la presunción de inocencia, artículo 24 de nuestra Constitución, y además el principio jurídico penal, pues, también lo establece así. Por lo tanto, vamos a esperar a que haya sentencia firme y cuando la haya no se preocupe usted que este gobierno hará todo lo que tiene que hacer, dónde sea y ante quien sea para recuperar aquellos intereses de esta comunidad autónoma que se hayan mal utilizar.

En cualquier caso, sí que quiero agradecerle su interés porque este gobierno vele por los intereses de esta comunidad autónoma, pero es lamentable que usted o ustedes, en la pasada legislatura, que dieron apoyo, pues, a otro gobierno, no fuesen también, no mirasen con tanto interés, no velasen con tanto interés por los recursos de esta comunidad autónoma que, con tanta facilidad, pues, malgastaron.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 1401/13, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a reunió Govern-Consell de Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 1401/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a reunió del Govern-Consell de Formentera que formula la diputada no adscrita, la Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. Sr. Gómez, quins són els acords presos entre el Consell de Formentera i el Govern sobre duplicitats?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la reunión que mantuve entre el Gobierno de la comunidad autónoma y el gobierno del consell insular pues forma parte de la voluntad del presidente de esta comunidad autónoma de que exista un diálogo fluido y constante entre los dos gobiernos, comunidad autónoma y consells insulares. Y en este caso, pues, los objetivos eran detectar si había alguna posible duplicidad y para agilizar, si era posible, pues los procedimientos administrativos entre las dos administraciones.

Por lo tanto, lo que se persigue, insisto, es que exista un diálogo fluido y constante entre las dos administraciones, con la finalidad de tener una administración más eficiente y más eficaz.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Gómez, per la seva resposta. Miri, digui el que digui vostè, ni un, ni un, ni un sol acord sobre duplicitats. Les duplicitats detectades pel Consell Insular de Formentera i que els varen ser exposades a la reunió són duplicitats creades per vostè, pel seu govern. Si m'ho permeten, els diré que necessiten ser molt agosarats per convocar una reunió per avançar en la idea d'eliminar duplicitats i que vostès saben que no eliminaran, perquè corresponen i obeeixen a les seves necessitats i no a les necessitats i demandes del poble de Formentera. Es necessita ser molt agosarat que el seu govern convoqui una reunió, per parlar de duplicitats i competències superposades quan, primer, vostès han instal·lat una delegació de govern totalment innecessària, per tant absolutament prescindible. I els diré per què: vostès saben molt bé que l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 57, així com també a la Llei de consells, en el seu article 26, es recull la possibilitat que els consells facilitin un espai propi, així com personal per gestionar els serveis propis del Govern, i és evident que en l'estructura organitzativa actual del Consell Insular de Formentera podrien cobrir-se perfectament els serveis que són competència de la comunitat autònoma. Per tant, el consell està habilitat per desenvolupar aquests serveis i és aquí on radica la duplicitat, el que vostès han fet és assegurar-se una representació institucional i política a l'illa on les urnes no els ho havia donat, i ho fan malgrat i a costa de duplicar serveis.

I segon, en matèria de promoció turística, la seva falta de diàleg i de consens han obligat no només Formentera sinó també Eivissa, governada pel Partit Popular, que s'han vist obligats a mantenir una estratègia de promoció paral·lela donada la impossibilitat d'influir en la política turística del consolat. Això és una nova i evident duplicitat de recursos, de sous i d'esforços. No resulta estrany que amb tots aquests antecedents la reunió fos qualificada pels representants de Formentera com un *paripé*, d'una nova oportunitat perduda, d'una nova decepció i fins i tot, des de la institució insular s'arribés a qüestionar la utilitat real d'aquesta reunió.

Els nostres representants de Formentera, i amb això acab, van tornar a l'illa sense cap resposta, sense cap acord, sense cap compromís, després d'un viatge i una reunió inútil. Vostès el que han fet és fomentar duplicitat que existeix a Formentera, cada dia es fa més evident que el seu govern, el govern seu, el del Partit Popular, és un pèssim govern per als ciutadans i les ciutadanes de Formentera. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Mire, yo creo que existan este tipo de reuniones siempre es positivo entre precisamente pues para ofrecer esta administración más eficaz y más eficiente a los ciudadanos. El hecho de que se haya, por parte de los, como usted dice, de los gobernantes del consell insular, hayan mostrado su decepción, a mí lo que considero es que después de esta reunión, para intentar obtener esta administración, como le

he dicho, más ágil y más eficaz, aprovechar este tipo de reuniones para sacar rentabilidad política, pues la verdad es que no me parece del todo demasiado lícito.

En cualquier caso, le diré que las duplicidades que usted apunta en cuanto a la promoción turística, creo que el gobierno y las competencias sabemos en estos momentos dónde están residenciadas, si alguien hace algo al margen, pues, en todo caso, si existe duplicidad, si es que existe, pues piense usted quién, en todo caso, la crea.

En cualquier caso, también le diré que, en cuanto a la delegación de Formentera, creo que en esta cámara pues ya he manifestado en más de una ocasión el porqué y los objetivos de esta delegación, en cualquier caso, sólo le comentaré que responde a un compromiso electoral del Partido Popular y en este caso le diré que este gobierno cumple con los compromisos que adquiere.

Muchísimas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 1388/13, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciativa "Youth on the move".

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 1388/13, ajornada de la sessió anterior, relativa a iniciativa "Youth on the move" que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Presidencia, si el empleo es una de nuestras principales preocupaciones, y la semana pasada tuvimos datos muy positivos en esta comunidad autónoma, es lícito decir que el trabajo y la empleabilidad juvenil deben ser de entre esta preocupación destacada por todos nosotros.

Señores diputados, si el segundo trimestre del año 2007 la tasa de paro juvenil en las Islas Baleares era del 15%, en el segundo trimestre de 2011 alcanzó el 41%, casi triplicando el número de desempleados juveniles en cuatro años, y ese es el punto de partida.

Es vital para la empleabilidad de los jóvenes la formación y la asunción de competencias profesionales, la experiencia y los aprendizajes de idiomas; los jóvenes más preparados tienen sin duda mayores posibilidades de prosperar. Debemos fomentar, por tanto, todas aquellas iniciativas que permitan eliminar trabas a los jóvenes para emprender y que creen estímulos para prosperar y formarse. De hecho, hoy mismo, el presidente del Gobierno, antes de las doce del mediodía, presenta una batería de más de cien medidas para fomentar el empleo juvenil.

Hay que celebrar que ahora sí se adopten medidas para incentivar la contratación de los jóvenes, todas las administraciones, señores y señoras diputados, deben estar implicadas y Europa también lo está, con sus planes de formación y las enormes posibilidades de movilidad y de adquisición de competencias profesionales e idiomas en el extranjero para los jóvenes también de nuestra comunidad autónoma.

De esta forma, Sr. Conseller de Presidencia, ¿nos podría explicar en qué consiste la iniciativa Juventud en Movimiento y cuáles serán las consecuencias de la misma para los jóvenes de esta comunidad autónoma?

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, Juventud en Movimiento es una campaña promovida por la Dirección General de Empleo, Asuntos Sociales e inclusión de la Comisión Europea que aspira a facilitar el acceso a los diferentes programas de movilidad para jóvenes. En 2013, gracias a la mediación del Centre Balears Europa, y sufragado directamente por la Unión Europea, este evento tendrá su sede en nuestra comunidad autónoma, siendo la primera vez en su historia que la campaña se lleva a cabo en un territorio insular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sr. Conseller. Els deman silenci, per favor. Gràcies. Pot continuar, perdoni.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Gracias, Sra. Presidenta. En esta ocasión, además, la Dirección General de Comunicación de la Comisión Europea simultaneará en las islas diferentes acciones de difusión del Año Europeo de la Ciudadanía, entre quienes son los protagonistas del presente y germen del futuro comunitario.

Por ese motivo, todas las instituciones locales y autonómicas, además de la Universidad, nos hemos bolcado en preparar un programa adecuado según los objetivos planteados que permita aportar nuevas expectativas a los miles de jóvenes españoles que sufren en primera persona los efectos del desempleo juvenil.

Palma de Mallorca, tras Sofía y Dusseldorf, se convertirá en el centre europeo de la juventud europea del 26 al 28 de marzo, para que en quince stands informativos diferentes actividades de dinamización y medio centenar de talleres, conferencias, exhibiciones y debates ayuden a nuestra juventud a mejorar su capacitación, amplien sus posibilidades de colaboración y empleo, además de impulsar su potencial para lograr un crecimiento inteligente, sostenible, innovador e integrador.

Así, Sr. Diputado, que Juventud en Movimiento será un acicate y una puerta abierta a la Europa de las oportunidades. Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1582/13, de l'Hble. Diputat no adscrit, Sra. Antoni Pastor i Cabrer, relativa a avantprojecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 1582/13, relativa a avantprojecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que formula el diputat no adscrit, el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. M'agradaria saber quina opinió té el Govern d'aquest avantprojecte de llei. Hem sentit l'opinió ja de diferents batles, de diferents regidors, hem sentit també l'opinió del president de la FELIB, on tracta de barbaritat aquest avantprojecte, però no hem sentit, en aquest cas, l'opinió del Govern.

Nosaltres, la veritat, és que el veim amb molta preocupació, a pesar que pot tenir algun aspecte positiu, pensam que, en definitiva, sobretot la conclusió és que crea molts dubtes; que és un avantprojecte que evidentment pot sofrir modificacions però que no afronta realment els problemes que avui tenen els ciutadans; es limita, bàsicament, a afrontar els problemes que puguin tenir les administracions públiques deixant de banda, una vegada més, els ciutadans en aquest cas de les Illes Balears.

Ens agradaria saber si realment això preocupa el Govern, ens agradaria saber quina valoració en fa el Govern i sobretot ens agradaria saber quines actuacions o pressions farà al Govern central per tal que modifiqui aquest avantprojecte. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, doncs miri, la valoració que fa el Govern és que, després de pràcticament trenta anys de l'aprovació de la Llei de bases de règim local i després de més de vint i busques modificacions puntuals, més o manco extenses, que té aquesta llei, doncs que era necessari fer-ne una actualització. Una actualització que crec que s'ha de veure en positiu, té punts forts aquesta actualització en el sentit que l'aposta és molt clara: una competència per cada administració per tal d'evitar aquestes duplicitats i aquestes superposicions que vostè coneix perfectament que es venien produint fins ara.

I en aquest sentit, doncs jo li vull veure el vessant més positiu que negatiu sobre aquesta reforma del projecte de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sr. Conseller. M'agradaria, si és possible avui, parlar de persones, que deixassin de parlar de dèficit, que deixassin de parlar de doblers, que deixassin de parlar de racionalitzar, que deixassin de parlar en aquest cas de la salut, de les finances d'una comunitat, i poguéssim parlar dels ciutadans. A mi m'agradaria saber com pensa vostè que afectarà aquesta llei als ciutadans de les Illes Balears, perquè això crec que és l'important i avui no podem, no tenim temps per parlar-ne en profunditat.

Li demanaria que fes una compareixença voluntària perquè crec que requereix un debat profund. M'agradaria saber què diran els ajuntaments quan es limitin en aquest cas les competències de la Policia Local, diguin que els temes de seguretat, d'allò públic no és competència seva. M'agradaria saber què farà un ajuntament quan vagi a demanar una plaça de centre de dia. M'agradaria saber què faran els ajuntaments quan vagin a demanar una plaça a escoleta, perquè vostès en educació, en aquest cas el Govern central es limita que els ajuntaments els serviran per cercar un solar per a la construcció d'una escola.

És a dir és que arribam a uns punts, Sr. Conseller, que em pareix que és un menyspreu total a l'administració local.

El problema d'aquest país no són els ajuntaments, Sr. Conseller, els problemes d'aquest país primer és l'Estat, segon les comunitats autònomes i en tercer lloc els ajuntaments. I com que no s'atreveixen a descentralitzar o a recentralitzar, en aquest cas, els serveis de les comunitats, van directament als ajuntaments. Però això ho pagaran els ciutadans, perquè vostès, quan parlen de serveis socials, parlen d'exclusió social, però no parlen de prevenció; qui fa el seguiment personalitzat, en aquest cas a les persones de serveis socials, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, gràcies.

EL SR. PASTOR I CABRER:

... els ajuntaments?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. PASTOR I CABRER:

M'agradaria una reflexió i per favor que facin rectificar.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, totes les institucions, tots els organismes, persones, han tingut ocasió de presentar al·legacions a aquest projecte de llei, el Govern balear també ho ha fet en aquest sentit. I miri, precisament perquè volem parlar de persones i volem parlar de persones amb garanties de futur, és per açò que hem de parlar de finances i hem de parlar d'equilibri pressupostari i hem de parlar de control de la despesa, açò és important, perquè si no de cara a un futur serà molt difícil que puguem parlar de polítiques cap a les persones si les finances, si el tresor de cada una d'aquestes administracions està en situació feble.

I per tant crec que s'ha de construir la casa des dels ciments i crec que aquesta llei, podem estar-hi més o manco d'acord amb moltes coses que s'hi diuen, però hi ha una base sòlida, pens jo, sobre la qual es pot construir un edifici molt més sòlid del que tenim fins ara.

Nosaltres hem tingut diferents reunions a través dels diferents ajuntaments, de la FELIB, del pacte local, on s'han posat damunt la taula nombroses consideracions. Estic segur que hem aconseguit recollir el sentir general dels ajuntaments en aquest sentit i es traslladarà corresponentment sobre aquelles coses en què el Govern està d'acord, que són moltes, per tal que aquest projecte de llei sigui millor i que pugui recollir especialment les particularitats de les Illes Balears, tal com ens han fet arribar també els diferents consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1836/13, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a la imatge turística de les Illes Balears.

Cinquena pregunta, RGE 1836/13, relativa a la imatge turística de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la setmana passada, dimarts de la setmana passada, el vàrem poder veure molt enfadat en els mitjans de comunicació criticant l'actuació que havia fet el GOB perquè segons vostè perjudicava la imatge turística de les Illes Balears.

Avui ens agradaria saber com valora el conseller de Turisme el perjudici que provoca a la imatge turística de les Illes Balears la política ambiental del govern del qual forma part. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. Sra. Diputada, la semana pasada hice una valoración de un hecho que iba a acontecer en una feria turística que era propia de mi competencia y que de hecho ocurrió, y yo creo que fue valorado en su justa medida, y ya las declaraciones públicas fueron realizadas.

Usted me está preguntando por una valoración de la política ambiental del Gobierno balear que, como usted bien sabe, no es propia de mi conselleria, que es la Conselleria de Turismo, pero si usted, porque alguna razón tendrá, se refiere a la valoración sobre la ley turística aprobada por este gobierno y tramitada por la Conselleria de Turismo, pues si quiere que le haga una valoración de la ley turística le puedo decir que si usted se refiere o quiere que le valore los hoteles que han sido vendidos para ser rehabilitados gracias a la ley turística, si usted quiere que le valore los hoteles que están contruidos y siendo reformados y subidos de categoría gracias a la ley turística, y si usted quiere también que le valore los nuevos agroturismos que se están abriendo y se están reformando gracias a la ley turística, mi valoración es positiva.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, però vostè sap perfectament que no és això que jo li demanava. Vostè parla de turisme sostenible, vostè parla de turisme gastronòmic, vostè parla de turisme d'esports, vostè parla de moltes classes de turisme; per tant el turisme ambiental també forma part de la seva gestió, i en qualsevol cas forma part de la seva responsabilitat com a membre d'un govern d'unes Illes Balears que bàsicament viuen del turisme.

Jo li demanava com valora vostè, per exemple, les retallades que s'han fet en espais naturals, enviar a l'atur persones que estaven fent feina a un parc nacional com Cabrera, una de les imatges que vostè i el seu sector utilitzen per atreure turistes a aquestes illes... Com valora vostè aquestes coses?, perquè les retallades en la gestió ambiental, abandonar el manteniment i la prevenció de moltes coses en espais naturals és bàsic per al turisme, Sr. Delgado. Jo li demanava això. Com valora vostè aquestes coses?, perquè renunciar precisament a mantenir aquells espais que formen part de les fotos que duim a

Alemanya i a molts altres llocs, això és jugar amb el pa dels nostres ciutadans, dels seus fills, dels seus néts i dels néts dels seus néts.

Per tant si no mantenim allò que tenim, que és bàsicament el territori i la imatge que aquest territori dóna a la vista dels nostres visitants, difícilment tindrà futur el turisme. A vostè per ventura li pot fer gràcia, però a mi no me'n fa cap, de gràcia, cap ni una, ni a mi ni a molts dels ciutadans, i li asseguro que són cada dia més els turistes que entenen perfectament la gestió que pot fer una entitat com el GOB, que la gestió que fa aquest govern en temes ambientals.

Jo, si Cabrera és per anar a fer festes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mascaró. Gràcies, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...i a vostè li pareix bé, a mi no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias. Sra. Diputada, no me estaba riendo de su intervención, que me parece muy seria, sino de un comentario que me ha hecho el Sr. Company, que sí es el competente en materias medioambientales, y sí, me ha dicho que la cosa funciona mucho mejor, lógicamente, con menos subvenciones y con menos subvenciones a amiguitos suyos, pero la cosa está funcionando bastante mejor de lo que funcionaba antes.

(Alguns aplaudiments)

En cualquier caso yo lo que no puedo entrar es a discutir discursos teóricos como hace usted, que encima se lía porque es que no tiene nada que decir. Por favor, aporte usted datos, diga datos concretos. Yo sí le puedo dar datos, yo le puedo dar datos de hoteles que se están rehabilitando, le puedo dar datos de la disminución del paro, le puedo dar datos objetivos, pero no puedo entrar en disquisiciones teóricas que son propias de su partido porque nosotros no estamos aquí para perder el tiempo. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 1842/13, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla biennal de l'aeroport d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 1842/13, relativa a pla biennal de l'aeroport d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Turisme, diversificar els mercats emissors i fer més rendible i allargar la temporada baixa són objectius que des de fa temps preocupen i persegueix el sector turístic de les Pitiüses, que ja varen ser recollits en el pla de màrqueting d'Eivissa i Formentera, objectius que si tenim en compte la situació econòmica per la qual passen els països emissors i el perill de dependre d'uns pocs mercats fa que aquests tinguin actualment més vigència que mai.

Som conscients que per aconseguir aquests objectius de poc val tenir bon producte i fer una bona promoció si no es tenen vols perquè els turistes puguin arribar, per la qual cosa la millora de la connectivitat esdevé un objectiu estratègic i prioritari per a les Illes Pitiüses.

Per afrontar aquesta problemàtica, encara que sabem que les competències en connectivitat són de l'Estat, aquest govern ha firmat convenis i ha posat en marxa els comitès de rutes dels aeroports de les Illes, que permeten treballar conjuntament Govern, consells insulars, ajuntaments implicats, el sector representat per la Cambra de Comerç i AENA amb una independència de gestió i amb una millor vinculació amb el territori insular, la qual cosa és una bona notícia per a Eivissa i Formentera, ja que treballen per aconseguir aquests mateixos objectius, que són la millora de la competitivitat i de la connectivitat potenciant l'obertura de noves rutes amb els principals mercats emissors amb l'objectiu de consolidar i diversificar la nostra oferta, tot això amb vols des de nous aeroports dels mercats consolidats i des de noves destinacions amb potencial de creixement, com poder ser el mercat rus i el nòrdic.

El passat dia 21 de febrer es va reunir el Comitè de rutes d'Eivissa, en el qual es va aprovar el pla biennal de l'aeroport d'Eivissa, en què s'oferien importants descomptes en les taxes aeroportuàries per als dos primers anys a noves rutes, així com el compromís de dar-les a conèixer i promocionar-les, i també es va prendre l'acord d'aplicar descomptes en les taxes a les companyies que volin entre els mesos de novembre i març amb un clar objectiu desestacionalitzador.

I per conèixer amb més detall el contingut i la repercussió que pot tenir per al sector turístic d'Eivissa i Formentera aquest pla és pel que li volem preguntar si ens pot explicar el Sr. Conseller de Turisme el contingut del pla biennal de l'aeroport d'Eivissa aprovat recentment pel Comitè de desenvolupament de rutes d'Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, tal como explicamos el plan bienal del Ayuntamiento de Palma ahora toca el del Ayuntamiento de Ibiza. Son planes que se crearon dentro de los comités de ruta de cada uno de los aeropuertos para la promoción de cada uno de los aeropuertos y cada una de las marcas. Es importante este hecho por el supuesto que supone de coordinación interadministrativa, ya que están representadas las administraciones tanto estatal, como autonómica, como insular, como local, porque afecta también lógicamente a los municipios afectados.

Los planes bienales son un trabajo conjunto donde hay (...) a la información aeroportuaria, y cada una del resto de administraciones aporta la información turística para conseguir una venta conjunta, una promoción conjunta de las marca respectivas.

El objetivo del plan bienal de Ibiza y Formentera, creado y aprobado en el seno del Comité de rutas del Aeropuerto de Ibiza, es el siguiente: fomentar o potenciar la apertura de rutas regulares hacia los principales mercados emisores, hacia los destinos domésticos e incremento de los vuelos en meses de temporada media. El plan lógicamente se marca en cada uno de los aeropuertos a unos mercados potenciales en temporada baja distintos; en este caso, en el Aeropuerto de Ibiza, se ha marcado en temporada alta hacia los países nórdicos, Rusia y Europa del este, y en invierno hacia Alemania, Italia, Reino Unido y Holanda, y se intenta incrementar las frecuencias con Madrid y con Barcelona.

Lógicamente para intentar la apertura de esas nuevas rutas con esos mercados potenciales se intenta trabajar con una serie de compañías aéreas que ya están perfectamente identificadas y que son, en Rusia, Aeroflot, Rossiya y touroperadores rusos diversos, y en Finlandia Air Finland y Finnair. En el resto de países nórdicos Jet Time, Malmö Aviation, Norwegian, SAS, TUI i TUIfly Nordic. En Italia, Air On. En España y el resto de Europa, Easy Jet, Volotea y Vueling.

Y además cada una de las administraciones participantes en este comité de rutas y en este plan bienal aporta una serie de incentivos para la apertura de nuevas rutas: AENA, con los descuentos, los porcentajes correspondientes para la temporada baja y para la apertura de nuevas rutas, que son una serie de bonificaciones lógicamente en las tasas, y una serie de posibilidades de promoción de esa nueva ruta dentro del ámbito del marketing; la conselleria, con la posibilidad de la participación en los concursos a las líneas aéreas del *co-branding* y el *co-marketing*; el Consell Insular de Ibiza mediante material gráfico en el idioma del mercado respectivo y empleando la web Ibiza Travel para la apertura de nuevas rutas para promocionar esas nuevas rutas; el Consell de Formentera a través de su web, organizando *fun* (...) y promociones de la línea y del destino; y los ayuntamientos de

Ibiza y Sant Josep también con diversas operaciones de marketing para la promoción de las nuevas rutas.

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 1849/13, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Fira de Berlín.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 1849/13, relativa a fira de Berlín, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, com valora la presentació de les Illes Balears a la fira de Berlín? Li ho deman perquè qualsevol sap que en turisme el pitjor que pot passar és promocionar una imatge i que en arribar el client se'n trobi una altra; per això li deman com valora aquesta presentació de les Balears a Berlín.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. Pues si tengo que valorar la presencia del pintor Gustavo Peñalver o la presencia allí de Tom Rotter, que hizo un *show cooking*, o la presencia del alcalde de Berlín, o los datos que hemos traído tanto de la participación de la gente que visitó el stand y de los datos que tenemos o los datos que traemos de los touroperadores respecto a la próxima temporada, pues la valoración la verdad es que tiene que ser tremendamente positiva. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Delgado, la imatge turística de les Balears no és la fotografia estàtica d'uns paisatges meravellosos. Tenim en el mercat alemany un percentatge altíssim de repetidors que senten Mallorca com ca seva, vostè ho sap, i els preocupa, i molt, tot el que aquí passa i el futur d'aquesta terra.

Estudis de mercat que vostè per força ha de conèixer ens diuen que els turistes alemanys que ens visiten valoren al mateix nivell l'allotjament i la preservació del medi ambient. Aquests mateixos estudis, i li ho dic perquè hi pensí, ens diuen que el 50% de les persones que viatgen fora d'Alemanya mai no vendran a les Illes Balears perquè les consideren una destinació massificada. Aquí, Sr. Conseller, hi ha un mercat potencial que crec que hauria de considerar.

Però la dinàmica d'aquest conseller i del Govern del qual forma part ens du al que encertadament han qualificat el GOB i el pintor Miquel Barceló com el *blackout* de Mallorca: importarem fems per ser cremat aquí. Tenim unes lleis que ens permeten un ús desmesurat del territori, no protegim les nostres àrees naturals. Allò important, Sr. Conseller i membres del Govern, no és que s'hagi dit a la fira de Berlín, ara que la informació està globalitzada sabem que corre per tot el món, sinó la informació en si mateixa que es va donar, que és certa.

De fet cap de vostès no ha estat capaç de negar aquest *blackout*, perquè hauria estat el *súmmum* del cinisme i del ridícul, ja que no tenen cap argument per negar-ho, i com que no ho han pogut negar el que han fet és confirmar-ho davant d'Europa, perquè com diu el president del seu partit, *verdad sólo hay una*, i és la que han manifestat el GOB, Miquel Barceló, nosaltres mateixos i el poble d'aquestes illes.

L'únic que vostès han fet són uns comentaris menyspreadors de Miquel Barceló. Bravo, Sr. Conseller!, s'ha cobert de glòria. Que vostès, justament vostès, s'atreveixin a fer comentaris menyspreadors de l'internacionalment reconegut Miquel Barceló no fa més que confirmar el vers d'Antoni Machado: *vostès desprecian lo que ignoran*.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Oliver.

(Aldarull)

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, yo no voy a volver, como he dicho antes, a entrar en valoraciones sobre la anécdota de Miguel Barceló y del GOB. Nosotros estamos en otra etapa: estamos analizando ya los resultados de la feria y luchando porque la temporada sea mejor, la alta y la media que viene después. Es decir, no vamos a seguir con este tema.

Lo que dije de Miguel Barceló no fue nada despreciativo, dije simplemente que cualquier persona, sea pintor o tenga otro oficio, es muy libre de meterse en política, y lo respeto muchísimo, pero nosotros no tenemos que seguir, ni usted ni yo, perdiendo el tiempo con esta anécdota porque los ciudadanos exigen otra cosa. ¿Sabe qué exigen los ciudadanos de nosotros?, exigen resultados, exigen números, exigen que en general los números del paro bajen y los números de la economía suban, y esa debe ser nuestra ocupación.

A ustedes les debe importar muchísimo que nosotros nos carguemos el medio ambiente. Han dicho que nosotros no protegemos las áreas naturales; pues al final vamos a pensar que los alemanes no quieren que protejamos las áreas naturales porque supongo que no se protegen desde que hemos entrado nosotros, pero desde que hemos entrado nosotros los alemanes cada vez vienen más. Entonces yo no sé a qué se refiere usted...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...no sé a qué refiere. Yo me imagino que la desprotección de las áreas naturales empezó cuando entró el Sr. Bauzá a gobernar las Islas Baleares porque antes no existía, antes todas estas asociaciones subvencionadas las debían mantener perfectas, estas áreas naturales. Nosotros nos las estamos cargando.

¿Pero sabe qué está ocurriendo, realmente? Pues mire, los números son que en el 2009 aquí vinieron a grosso modo 3,6 millones de turistas alemanes; el 2010, 3,6 millones de turistas alemanes, cuando se protegían muchísimo las áreas naturales por los subvencionados. En el 2011 subieron a 3,7; en el 2012 han subido a 3,8, y ahora probablemente suban a 4 millones de alemanes, y eso porque estamos destrozando, supongo, las áreas naturales. ¡Por favor!, sea usted seria. Y además nosotros con un stand que ha costado 197.000 euros, cuando ustedes pagaron 632.000 euros por su último stand, pero, claro, ustedes pagaban 50.000 euros en catering y además viajesitos a los sindicalistas. Por favor, sea usted seria, por favor.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 1841/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ITB de Berlín.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 1841/13, relativa a ITB de Berlín, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bé, com ja s'està parlant en aquesta sala la setmana passada va tenir lloc la fira de Berlín, una de les més importants a títol internacional. Malgrat que aparentment en aquesta cambra tots estam d'acord en la importància del turisme, que recordem que aporta el 40% del PIB, el 30% dels llocs de feina directes i prop del 60% dels llocs de feina directes i indirectes, doncs bé, malgrat aquest aparent acord sobre la importància del turisme l'oposició no va tenir i no té cap mena de pudor a donar suport a la irresponsabilíssima campanya del GOB, que s'ha dedicat a difondre mentides sobre Balears, sobre aquest govern, perjudicant greument les nostres illes amb -reiter- el seu suport irresponsable.

Mentides perquè en aquesta pàgina de *blackout* apareix una fora de Sa Ràpita que mai no serà urbanitzada, perquè la part que apareix en aquesta foto està protegida per la Llei de costes, està protegida per la LEN i està protegida pel Pla territorial insular. Perquè en aquesta pàgina *blackout* apareix una foto de la zona humida de Ses Fontanelles que tampoc mai no serà urbanitzada perquè també està protegida pel pla rector que precisament va aprovar el Partit Popular a l'ajuntament. I es dedica a difondre mentides perquè a Alemanya no cal que alertem sobre la importància de les incineradores; ells en tenen més de 80 i ells es dediquen a importar tones i tones i tones de residus d'Itàlia.

Malgrat això és curiós que el GOB i l'oposició, l'any passat no, el 2010, precisament varen autoritzar la importació de 800 tones de residus tòxics que varen ser incinerades a CEMEX. Llavors el GOB no va tenir cap problema, no va fer cap campanya de desprestigi a Berlín i l'oposició ho va autoritzar al Govern.

Vostè sempre parlen de les persones, però es veu que no els importen res quan donen suport a aquesta campanya irresponsable que deixa en greu perill milers i milers de llocs de feina.

Malgrat aquesta difamació, Sr. Conseller, pot explicar, si us plau, l'assistència a l'ITB de Berlín? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. La importancia de la asistencia a la feria es que Baleares recibió el año pasado un total de 3,796.923 turistas alemanes, lo que representa más de un 30%, un 30,2% del total; el turismo alemán lógicamente es nuestro principal mercado. La evolución del mercado alemán ya es la que he comentado: 3,6 millones de alemanes el año 2009 y 2010, 3,7 el 2011 y 3,8 el 2012 y esperamos que siga subiendo gracias a nuestro gobierno.

En cuanto a la feria en si, bueno, pues se le ha comentado un poco antes. Contó la participación del pintor Gustavo Peñalver, que presentó distintas obras sobre distintas motivaciones para el posible turista alemán para venir a las Islas Baleares. También se realizó un *show cooking* por parte del cheff alemán residente en Mallorca Tom Roter, tuvo bastante éxito y al que asistió el Sr. Klaus Wowereit, que es el alcalde de Berlín, lo cual fue una promoción importante a efectos de los medio en Alemania.

Siguiendo con el Plan integral de turismo de las Islas Baleares, se presentó también un stand tecnológico. En este caso con un porcentaje muy alto traducido al alemán con respecto a los contenidos de la Oficina Turística Virtual. Y durante la feria, con datos que ya tenemos de hace unas horas, resultados de la feria, producto de esa tecnología del stand que nos permite exactamente saber quién ha solicitado información, con sus datos para poder estar interactivos con él y poder continuar esa relación de posible cliente, se generaron 1.612 sesiones, con nuestras pantallas interactivas, se visualizaron

6.485 recursos, 4.607 en alemán, 681 en inglés, 1.041 en español, 48 en francés, 52 en italiano y 56 en ruso. Datos que son llamativos, a mí me los pasan, creo que son interesantes. Si se hubieran tenido que imprimir o dar acceso a través de las pantallas, imprimir esas páginas -sé que a algunos periodista que se ríen les hace mucha gracia, pero realmente son los datos que tenemos-, se hubieran consumido 2.493.949 páginas, que equivalen a 299 árboles, a 24,93 toneladas de papel que hubiesen emitido 64,36 toneladas de CO₂. Supongo que esto al GOB también le gustará.

De las reuniones mantenidas con los cuatro principales touroperadores, podemos decir que las reservas anticipadas apuntan un crecimiento del 10%, aunque al final se calcula que quedará en un 5%. Se da una predisposición de los touroperadores a invertir en Baleares. Alltours ya dijo que tenía 10 hoteles y que quería invertir 150 millones de euros más. Y por último se nos comunicó que Menorca tendría por primera vez una conexión directa con Bremen.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 1848/13, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estand propi d'Eivissa i Formentera a fires turístiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 1848/13, relativa a estand propi d'Eivissa i Formentera en fires turístiques, que formula el diputat Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, crec que és evident que la Fira ITB de Berlín és important, almanco pel nombre de preguntes que li fan a vostè aquí. Però nosaltres l'any passat nosaltres li vàrem fer una pregunta després de la ITB i estàvem certament preocupats perquè jo li deia que a Eivissa la gent havia quedat molt descontenta de l'estand de la ITB de Berlín. Enguany quan ha tornat la gent, vostè ens dóna aquestes dades, la gent no ha tornat més contenta i quan parl de la gent, parl del sector empresarial, del sector polític i del sector turístic en general de l'illa d'Eivissa. I vostè aquí ara a les tres preguntes anteriors ens ha donat una explicació de què tot ha anat com una seda i tot ha anat molt bé.

Jo li faig saber que a Eivissa hi ha un descontent molt gran i fonamentalment arran de la ITB de l'any passat, allà on Eivissa i Formentera s'han promocionat amb un estand propi. I en aquest estand propi no hi col·labora el Govern balear i això suposa un desencís, un desencant per a molta gent, quan veu que altres coses sí que es promocionen, com que ara s'han tret de la màniga una nova illa, que és l'illa de Palma. Es promocionen les illes, es promocionen les ciutats, o què promocionam?

Nosaltres el que volem saber és si vostès en les properes fires participaran econòmicament a l'estand d'Eivissa i Formentera. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Nosotros en estos momentos no nos lo planteamos. Nosotros estamos muy contentos, lo he manifestado en esta sala en varias ocasiones, por el éxito y la colaboración privada, sobre todo porque creo que han tenido, tanto el sector privado com el Consell de Ibiza, han tenido el acierto de colaborar con el sector privado y al final un 70% de los gastos del stand que tiene Ibiza y Formentera en este caso también, ha sido sufragados por el sector privado.

Por lo tanto, no tengo más que darles la enhorabuena por esta iniciativa. Pero la colaboración con los consells para nosotros es mejorar el stand de Baleares y mejorar en la medida de nuestras posibilidades, siempre con la colaboración y con el consenso con los consells, la promoción de cada una de nuestras marcas.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Delgado, vostè a la primera pregunta que li han fet sobre la ITB de Berlín, crec que ha estat la diputada Mascaró, li ha dit que donés dades. Jo li donaré dades ara mateix.

Miri, el darrer any Eivissa ha perdut 42.000 turistes alemanys i no es correspon amb allò que vostè ens estava dient aquí. Fonamentalment s'han perdut fora de temporada i s'han perdut fora de temporada perquè Eivissa ha perdut les connexions aèries que tenia. Tot això és responsabilitat seva, Sr. Delgado. Eivissa l'any 2010 va gestionar en turisme 5 milions d'euros, entre convenis i doblers que arribaven del Govern balear per poder fer promoció pròpia. Ara arriben 0 euros. El descontent a Eivissa és enorme, és un degoteig de pèrdua constant de confiança.

Jo només li vull llegir una coseta, si vostè m'ho permet. Veim que els ajuntaments d'Eivissa del Partit Popular estan demanant que deixi d'existir aquesta cinquena illa, que es diu Palma. Els operadors turístics aconsellen que Eivissa es promoció al marge de Mallorca per captar alemanys. Aquesta és la seva gestió i allò que ens està contant avui aquí.

Jo, Sr. Delgado, no puc fer més que en nom de molta gent d'Eivissa, demanar-li que dimiteixi, que deixi el seu lloc perquè està perjudicant Eivissa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Mire, nosotros evidentemente todo lo que hemos hecho, todas las acciones promocionales que hemos llevado a cabo han sido conjuntamente con todos los consells insulares. Tengo aquí las actas del seno de la ATB, de 27 de marzo de 2012, cuando se crearon los estatutos y se incorporó la Comisión Ejecutiva de Palma, donde los consells insulars de Ibiza y el Consell Insular de Formentera votó a favor. Tengo el acta del 11 de julio de 2012, donde se estableció el régimen interno de las comisiones ejecutivas, donde estaba la de Palma y se aprobó por unanimidad de todos los consells insulars, incluido el de Ibiza e incluido el de Formentera.

Hay motivos de peso, el Ayuntamiento de Palma, el municipio de Palma tiene un turismo muy especial. Hay motivos económicos, tiene el 37% de los habitantes de Baleares, el 10% de las plazas hoteleras y el 50% del PIB. Y desde el punto de vista estratégico turístico, la marca es muy diferenciada, no hay otro lugar, no hay otro municipio de turismo urbano, no existe. Y eso fue entendido por el Consell Insular de Formentera y eso fue entendido por el Consell Insular de Ibiza.

Pero además, los números que usted da no son correctos. Si usted va a Frontur, verá que, efectivamente ha habido una bajada, pero no de 40.000 en Ibiza, de 35.000 entre Ibiza y Formentera. Pero además, en Menorca..., nosotros intentamos hacerlo lo mejor posible, en Menorca la promoción ha sido la misma y ha aumentado el turismo alemán un 2,8%. El británico con la misma promoción ha aumentado en Ibiza y ha aumentado en Formentera.

Es decir, a nosotros lo que nos dicen los touroperadores es que hay un problema con respecto a Mallorca. Nos hemos reunido para intentar solucionarlo. Primero, la diversidad de producto, no sólo de ocio nocturno, que Mallorca la tiene e Ibiza no. Segundo, los mejores precios, los precisos son mucho mejores y nos lo dicen los touroperadores. Y tercero, menos estacionalidad del producto. Esto es lo que realmente está ocurriendo y de hecho, le informo: los datos de la ITB que son muy buenos, son peores para Ibiza, ¿por qué? Por estas tres razones que nos dan los touroperadores.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 2082/13, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'assistència tècnica als municipis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 2082/13, presentada en substitució de la RGE núm. 1844/13, relativa a Pla d'assistència tècnica als municipis i que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Una de las actuaciones que está llevando a cabo este gobierno es el apoyo y colaboración con las administraciones más próximas con los ciudadanos con son los ayuntamientos.

Hace escasos días, como muestra este ejemplo, la Conselleria de Administraciones Públicas firmó diversos convenios con ayuntamientos de nuestra comunidad en el marco del programa de asistencia técnica para las corporaciones locales. Dicho programa consiste en la redacción por parte de la conselleria de proyectos técnicos en aquellos ayuntamientos que así lo necesiten. Sin duda una muestra de respaldo hacía las corporaciones locales que permitirá el ahorro de costes por parte de los ayuntamientos a la hora de realizarse una obra pública municipal, tal y como establece este convenio.

Ante esta iniciativa novedosa formulamos la siguiente pregunta, ¿qué valoración hace el conseller de Administraciones Públicas del Plan de asistencia técnica que se está llevando a cabo con los municipios?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, aquest pla d'assistència tècnica neix de la voluntat de col·laboració de la conselleria amb els ajuntaments de les nostres illes. Resulta que vam detectar que molts d'ajuntaments voldrien participar en programes d'ajuda, cofinançats per tal de dur a terme un seguit d'obres i que per diferents raons, o bé perquè no tenien tècnics en plantilla, o bé perquè no es podien contractar fora de l'administració aquests serveis tècnics, ens demanaven ajuda de tipus tècnica, per tal de redactar projectes, especialment d'obra pública.

Atenent aquesta demanda, la nostra conselleria va articular un sistema obert a tots els ajuntaments per tal que poguessin presentar un seguit de sol·licituds d'ofertes de redacció de projectes, amb la qual cosa la conselleria de qualque manera posa a disposició de tots els ajuntaments que s'hi han presentat, els seus tècnics d'obra pública i també els serveis jurídics per tal de poder constituir una borsa de projectes, a l'efecte que quan hi ha hagut una convocatòria pública, o s'obrin línies d'ajudes en aquest sentit, es pugui comptar amb els projectes tècnics redactats.

Fa pocs dies vam firmar els convenis a Eivissa, també fa pocs dies a Mallorca i esperam que la pròxima setmana o l'altra, es puguin firmar a l'illa de Menorca. Per tant, un gran conjunt de municipis s'hauran acollit a aquestes ajudes i esperam que per a l'any que ve puguin estar redactats tots aquests projectes i pugui sortir a l'oferta pública la seva contractació. Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1847/13, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ofertes de feina i atur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 1847/13, relativa a ofertes de feina i atur, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats. Vivim uns moments complicats, però així i tot moltes mesures neoliberals s'han posat en funcionament. S'han reduït els costos d'acomiadament, s'han rebaixat els costos laborals per hora efectiva treballada a Balears s'han rebaixat un -2,9%. Les possibilitats dels mini *jobs* han arribat a Balears en forma de contractes a temps parcial. I un exemple molt clar el trobam avui a les línies del SOIB, a la pàgina del SOIB. Cercam un agent comercial d'immobiliària que sàpiga rus, que sàpiga anglès, que tengui *don de gentes*, capacitat de negociació, que tengui vehicle propi, tindrà un contracte parcial de 17,5 hores setmanals i un sou fix brut al mes de 390 euros. I deim que tenim moltíssima contractació, però les xifres d'atur són encara de 93.947 aturats i duim un any i mig destruint llocs de feina.

Hem de rompre aquest cicle infernal que ens du el fet, i entenem i estam d'acord que la millor política de creació d'ocupació és la reactivació econòmica, però si no som capaços de rebaixar l'atur, de crear ocupació, veim que la reactivació econòmica és evidentment també molt difícil. Per tant, com podem tirar endavant, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada, pel to i per la qualitat de la pregunta, si em permet. Aclariré primer de tot el que diu un economista en un famós llibre que li recoman, *Economia liberal per a no economistes i no liberals*, que comença justificant que neoliberal no és insult, sinó les polítiques que han fet créixer més l'economia en el món. I li don ..., Xavier Sala i Martí.

Dit això, i que les polítiques neoliberals són les que han mogut més l'economia en el món i les polítiques neocomunistes les que més desastres han fet, li diré si em permet que evidentment el doble paràmetre o tàndem ocupació-reactivació són inseparables. Estam en una situació complicada? Hi estam. No recordam que el juliol teníem primes de risc de 600 punts i avui a 324? No ha estat per inspiració divina o per reunió d'un conclave a Roma, ha estat per moltíssima feina, moltíssima feina. L'hivern passat pensaven que estaríem en 100.000 aturats i estam en 93.000, no hem acabat la feina. Però recorda quan quasi pensaven que fregaríem 100.000 aturats. Som una comunitat en reducció constant i els fets són els que són i es fan contractes i es redueix l'atur intermensual i interanual. Que no hem arribat ni de molt a la meitat de l'objectiu pretès? És evident. Que som en el camí adequat?, possiblement, li ho ben assegurat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Recuperar la política també vol dir recuperar el sentit de les paraules i lligar-les a la realitat que viuen els ciutadans. Aquesta realitat que viuen els ciutadans és molt diferent i ens constata que totes aquestes mesures neoliberals no estan funcionant, perquè en aquesta comunitat autònoma, malgrat la bona temporada turística, la Llei general turística i totes les mesures existents, estam destruint ocupació des de fa un any i mig, mes rere mes, estam destruint treball autònom mes rere mes. I la contractació que hem incrementat, com li he explicat i constatat, ho pot comprovar avui mateix com a oferta de feina, és simplement de mini *jobs*.

I aquest empobriment que patim i que es va accelerant deixa al marge moltíssima gent. Per tant, en aquest sentit no funciona. Rectifiquin, sense creació d'ocupació no hi haurà en aquesta comunitat autònoma capacitat de reactivació econòmica i els números així ens ho assenyalen, senyors.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Estic content que el debat estigui en aquests termes, perquè aquesta és la diferència entre una política social demòcrata o una política liberal. Sense estalvi a l'empresa no hi ha ocupació. Intentar crear ocupació directament subvencionant ocupació pública ens du al dèficit. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres. I al final, vostès ho saben molt bé, intenten sempre en aquest moment de dificultat, crear ocupació en base a pressupost i quan no el poden pagar el deuen.

Nosaltres pensam just a l'inrevés, nosaltres i els països avançats. Primer hi ha d'haver crèdit, llavors hi ha d'haver empresa i després ocupació. Em sap greu, o no me'n sap gens. El poble, la democràcia al final, ens posa a tots a lloc i ens diu qui ha hagut d'arreglar els desastres de qui. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 1850/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions estatutàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 1850/13, relativa a inversions estatutàries que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No es pot enganar a tothom tot el temps diu el refrany i en la darrera setmana han esclatat algunes veritats que posen en entredit la gestió econòmica del Govern.

Dilluns passat coneixíem que a la liquidació de l'any 2011, aprovada per vostès mateixos, hi ha un 50 milions d'euros per executar 18 projectes d'inversions estatutàries, desmuntant el discurs que els diners s'havien gastat en altres coses. Dijous passat sabíem que el Reial Decret Llei 21/2012, obliga les comunitats autònomes que han sol·licitat rescat davant l'Estat a presentar un nou pla d'ajust, quan vostès ens havien assegurat tot el contrari. I dissabte coneixíem que el Govern ha arxivat l'expedient de contractació del Parc BIT de Menorca, en contra del que es va afirmar i acordar en aquesta cambra, mentre constatava documentalment l'existència de crèdit per poder executar les obres. I a açò encara li hem de sumar que ja han reconegut la pèrdua de 800 milions d'euros en inversions estatutàries perquè no han presentat els projectes davant Madrid.

Massa exemples d'una mala pràctica de govern, que evidencien l'arribada de noves retallades i la pèrdua de molts de diners. I si açò és així, voldríem saber en qualsevol cas, quina és l'estratègia que té prevista el Govern per poder-ho evitar? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la primera estratègia és dir la veritat, és no enganar ningú, és posar en ordre la realitat, reconèixer la realitat i actuar en conseqüència. Miri, vostè sap que una cosa és un pressupost, que no varen fer durant l'any 2011, i una altra cosa és que hi hagi liquiditat. Liquiditat és el necessari per pagar, és doblers, i això és el més important.

Vostè sap que quan nosaltres vàrem arribar el forat que hi havia era d'unes dimensions estratosfèriques, estratosfèriques! No sé si m'entén, estratosfèriques. I eren estratosfèriques en gran mesura per la gestió que varen desenvolupar el seu govern i el seus correligionaris. Li vull dir que en inversions estatutàries, en inversions estatutàries l'any 2009, 2009, recordi-ho, faltaven 71 milions d'euros, quan una part de les inversions s'havien desviat a despesa corrent. I l'any 2010 faltaven 50 milions d'euros, quan també una part es va desviar a altres tipus d'actuacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Govern continua sense respondre com té previst recuperar els 800 milions d'euros que ha deixat perdre per no presentar projectes davant Madrid. Hi ha una sensació cada vegada més estesa entorn de la ciutadania, que diu que el problema ja no és tant aquesta crisi sinó que el problema és sobretot les polítiques del Partit Popular.

Que de tota la inversió pública a les Balears sigui on menys inverteix l'Estat no és culpa d'aquesta crisi, és culpa d'un govern que no ha presentat cap projecte davant Madrid. Que els agents socials i econòmics denunciïn la ruptura del diàleg social no és culpa d'aquesta crisi, sinó d'un govern incapaç d'escoltar, negociar i tancar acords. Que el vicepresident ocultí deliberadament informació a aquesta cambra i el seu president arribi fins i tot a faltar a la veritat no és culpa d'aquesta crisi, sinó d'un govern mancat d'honradesa política. Que la meitat dels consells insulars no vulguin anar amb vostès a les fires turístiques no és culpa d'aquesta crisi, sinó d'un govern sense la mínima lleialtat institucional.

El que el deia abans, senyores i senyors diputats, el problema ja no és tant aquesta crisi com les polítiques del Partit Popular. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, anàlisis d'aquesta crisi se'n fan moltes, se'n fan moltes i se'n faran més, se'n parlarà molts anys, durant generacions es parlarà d'aquesta crisi i hi haurà dues constants: una, la manca de reconeixement que se'n va fer en el seu moment, i no era precisament per aquest govern, la manca de reconeixement de la realitat, i segona, és la gestió que se'n va intentar fer, una gestió que intentava tapar la realitat, amagar el que tothom sabia que passava. I conseqüència d'allò tenim la situació actual, situació actual que es posa en ordre des que el Partit Popular govern. I es posa en ordre en tot, en matèria de comptes públics, en matèria d'ocupació, en matèria de reestructuració econòmica, en

matèria de reestructuració institucional, en matèria de reestructuració administrativa, en matèria de tot.

Per tant, el que vull dir és que el camí està molt marcat, seguim el bon camí i no ens enganyaran amb falses promeses ni amb polítiques que ja estan encetades i que varen fracassar en el seu moment. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1851/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma local.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 1851/13, relativa reforma local, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ja li han preguntat aquest matí sobre la reforma local, el Govern del Sr. Rajoy ha iniciat una reforma de les entitats locals que ha empipat molts ajuntaments, que ja ho han fet públic, esper tenir més sort que el Sr. Pastor.

I, Sr. Conseller, per favor, contesti concretament el que se li pregunta, perquè volem saber què ha fet o en què beneficiarà aquesta llei les entitats locals? I per favor, Sr. Conseller, no em parli de duplicitats, perquè a vostès els han posat des de Génova l'argumentari de les duplicitats que tant les utilitza per parlar d'aquest avantprojecte de llei de reforma local com per parlar-nos de la llei de bon govern. Per això, Sr. Gornés, volem saber en què beneficiarà aquesta reforma local les entitats o els municipis de les nostres illes? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, la seva pregunta em permet enllaçar molt bé amb la resposta que li ha fet fa un moment el vicepresident al Sr. Marc Pons. Reconèixer la realitat és una passa fonamental per tal de poder abordar les reformes que necessita el nostre país i pens, sincerament, que una de les coses que s'han de fer és que cada administració pugui gestionar de forma competent les seves pròpies competències, les seves pròpies funcions per tal de donar la millor qualitat possible al ciutadà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, sincerament, no puc entendre aquesta actitud del Govern quan, d'aplicar-se la llei estatal que reforma les entitats locals, a Mallorca poden desaparèixer 26 municipis i a Menorca 2; és a dir, en cas que desapareguin els municipis de menys de 5.000 habitants.

I sobretot, una vegada més s'utilitza l'excusa de l'eficiència i de l'estalvi, sense pensar en els serveis que es deixaran de donar i que els ciutadans més perjudicats seran els dels municipis més petits i també els dels municipis rurals. Per una banda, s'ataca l'autonomia municipal, però, per altra, municipis com, per posar només alguns exemples, Algaida o Petra o Ses Salines, Sant Joan, i així fins a 26 a Mallorca, o Migjorn i Ferreries a Menorca, poden desaparèixer del mapa. Què fan vostès, Sr. Gornés, per defensar l'autonomia municipal?

Vostè, Sr. Gornés, és tinent de batle de Maó, em pot dir què fa per defensar els ciutadans del seu municipi, a part d'haver posat una hac a la seva ciutat, a part d'això, ha fet alguna altra cosa per defensar els interessos municipals?

I una altra conseqüència molt important d'aquesta llei és que es privatitzaran els serveis bàsic, tal vegada és que vostès el que busquen, precisament, és aquesta privatització. Amb aquesta llei podran desaparèixer serveis com el de suport a les persones dependents, les beques de menjadors o del transport.

Finalment, Sr. Gornés, vostè sap que això pot vulnerar l'Estatut d'Autonomia i el que hauria de fer el Govern és: en lloc d'ofegar els ajuntaments és pagar-los el que els deuen, que ja els deuen prop de 100 milions d'euros als ajuntaments de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, acabi.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies. Miri, Sra. Diputada, ho he dit per activa i per passiva, estic convençut que el que interessa als ciutadans és tenir un bon servei per part de l'administració, és tenir un servei de qualitat i que siguin ateses amb diligència i eficiència les seves peticions, els seus tràmits davant l'administració. Qui ho fa així? És important, per tant, delimitar qui ha de ser l'actor d'aquestes diligències i d'aquests tràmits administratius.

I que hi hagi més o manco ajuntaments pot ser una cosa secundària, jo crec que el que interessa és que l'administració sigui eficient i eficaç i la llei no diu res de què hagin de desaparèixer ajuntaments, la llei fa una incidència molt clara en delimitar les competències de les diputacions provincials, dels consells insulars, dels *cabildos*, dels governs autonòmics, de l'Estat de la nació, és a dir, la clarificació competencial en aquest sentit crec que és absolutament meridiana.

I el que ens demanen els ciutadans és que els polítics siguem responsables, que no hi hagi sous desorbitats a segons quins tipus d'alcaldis, però tampoc que hi hagi menysvaloració sobre la feina que fan els batles de pobles petits. Per tant, el terme mig, Sra. Diputada, coincidirà amb mi que és el que s'ha de cercar, i açò és en el que fa incidència aquesta llei, en cercar el terme mig, que no hi hagi sous desorbitats i sous tampoc absolutament menysvalorats, perquè la feina dels batles dels pobles petits, dels pobles mitjans i dels grossos ha de ser valorada justament i, en aquest sentit, ens hi trobarà.

I.14) Pregunta RGE núm. 1839/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya "Empresa Segura".

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 1839/13, relativa a campanya "Empresa Segura" que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Són diversos els indicadors que, tot i que queda molt de camí per recórrer, mica a mica van millorant; la setmana passada vàiem amb prudència la millora, per quart mes consecutiu, de les dades de l'atur, i ara coneixem que la sinistralitat laboral a les Illes Balears va baixar un 17,8% respecte del 2012, el que suposa la xifra més baixa des del 2004. Aquesta xifra es va situar en els 302,87 accidents per cada 100.000 treballadors, front als 380,65 del 2011.

Aquestes xifres continuen amb la tendència que ja vam veure a finals del 2012 en què les Balears lideraven la caiguda d'aquesta taxa amb una baixada del 26%, només per darrera de La Rioja. Aquestes xifres han coincidit i són, sens dubte, el resultat de la campanya de riscos laborals posada en marxa pel Govern, la qual recordem el seu dia va ser tan i tan criticada per part de l'oposició, però aquí hi ha els resultats; campanya que va posar l'accent en accions concretes de formació, control, divulgació, col·laboració i sensibilització que ha permès deixar de banda anys com el 2008 en què hi havia 6 accidents per cada

1000 habitants, encapçalant la sinistralitat laboral a Espanya, o el 201, amb 4.797 accidents per cada 100.000 treballadors. De gairebé 5.000 accidents per cada 100.000 treballadors, passam a 300.

Aquí no hi ha interpretacions que intentin desviar l'atenció sobre unes xifres que ens conviden a l'esperança, per això, i dins aquesta mateixa estratègia iniciada el 2012, volem saber, Sr. Vicepresident, a què consisteix la campanya "Empresa Segura" dins la línia d'actuacions específica adreçada a aquelles empreses que més ho necessiten? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, crec que dins la sinistralitat laboral aquest govern pot presentar una fulla de serveis prou digna com per continuar amb la mateixa línia que ha seguit fins ara.

I en aquest sentit, la campanya "Empresa Segura" va encaminada, una vegada més, a aconseguir que siguin els propis treballadors i els propis empresaris, de forma conjunta, els que siguin conscients de la importància d'evitar tot tipus de riscos dins l'ambient laboral. I a partir d'aquí es fa una col·laboració a tres bandes: d'una banda, la pròpia conselleria, per una altra, la Inspecció de Treball i, per una altra, les empreses i els organismes implicats en l'activitat empresarial, perquè d'aquesta manera s'intentarà reconèixer totes aquelles empreses que tenen més necessitat, per una banda, de fer actuacions per modificar la seva sinistralitat laboral cap a la baixa; és a dir, una actuació molt centrada on hi ha el gruix de sinistralitat en aquest moment, i al mateix temps un reconeixement de qualsevol progressió o qualsevol millora que es faci, de manera que es generen també els incentius per part de tots per assumir-ho com a una cosa pròpia, com a una cosa que realment va en benefici de tota la col·lectivitat.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 1838/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació professional dual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 1838/13, relativa a formació professional dual que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És un fet contrastat que aprendre fent feina a les pròpies empreses augmenta l'ocupació dels alumnes i converteix la formació professional en una alternativa atractiva per als que desitgen accedir al món laboral més prest, promovent al mateix temps l'esperit emprenedor i l'autoocupació. Països del nostre entorn, com Alemanya o Àustria, ja han implantat el model de formació professional dual amb èxit; de fet, des de Brussel·les s'ha reiterat la necessitat d'aplicar aquest tipus de contracte de formació, com a sortida desitjable també per a l'ocupació juvenil.

El Reial Decret 1529/2012, de 8 de novembre, és a dir, fa just uns mesos, desenvolupà el contracte per a la formació i l'aprenentatge i establir les bases de la formació professional dual amb contractes d'una duració mínima d'un any i màxima de fins a tres anys, moment en què el contracte derivaria en indefinit ordinari. A aquest tipus de contractes s'hi poden acollir joves d'entre 16 i 30 anys, els quals obtindrien al mateix temps un certificat de professionalitat o bé un títol de formació.

Som testimonis de com per primera vegada s'articulen de forma coherent i harmònica dos ministeris, el d'Educació i el de Treball, per canviar la manera d'impartir formació a Espanya, avançant el coneixement de com funcionen les empreses, l'entrada a una edat més jove a aquestes i l'adaptació a altres països europeus on ja funcionen amb bons resultats.

Per tots aquests motius, li demanam, Sr. Conseller, quines passes s'han duit a terme des del Govern per implantar la formació professional dual en els centres educatius de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta, i gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, començarem des del primer minut, tot i que la normativa estatal bàsica que defineix els contractes que a partir d'ara s'entendran com a contractes amb alternança o amb alguna relació entre formació pròpia del centre de treball amb formació complementària a un centre o a un institut de formació professional i, a més, la pràctica professional, es defineix en el 1529, a un decret de novembre de l'any passat, tot i que li puc dir que nosaltres des del primer minut començarem a treballar.

I començarem a treballar i ho posarem en coneixement al propi ministeri el juliol del 2012, abans del Reial Decret, amb una resolució de 9 d'agost del 2012, de la conselleria, en la qual començarem a posar les bases, que sabem que altres comunitats autònomes també han desenvolupat, d'un model dual.

Si per dualitat entenem els cinc models de contracte que es defineixen, nosaltres volem anar al realment dual, no l'únic model, però el realment dual és aquell que implica una responsabilitat -i ho hem de dir, i sortosament és així i de cada dia més- per part de l'empresari que vol contractar amb formació, amb modalitat de formació dins l'empresa. El vertader dual que practiquen a Alemanya, a Àustria i gairebé amb més èxit a Suïssa, és aquell en què la formació professional dual és realment sufragada, és aportada íntegrament per l'empresariat i li compensa als cinc anys la formació amb recursos humans, per la rendibilitat que comença a tenir. Això és a allò que volem arribar a un futur, almanco a la nostra conselleria.

És ver que passarem per estadis intermedis, per això moltes conselleries d'Espanya han treballat per ajuntar els fons provinents de formació per a l'ocupació amb els fons de la formació professional reglada, perquè al cap i a la fi al que anam és a tenir una major ocupació.

Nosaltres en aquests moments ja tenim una primera experiència pilot en el cicle formatiu que fa referència a informàtica de pàgines web, amb el suport de l'Institut Borja Moll, amb un model molt similar als models europeus, amb unes quinze hores teòriques dins el centre i amb un contracte de feina amb cinc empreses, a les quals agraïm que ja hi han apostat abans del desenvolupament de la normativa. Treballam perquè amb dos o tres sectors més, el sector hostaler és vital, però també estam topant amb els convenis que actualment hi ha signat i que haurem d'arribar a resoldre a les mesos corresponents per poder combinar els contractes de formació amb el que diuen els convenis, perquè sense el sector hostaler evidentment no acabaríem de reeixir perquè no tendríem els fruits que volem en una economia com la nostra, però n'estan convençuts. I ahir mateix estàvem reunits amb el món de la discapacitat, absolutament a favor de ja reimplantar aquest sistema.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 1840/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de reestructuració del parc mòbil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 1840/13, relativa a pla de reestructuració del parc mòbil, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Avui el debat parlamentari està marcat pel debat econòmic i molt especialment per parlar de les polítiques de contenció del dèficit de l'administració pública. Són molt importants les mesures d'estalvi i de racionalització les quals s'han de fer des de la més absoluta transversalitat, per tal que aquesta afecti tots els departaments de les administracions públiques.

Vostès han posat en marxa moltes mesures en aquest sentit, han aplicat amb rigor i equilibri, han aplicat amb seny el Pla d'equilibri financer que es va aprovar a l'Estat, i això ha començat a donar els seus fruits. Perquè per a nosaltres parlar de dèficit és parlar de les persones i també del seu futur, el dèficit ofega les persones i aquesta va ser l'herència que vàrem rebre.

Concretament vostès han posat en marxa, i avui és objecte d'aquesta pregunta, el Pla de reestructuració del parc mòbil del Govern de les Illes Balears, això no és una retallada, això és una mostra que el Govern de les Illes Balears pot fer feina en la reestructuració del sector públic de l'administració, aquelles despeses que no siguin necessàries, per prioritzar la despesa pública en el més important per a nosaltres, que són les persones; és a dir, manco cotxes oficials, manco despesa dirigida a aquest servei i prioritització de les polítiques socials, que és el que fa el Govern de les Illes Balears.

Per això, Sr. Conseller, ens agradaria saber quina és la valoració que vostè fa d'aquest pla, d'aquesta mesura i també si ens podria parlar de l'estalvi que pot suposar aquesta mesura per a les arques públiques.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, l'objectiu d'aquest pla estratègic és reduir a la meitat la flota del parc mòbil de la comunitat autònoma en dos anys; passarem dels 708 vehicles que tenim a dia d'avui, entre vehicles de les conselleries i del sector públic instrumental, a 361 el 2015, aquesta és la previsió. Vull ressaltar que en un any i mig que duim ja de legislatura, s'han donat de baixa 29 vehicles, un cop analitzades les necessitats, els usos i les possibilitats d'optimització d'aquests.

Amb tot, consideram que el parc mòbil continua essent a dia d'avui sobredimensionat i també parcialment obsolet. Per açò, de qualque manera també es fa difícil d'entendre els motius pels quals entre el 2007 i el 2011 es varen comprar 165 vehicles nous. Vostè sap perfectament que són els anys durs de la crisi. No obstant aquesta situació, el govern anterior es va gastar 2 milions i mig d'euros comprant cotxes d'un parc, com dic, entenem que és, que està absolutament sobredimensionat.

De qualque manera, per posar un poc de racionalitat a aquesta situació, la idea és donar de baixa del servei els vehicles de més de dotze anys, els que estiguin en bones condicions es treuran a subhasta pública i els que no es donaran de baixa de circulació de manera definitiva. L'estalvi que suposarà la implantació d'aquest pla és d'uns 700.000 euros entre despeses de manteniment, de benzina, impostos de matriculació, inspecció tècnica de vehicles, assegurances, reparacions, etc. Per tant, és una mesura significativa també que intentam que contribueixi a la reducció del dèficit, com vostè molt bé ha dit.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 1845/13, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preparació dels professors en aplicació del nou decret de tractament de llengües.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 1845/13, relativa a preparació dels professors en aplicació del nou decret de tractament de llengües, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Raons de tipus laborals, empresarials i comercials com també la gran exigència que existeix en la societat actual de conèixer i dominar llengües estrangeres i molt especialment l'anglès, ha portat a la Conselleria d'Educació a apostar decididament per la implantació d'un decret pel qual es regula el tractament integral de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, una fórmula innovadora que suposarà un repte a les aules. Un decret pel qual es regula el tractament integral de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, un sistema que garanteix que els alumnes seran lingüísticament competents en dues llengües oficials i en una o més llengües estrangeres.

El Consell de la Unió Europea posa l'èmfasi en el desenvolupament i en el perfeccionament de les competències lingüístiques dels ciutadans europeus i reitera la conveniència d'oferir als alumnes dels nostres centres escolars la possibilitat d'aprendre dues llengües de la Unió Europea, a més de les pròpies. Un dels objectius de la Unió Europea per a l'any 2020 és millorar les competències lingüístiques en llengua estrangera. Tot això s'explica en el context social de canvis profunds caracteritzats per una accelerada globalització de les xarxes socials i econòmiques de la informació i de la comunicació, especialment rellevants en un context social com el nostre passat en la indústria turística i els intercanvis comercials.

Aquesta realitat exigeix un marc educatiu apropiat i per això aquest decret crea les bases que afavoreixen l'harmonització de l'ensenyament de les llengües oficials i almenys una llengua estrangera. Fins ara l'eina que han dipositat els centres per promoure la competència en comunicació lingüística ha estat el projecte lingüístic del centre, per tant, aquest document haurà de ser canviat i adequat a la competència lingüística actual que demana el decret.

La Conselleria d'Educació demana al professorat que detalli el seu nivell d'anglès per poder aplicar el decret de llengües a les aules, per descomptat la Conselleria d'Educació haurà d'adoptar les mesures necessàries, primordials i suficients per a la formació del professorat per tal d'aconseguir els objectius marcats en l'esmentat decret.

Per tot això, Sr. Conseller, quin és el pla que durà a terme la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per preparar el professorat en l'aplicació del nou decret de tractament de llengües? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, per dur un programa ambiciós per tal d'arribar a aconseguir allò que està dins les expectatives, dins l'horitzó que proposa la Unió Europea quant a coneixement i habilitació de les persones en acabar, almanco, les etapes obligatòries i si pot ser postobligatòries quant a llengües, han de fer un esforç important per tal d'incrementar el percentatge d'horari dins la càrrega lectiva.

Però això no seria possible si no hi ha una habilitació i un coneixement especialment de professorat d'àrees no lingüístiques per impartir anglès. En això coincideixen tots els especialistes que a part, lògicament, dels mestres especialitzats i dels llicenciats, els filòlegs, fa falta poder donar, si n'és el cas seria aquest l'objectiu, o matemàtiques o medi o ciències o geografia o socials en anglès. Per aquí van els projectes que s'han assajat a la majoria de comunitats i a la majoria de països europeus.

Per tant, per poder fer això s'ha de formar professorat, s'ha de començar per la base, i tenim tres projectes en marxa: un, que és directament amb les escoles oficials d'idiomes per tal d'ampliar les places lògicament per formar especialistes que volen arribar fins i tot a tenir la màxima qualificació de C1 o C2, i després tot un seguit de programes específics de certificació i d'acreditació de persones que ja tenen una preparació. Per exemple, en el sistema, actualment, hi ha 540 persones amb coneixements de B2 que es poden actualitzar i que necessiten cursos específics i que s'actualitzen en aquests moments. D'altra part, 775 professors més, amb distints coneixements, que necessitaran uns anys per formar-se, els anys que necessitarà el propi pla i el propi decret per desplegar-se, 775 professors que s'arribaran a acreditar en B2 o fins i tot en C1.

A part d'això, continuarem treballant amb les estades en els països estrangers i, a més a més, segons pareix amb les noves ajudes que tendrem dins el programa marc, que és el que treballam més, el nou, que diuen, l'Erasmus for All, si al final es defineix així, aquestes estades de formació seran subvencionades o subvencionables pels projectes Erasmus i és una de les coses que més ens preocupa, poder aconseguir els fons corresponents.

Per tant, el nostre professorat es formarà, s'habilitarà i farà possible que els nostres alumnes acabin de ser uns dels que tenen els nivells més baixos de coneixement de llengües estrangeres a tota Europa.

Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 1843/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis entre Port de les Illes Balears i els Ajuntaments de Ses Salines i Capdepera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 1843/13, relativa a convenis entre Ports de les Illes Balears i els Ajuntaments de Ses Salines i de Capdepera, que formula el diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta. Los poderes públicos deben propiciar actuaciones para satisfacer el interés general de la ciudadanía siendo necesaria la colaboración entre administraciones para, con criterios de eficacia y eficiencia prestar un mejor servicio público, y optimizar recursos como hace este gobierno. Por otra parte, es clara la importancia estratégica para nuestra comunidad de la actividad marítima y sus instalaciones. Conscientes de ello actualmente, desde el ente público Ports, se apuesta, entre otras medidas, por el óptimo aprovechamiento y mantenimiento de las instalaciones portuarias de gestión directa de la propia comunidad autónoma.

Así, con la premisa de este gobierno de hacer más con menos, desde Ports se potencia una colaboración práctica entre administraciones, sobre todo con la administración local, indiferente del color político, mediante convenios de colaboración para unir esfuerzos y reducir, ¿cómo no?, costes. Destacar, además, la acertada decisión inicial de incluir representantes municipales en el Consejo de Administración de Ports.

Recordemos la difícil situación encontrada en este ente público, en Ports, fruto de la anterior mala gestión, con un fuerte incremento de gastos y bajadas de ingresos, ni se cobraban los amarres, una total dejadez, con la rentabilidad mermada por la carga encontrada en sus deudas. Todo ello lleva a los actuales gestores de Ports a realizar medidas de ahorro y estudiar vías de colaboración con los ayuntamientos donde se ubican estas instalaciones portuarias gestionadas por la comunidad autónoma.

La actual buena relación entre los gestores y el ente público Ports y estos ayuntamientos referenciados, especialmente en la gestión de ocupación de la zona portuaria, ha propiciado inicialmente el convenio de colaboración con el Ayuntamiento de Ses Salines, para potenciar la buena imagen del puerto de un lugar emblemático como es la Colonia de Sant Jordi. Y la relación inminente de otro con el de Capdepera respecto a los servicios en las zonas portuarias y municipales respectivas.

Por todo ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, la pregunta es ¿qué suponen estos convenios de colaboración entre Port de les Illes Balears y los ayuntamientos de Ses Salines y de Capdepera? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. La idea de celebrar este tipo de convenios, y supongo que habrá más en el futuro, viene de una situación de hecho que podría resumirse en tres puntos. En primer lugar, de las trece instalaciones portuarias de gestión directa nos encontramos con que éstas lindan normalmente con zonas municipales, de tal manera que en la mayoría de casos hay una calle que una parte es de competencia municipal y otra parte es del puerto y, por tanto, de competencia del Gobierno.

Además, hay que añadir la situación económica encontrada en Ports IB con 2.515.000 euros de pérdidas netas en la cuenta de resultados de 2010 y 1.617.000 de déficit en la liquidación presupuestaria de 2011. Todo eso, lógicamente, nos obligaba a hacer una buena gestión económica sin que eso repercutiera en una merma del servicio, del buen servicio portuario.

Por otro lado, como tercer dato, nos encontramos con una serie de inmuebles propiedad de Ports IB que estaban siendo utilizados gratuitamente por determinados ayuntamientos sin ningún tipo de contraprestación. Todo eso hizo que nos planteáramos determinados convenios, al margen de otros convenios que pueda haber en temas de publicidad como con Fornells o temas de tráfico como en el Ayuntamiento de Pollença, unos convenios por los cuales nosotros teníamos la obligación de llegar a acuerdos con los ayuntamientos para la mejora del entorno, dar valor a las cesiones de nuestros inmuebles y, por otro lado, si se puede, también mejorar los servicios portuarios.

El resultado de lo anterior fue un convenio con el Ayuntamiento de Ses Salines, en relación al puerto de la Colonia de Sant Jordi, por el cual el ayuntamiento se obliga a llevar a cabo el mantenimiento de la limpieza de las zonas ajardinadas, a substituir determinadas palmeras afectadas por las plagas, a instalar nuevos elementos de mobiliario urbano, a desratizar la zona portuaria, a reparar determinados elementos deteriorados y a llevar a cabo la sustitución de la bomba eléctrica para la extracción de las aguas pluviales. Como contrapartida, Ports, lógicamente, permitía la renovación o renovaba la autorización de uso de este inmueble para destinarlo a la oficina de información turística de dicho ayuntamiento corriendo a cargo de Ports el consumo eléctrico.

En cuanto a Capdepera es un convenio que en estos momentos se está tratando, se está gestionando, se está estudiando la posibilidad de su firma y va relacionado con la gestión de la ocupación de espacios de terrazas en locales abiertos en zona portuaria, que en estos momentos se estaba cobrando y tramitando por parte del ayuntamiento y lógicamente es una situación irregular y se está estudiando la

posibilidad de firmar un convenio para regularizar esta situación sin, por supuesto, perjudicar a los usuarios a quienes lógicamente poco les importa si un puerto depende de un ayuntamiento o depende del Govern balear, lo que quieren son unos buenos servicios, limpieza y mantenimiento.

Muchas gracias.

I.19) Pregunta RGE núm. 1846/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de les mesures relatives al Pla de pagament de proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 1846/13, relativa a aplicació de les mesures relatives a pla de pagament a proveïdors, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El passat dia 23 de febrer el BOE publicava el Reial Decret Llei 4/2013, de mesures de suport als emprenedors i d'estímul al creixement i creació de feina. Entre moltes mesures inclou un títol tercer que regula una nova fase del pla de pagament a proveïdors, una nova fase per incloure nous compromisos de despesa anteriors a l'1 de gener de 2012 i que s'amplia a concessions administratives, contractes d'arrendament sobre béns immobles, contractes d'aigua, energia, transports i serveis postals, encomanes de gestió, i contractes de col·laboració publicoprivada.

La primera fase del pla de pagament a proveïdors va suposar una de les operacions econòmiques més important de tota la legislatura, una injecció de liquiditat dins l'economia de 842 milions d'euros corresponents a 245.000 factures pendents només a la nostra administració de la comunitat autònoma, 1.212 milions d'euros si sumam consells insulars i ajuntaments; així, aquest pagament aturava la greu espiral que hi havia d'impagaments a proveïdors i possibilitant el manteniment d'empreses i llocs de feina.

Aquesta nova fase suposa una segona bona notícia, una política de continuar absorbint deute pendent impagat dels anys 2010 i 2011 i que afecta nous proveïdors que varen quedar fora i ara veuen corregits els seus impagaments dels quals no tenien cap culpa, perquè cap culpa no té el proveïdor a qui encomanen una feina i després el deixen tirat.

Per això, ens agradaria conèixer de quina manera, amb quina quantia i de quina forma la nostra comunitat autònoma s'acollirà a les noves previsions del Reial Decret Llei 4/2013.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sí, efectivament, jo crec que complir els contractes és un dels requisits necessaris perquè l'economia funcioni bé, és una cosa tan simple com això, els contractes s'han de meditar, s'han de pensar, s'han de fer de forma voluntària i després s'han de complir. Això és el que fa que una economia funcioni. En aquest sentit, que es puguin fer els pagaments és una cosa que beneficia tothom, beneficia el conjunt de l'economia perquè realment li dóna la solidesa necessària per poder continuar funcionant cap al futur.

En aquest sentit, el Govern balear, amb aquests dos plans de pagament a proveïdors, un de prop de 840 milions i ara de 48,5 milions en concret, haurà posat en funcionament, haurà posat en circulació una injecció de 900 milions d'euros, 900 milions d'euros que és una part importantíssima del producte interior brut i que significa que la roda es posa en marxa, que significa que es poden assolir nous contractes, que es guanya la credibilitat necessària perquè les distintes encomanes que es puguin fer es puguin dur a terme. A més a més, significa que posam fi a la morositat d'abans de l'1 de gener per aquests conceptes, abans de l'1 de gener de 2012, quelcom de què ens hem de felicitar i sentir orgullosos que sigui així.

És evident que això suposa un esforç molt gros, suposa un esforç molt gros perquè era deute comercial, deute que estava damunt la taula, deute que estava en factures i que ara es converteix en deute bancari, en deute financer, en deute que s'haurà de tornar en terminis molt millors i en tipus d'interès també molt millors que, per tant, també és un altre element que redunda en benefici de tots. I hi ha un tercer, una part important d'aquests doblers, d'aquestes quantitats, aniran també a reduir deute privat. La reducció de deute privat també incentiva la creació de nou crèdit i, per tant, també ajuda a posar en marxa l'economia, de manera que tots són elements positius de cara a una ajuda real, autèntica a la reactivació econòmica.

Moltes gràcies.

I.20) Pregunta RGE núm. 1384/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a mesures per afrontar l'atur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vintena pregunta, RGE núm. 1384/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a mesures per afrontar l'atur, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Avui hem sabut que tenim el primer president del Govern de les Illes Balears de la història sense funcions executives, per tant, no sé si dirigir-li la pregunta a vostè, Sr. Bauzá, o no. En tot cas, ho provarem, provarem, si ara que sabem que tenim un president *florero*, si realment té funcions executives o no.

Quines mesures té previstes el Govern de les Illes Balears per afrontar les dades d'atur?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Avui constatarem que vostè abans de fer una pregunta ha de fer els seus comentaris, les seves rialletes i les seves gràcies, però bé, jo contestaré a la seva pregunta. Miri, no hi ha una mesura concreta sinó que són un conjunt de mesures perquè aquest govern fa feina d'una manera global des del primer minut.

Miri, jo n'hi comentaré un parell, per exemple, hem reestructurat i redimensionat l'administració. Una segona, importantíssima, hem sanejat els comptes. Tot això d'una manera conjunta fa que puguem dir, amb molta cautela i amb molta prudència, que anam pel bon camí. I deim això, precisament, perquè un gran resultat, o un resultat evident, és la disminució de les xifres de dèficit, un dèficit que ha passat del 4,2 a l'1,8 o un dèficit que ens ha permès reduir de 1.116 milions a tan sols 482, o també el fet d'haver passat de tenir unes xifres descomunals incontrolables a unes xifres controlables per primera vegada.

Tot això implica també, juntament amb la seguretat jurídica, el que es constata per a tots, que Balears és l'única comunitat autònoma de tota Espanya que ja du quatre mesos disminuint les xifres d'atur. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, crec que el seu govern comet un greu error considerant que aquestes xifres, perquè ha disminuït una mica l'atur de febrer, són bones. *Datos muy positivos* ha arribat a dir el seu grup avui en aquesta sessió plenària del Parlament. Miri, Sr. Bauzá, el mes de febrer hi ha a Balears un total de 152.532 persones en demanda d'ocupació, i la lleugera baixada de l'atur en el mes de febrer es deu, sobretot, que ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears se'n van fora a cercar feina.

La realitat és que des que vostè ha entrat les afiliacions a la Seguretat Social a Balears no han deixat de baixar. El 2011 hi havia 363.000 afiliats; el 2012, 349.000; i el 2013, 344.000, mes de febrer, dades interanuals. I el cert i segur és que el seu govern no fa la feina.

Sr. Bauzá, vostès tenien previst ingressar del Govern de l'Estat 53 milions provinents de l'INEM per a polítiques d'ocupació. Sap quants n'han arribat al final? 11 milions. L'Estat no ens ha pagat 44 milions d'euros. Quines feines ha fet el seu govern per evitar que això succeís?

Sr. Bauzá, el Govern ha aprovat recentment el Reial Decret Llei 4/2013, de mesures teòriques de suport als emprenedors i estímul del creixement i la creació d'ocupació. Sap què fa aquest reial decret llei? Incidir molt negativament en l'economia de les Illes Balears, el govern del seu partit incideix molt negativament. Per què? Perquè contracten, bonifiquen la contractació temporal en comptes de la indefinida. Sap què passa quan es bonifica la contractació indefinida quan aquí tenim un 57% d'atur juvenil, un 57% d'atur juvenil? Iddò, joves d'emancipació impossible, treballadors pobres. Aquest és el resultat.

I encara més greu, Sr. Bauzá, vostè que diu que es preocupa tant pels fixos discontinus, resulta que aquest reial decret llei exclou els fixos discontinus dels incentius a la contractació indefinida. Està d'acord el Govern de les Illes Balears, la comunitat autònoma amb major percentatge de fixos discontinus sobre el conjunt de la població assalariada, amb aquesta exclusió? Què fa el Govern per impedir que el Govern de l'Estat no només no ens pagui els que ens deu per INEM...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Barceló. Gràcies.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...sinó que també està fent normativa en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...dels treballadors de les Illes Balears?

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, el que fa aquest govern és precisament tot el contrari del que varen fer vostès, evitar una política expansiva. Jo sé que no els agrada, però les xifres són les que són, no els les inventem nosaltres. Constatin vostès les xifres d'atur. Balears és l'única comunitat autònoma que baixa les xifres d'atur a tot Espanya en aquests quatre darrers mesos. No ho deim nosaltres, ho diuen..., i vostès haurien d'estar contents per aquesta situació, perquè és una situació positiva per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Nosaltres no deim que tot estigui resolt, però sí que estam dient que hi ha un canvi de tendència, que hi ha unes expectatives, que hi ha una inversió, que hi ha una seguretat jurídica, que hi ha una confiança per part dels inversors que abans no existia, i són ells els que generaran els llocs de feina que falten en aquesta comunitat, no seran les subvencions, Sr. Barceló, ni seran els pressuposts expansius, ni serà una manera artificial de generar llocs de feina pocs mesos abans de les eleccions, i subvencionar per generar artificialment aquestes xifres i maquillar-les. Aquesta no és la solució, això és irreal, això és irresponsable. Això és el que varen fer vostès.

Nosaltres no enganarem ningú, nosaltres farem unes polítiques precisament per contrarestar les seves polítiques expansives, irresponsables, i que varen dur aquesta comunitat a l'estat de fallida. Això no tornarà a passar amb el nostre govern. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 1400/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprofundir en l'autogovern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-unena pregunta, RGE 1400/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a aprofundir en l'autogovern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Fa pocs dies celebràrem els trenta anys de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, un estatut que va ser reformat intensament l'any 2007 per aprofundir en la necessitat d'autogovern de les Illes Balears.

Vostè dia 1 de març va fer un discurs que hauria d'haver estat institucional. Sap quantes vegades va dir la paraula "autogovern"? Cap. Sembla que li fa al·lèrgia representar el que som. És obvi, però crec que li he de recordar, Sr. President del Govern, que l'Estatut és la norma bàsica d'aquesta comunitat autònoma, i si no la volen complir la poden canviar, però, Sr. President, no és honest ni transparent ni ètic incomplir la llei, i vostè ja s'ha acostumat massa vegades a incomplir aquesta llei i les que li afecten personalment.

Sr. President, quines accions ha duit a terme el Govern que vostè presideix per aprofundir en l'autogovern de les Illes Balears? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Armengol. Enguany, efectivament, es compleixen trenta anys de la creació del nostre Estatut d'autonomia, un estatut que per a molts, sobretot per als que vàrem començar aquesta etapa democràtica, faria pràcticament impensable veure les quotes de responsabilitat i d'autogovern que s'han aconseguit, comparant amb altres etapes, torn repetir. I aquest estatut és fruit precisament del consens, de la voluntat de les diferents forces polítiques i, sobretot, també dels ciutadans perquè tots junts assumíssim l'any 83 el fet de constituir una nova comunitat autònoma.

Però també l'Estatut és aprofundir en la solidaritat amb els consells, en la solidaritat amb el benefici social, en la solidaritat i amb els beneficiaris...

(Remor de veus)

Jo no sé per què se'n riuen, jo no entenc per què se'n riuen perquè aquesta solidaritat és la que no es va aplicar quan vostès governaven en xifres econòmiques, i no és per riure...

(Algunes aplaudiments)

...i no és per riure.

Sra. Armengol, l'Estatut s'ha de complir i hem de pensar en allò realment important. Per tant deixin de dir tant "autogovern" i haguessin governat bé quan els tocava a vostès.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un parell d'exemples: l'Estatut obliga a defensar els trets d'identitat d'aquesta terra; vostè ha renegat d'ells. Obliga a exigir més competències a l'Estat; quantes n'ha negociades?, cap. Obliga a defensar el sistema institucional de la nostra comunitat autònoma, efectivament; els consells insulars, quantes competències els ha transferit?, cap. Obliga al finançament just dels consells insulars; sap què els deu, Sr. President?, 383 milions d'euros, fa vergonya, els està ofegant econòmicament. Obliga a aprofundir en l'autonomia local; sap què deu als ajuntaments?, 96,5 milions d'euros, els ofega, per tant no els deixa fer política, Sr. President.

I el que és més greu, l'Estatut marca una reivindicació que ha de fer vostè com a president del Govern al Govern d'Espanya perquè ens doni el que ens deu finançament, disposició novena transitòria; l'obliga a vostè a presentar convenis a l'Estat per tenir les inversions estatutàries. Quants n'ha presentat, Sr. Bauzá?, cap. Aquesta és la realitat. Vostè ha sacrificat els ciutadans de les Illes Balears per ser submís davant els seus i això és intolerable.

Ara bé, què podem esperar de vostè, Sr. President?, com podem esperar que vostè defensi un Estatut d'Autonomia?, i ja que avui és d'actualitat li recordaré l'article 57 de l'Estatut d'Autonomia: "El Govern és l'òrgan col·legiat que exerceix funcions executives, administratives i dirigeix la política general. El Govern està format per president, vicepresidents i consellers". Vostè, Sr. President, encara no s'ha assabentat que forma part del Govern, que té funcions executives. Per tant què podem esperar de vostè? Sr. President, els ciutadans no es mereixen un president com vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, torn repetiré i ho diré les vegades que faci falta: per moltes vegades que vostè digui mentides, mil mentides mai no es transformaran en mitja veritat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Jo el que..., el que entenc és que el seu disgust és que un informe dels serveis jurídics d'aquesta comunitat per funcionaris independents hagi constatat la meva compatibilitat. Ja li hagués agradat a vostè que hagués dit el contrari; per això ho va demanar i és el que no li han dit.

Però, Sra. Armengol, nosaltres continuarem fent feina, a pesar de tot el que vostès diguin. Ja ho resoldran els tribunals, no tenguí cap pressa; jo no en tenc cap ni una perquè estic segur. El que passa...

(Remor de veus i rialles)

...del que tenen pressa els ciutadans és de veure una oposició responsable, del que tenen pressa els ciutadans és veure una oposició que deixi de fer demagògia, del que tenien pressa tots els consells insulars que vostè no ha dit és per cobrar tot el que vostè, que era presidenta, no va reclamar; del que tenien pressa tots els consells i tots els ajuntaments és perquè es facilitassin els pagaments de totes les seves quotes; del que tenien pressa els consells és que l'any 2007 s'havia d'aprovar una llei de finançament dels consells que ni tan sols no varen voler assumir perquè internament no ho podien fer.

Però del que tenen pressa els ciutadans és de donar solucions, trobar solucions, i aquest govern no anirà per una altra banda, trobarà solucions i deixarà, com vostès fan ara, de riure's de tota la gent.

Gràcies.

(Aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 1837/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a la imatge turística de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-dosena pregunta, RGE 1837/13, relativa a la imatge turística de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, a la fira turística de Berlín el seu govern es va queixar amargament i va criticar molt l'acció del GOB.

Un estudi publicat a una de les revistes més prestigioses, *Annals of Tourism Research*, en el Regne Unit va publicar que els turistes a Balears consideraven l'excés de construcció com l'element que més els decebia dels viatges a Balears, un 45% dels turistes es queixaven d'aquest element, i un 39% expressava insatisfacció per l'excés de desenvolupament i explotació comercial de l'illa.

M'agradaria saber si les polítiques que ha iniciat el seu govern contra el territori i contra el paisatge i contra el medi ambient creu que són una bona promoció turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, partim d'un enunciat fals. No és la política mediambiental d'aquest govern la que perjudica la imatge de les Illes. Han estat uns determinats col·lectius per interessos particulars que han fet una modificació, una manipulació i una falsedat de determinades informacions a la principal fira turística per als nostres interessos.

Però no ha estat aquest govern el que s'ha queixat; es veu que vostè no hi va anar o no el varen informar. Han estat el sector turístic, el sector empresarial i també els ciutadans. Convé que s'informi perquè no és aquest govern, són tots els ciutadans que s'han queixat d'aquesta acció.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Es veu que el Sr. President no ha escoltat al Sr. Delgado. Miri, si el Govern pot anar a la fira de Berlín a promocionar paisatges verges i protegits de les Illes Balears és gràcies a les campanyes ecologistes que en el seu dia aconseguiren protegir Cala Mondragó, Es Trenc, Cabrera, Sa Canova i tants d'indrets d'aquest territori.

(Remor de veus)

La pregunta és, Sr. Bauzá, qui dona mala imatge a l'exterior, Sr. President?, una campanya ecologista o un govern que aprova importar fems de fora per incinerar?; que aprova una llei turística que permet construir a qualsevol sòl rústic de les Illes Balears, a qualsevol?; que autoritza la urbanització de zones humides com Son Bosc o Ses Fontanelles?; que autoritza construir complexos hotelers devora espais emblemàtics protegits com Sa Ràpita o Es Trenc?; que retalla recursos per a la cura dels espais naturals?

Qui dona mala imatge a l'exterior, Sr. President, una campanya ecologista o un govern que envia la policia a l'estand de Balears a Berlín per fer front a un parell de pacífics ecologistes? Un govern que té un conseller de Turisme que participa en caceres de cérvols i es fa fotos amb els testicles damunt del cap, que té uns consellers que se'n van de festa al parc natural de Cabrera a costa de l'erari públic; que denigra, que denigra l'artista mallorquí de més reconegut prestigi internacional perquè ha participat en un acte reivindicatiu ecologista.

Sr. Bauzá, qui és que dona mala imatge de Balears?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, és possible que vostè i jo coincidim en poques coses, de fet darrerament coincidim pràcticament en res, però el que no és de rebut és que vostè empri això com..., que empri qualsevol cosa per atacar un govern que no ens afecta a nosaltres, no afecta ni aquest govern ni al partit que governa; a qui realment afecta és als ciutadans de les Illes Balears.

Convé que vagi vostè a Alemanya i digui vostè als alemanys que deixin d'emprar combustibles sòlids, perquè és el país de tot Europa que més combustible sòlid empra; convé que hi vagi i els digui que deixin d'emprar els combustibles sòlids.

Però miri, Sr. Barceló, el més difícil i el més curiós és l'amnèsia selectiva que tenen vostès, i dic amnèsia selectiva per dos motius; en puc dir molts, però simplement en citaré dos que vostè ha comentat. Primer, la segona línia d'incineració sap vostè qui la va aprovar? Quan vostès governaven la Sra. Malena Tugores va firmar la recepció de la segona línia, sí!

(Remor de veus)

Sr. Barceló, vostè sap..., vostè sap què va aprovar el PSM a l'Ajuntament de Campos, n'és conscient? El PSM a l'Ajuntament de Campos, que vostè tan critica, va aprovar la construcció de 1.700 places hoteleres, on nosaltres en vàrem aprovar 1.200; convé que ho miri, s'assessori, perquè varen ser els seus. Per cert, tots aquells ecologistes i defensors de la natura que per fer una manifestació varen aparcar i varen envair totes les dunes protegides.

(Més remor de veus)

Per cert, per cert, Sr. Barceló, la meva valoració no la faig jo, no la faig jo. Demani, agafi la premsa, demani a qualcú que hagués anat a l'ITB. La valoració la varen fer, torn repetir, el sector turístic, el sector empresarial, els que posen els doblers, els que contracten, els ciutadans, els que fan feina en el sector turístic; ells varen fer la valoració. No fa falta que digui jo el que varen dir. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.23) Pregunta RGE núm. 1852/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de conflictes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-tresena pregunta, RGE 1852/13, relativa a creació de conflictes, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, vostè ja fa gairebé dos anys que governa, i d'això que li diré n'és responsable. Des del mes de febrer del 2011 s'han destruït 19.577 llocs de feina; en dos anys hi ha 1.840 autònoms menys a les nostres illes. Tenim gairebé 20.000 afiliats menys a la Seguretat Social que fa dos anys. A Balears hi ha 93.947 aturats, dels quals 29.000 són de llarga durada. A Balears des de febrer del 2011 hem perdut 2.000 empreses. Han acomiadat vostès més de 2.600 treballadors públics, principalment en educació i en sanitat, per complir un dèficit que ni educa ni cura, Sr. President. Han pujat els impostos després de fer unes retallades enormes.

Davant aquesta situació dramàtica tothom ha sortit a dir-los que ja n'hi havia prou. Davant aquesta situació dramàtica el Govern no s'ocupa de solucionar els problemes dels ciutadans sinó que s'ocupa de crear conflictes per tapar la seva ineptitud.

Sr. President del Govern, creu que en un moment de crisi tan complex com el que vivim és adequat que el seu govern es dediqui a crear conflictes lingüístics entre la ciutadania? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquestes decisions i tot el que ha hagut de fer aquest govern és com a conseqüència d'aquest deute històric que tenim de més de 6.000 milions d'euros. Jo sé que se'n riuen, però és que vostès se'n riuen de coses que són molt serioses, perquè deure 6.000 milions d'euros a nosaltres no ens fa cap riulla sinó tot el contrari, ens fa molt de respecte sobretot pensant en la gent que no va cobrar, a la qual se li van demanar feines.

Però, Sra. Armengol, després d'aquesta introducció tan extraordinàriament ampla, el que li diré és que per a nosaltres complir l'Estatut d'Autonomia i la Constitució Espanyola no és generar cap tipus de conflicte lingüístic.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, educació havia de ser la inversió prioritària del seu govern, i què han fet vostès?; vostès han pegat una destrallada enorme als recursos destinats a l'educació pública, han negat el diàleg i la possibilitat de consensos, i el que és més mesquí de tot, Sr. President, han convertit l'educació en un camp de batalla per marginar el català.

Sr. President, en educació hem passat de la normalitat al conflicte per les retallades inassumibles, per les declaracions de determinats representants polítics del seu partit, per l'increment de la jornada lectiva del professorat, per l'augment de les ràtios escolars, per l'eliminació dels programes de suport i d'atenció a la diversitat, per l'acomiadament de 1.000 interins de l'educació, tot des de la imposició i sense cap diàleg ni un. I a tot això a més sumam que vostès es dediquen a crear conflictes lingüístics en educació pública. Primer fou la rebaixa del nivell de català dels servidors públics; 50.000 persones sortiren al carrer a dir-los prou. Després la llei de símbols, la mal anomenada llei de convivència, i ara un decret de tractament de llengües, Sr. President, que torna a marginar el català i no torna a complir l'Estatut d'Autonomia.

Sr. President, el Consell Consultiu li va dir que no a la urgència que el seu govern vol posar a aquest decret de tractament de llengües. Sr. President, allò urgent no és crear més conflictes, allò urgent és que cerqui els doblers per invertir

en educació pública i no deixi marginada tota una generació de joves...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...no s'ho mereixen.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, sap què és allò urgent i allò que no es mereixen els ciutadans? Allò urgent és equilibrar els comptes i el que no es mereixen és deixar de pagar, això és allò urgent. I allò urgent és fer polítiques serioses i responsables, allò urgent no és gastar i gastar.

Jo després explicaré diverses coses a la meua compareixença voluntària d'aquí a una estoneta, i explicaré coses que ara en dos minuts no puc explicar, però allò urgent és equilibrar la despesa pública, allò urgent és redimensionar l'administració, allò urgent és no comprometre's a pagar coses que un no pot pagar, allò urgent és donar la cara; allò urgent, Sra. Armengol, sap què és?, governar precisament tenint en compte que allò bàsic i fonamental és tenir recursos.

Però també li he de dir una cosa. L'hi he de dir perquè jo no cessaré de dir-ho: el que també és urgent i és important és que de tant en tant vostès facin qualche proposta, qualcuna, perquè, Sra. Armengol, no és el mateix fer oposició que continuar fent destrucció, no és el mateix. És important que de tant en tant facin propostes, qualcuna; potser l'aprovam o no l'aprovam, però facin qualche proposta. Miri...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Armengol, negar les subvencions a determinades entitats no és negar el diàleg social, no és el mateix, no confongui perquè no és el mateix, i el que si li he de dir és que per a aquest partit i per a aquest govern complir la Constitució i complir l'Estatut és important. Jo sé que per a vostè això potser no sigui tan important i que generi qualche conflicte. De fet veim el Partit Socialista de Catalunya la deriva que té, i cada vegada em preocupa més la deriva d'aquest Partit Socialista de les Illes Balears, que pareix més el PSC que el PSIB.

Sra. Armengol, pot ser que per a vostè sigui un problema complir l'Estatut i complir la Constitució. Per a aquest partit i per a aquest govern no és un problema ni cap conflicte, ni complir l'Estatut d'Autonomia ni complir la Constitució Espanyola.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 3601/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE 3601/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general educativa. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller d'Educació, el Grup Socialista és ben conscient que el nostre sistema educatiu ha estat molt mediatitzat els darrers anys per la crisi econòmica i per les retallades pressupostàries. El dijous passat en Comissió d'Educació ja vam tenir ocasió de parlar-ne a bastament, i aquest dijous en tornarem a parlar.

És per aquest motiu que en aquesta interpel·lació el que voldria, en canvi, és aprofitar l'ocasió per fer-li preguntes i conèixer la motivació d'algunes de les mesures que s'han pres que, més que incidència econòmica, directament la tenen política i social, encara que ja sabem que al final també es poden sustentar en una plasmació pressupostària.

Per preparar-me la intervenció he pensat en com estava afectant alguna de les decisions del seu departament la comunitat educativa, i com a exercici de sistematització l'he classificada en professorat, alumnat, progenitors, sindicats, ajuntaments. El personal d'administració i serveis es veu afectat també per mesures d'estalvi, com tots els funcionaris, però aquest no és el tema de la interpel·lació. I açò només és una sistemàtica, com comprendran, de feina, perquè aquests no són de cap manera compartiments estancs, sinó que tots ells estan interrelacionats.

Començaré pel professorat, un sector clarament perjudicat per les decisions de la seva conselleria. Record com a principis de legislatura el Partit Popular parlava de reforçar la figura del professorat, que no volien que bona part del temps de la classe es dediqués a posar ordre i que calia reforçar la seva figura i la seva autoritat. Disciplina, ordre, autoritat, se sentia aquí dins. Què ha passat després de dos anys? Troba el conseller que la figura del professorat està més ben vista per la societat que a principis de legislatura? Com pensa que es troben aquests treballadors quan per justificar les mesures que han pres vostès tant a nivell d'estalvi com a nivell de normativa han donat a entendre que feien poques hores de feina, que adoctrinaven? L'autoritat que tant enaltien en el seu moment és precisament el que es limita, al nostre entendre, en l'avantprojecte de llei de convivència i autoritat del professorat, que ha estat interpretada pel professorat com el que és, una normativa muntada per fer ús del règim sancionador d'extrema duresa que conté. Regular la convivència no era necessari perquè ja hi havia un decret molt recent del qual no hi havia cap queixa, fins al moment, i els articles que parlen de l'autoritat del professorat semblen fets més bé per controlar-los.

També faré una breu menció a l'ordre per cobrir els llocs d'aquests inspectors accidentals que vostè va eliminar fulminantment a conseqüència de la reacció provocada en els centres per la seva política lingüística, que es materialitzava en els llaços per la llengua penjats als centres educatius. De l'ordre es desprèn que la funció d'aquests inspectors ja no serà tenir esment dels centres als quals estan assignats, sinó la de fer de comissaris polítics al servei de l'administració.

Li posaré un exemple més: els professors universitaris que es queden sense el complement investigador, i que diuen les fonts de la conselleria que és que el cobraven dues vegades.

Passem ara al Decret de tractament de llengües. No insistiré en la qüestió de la llengua pròpia d'aquestes illes, que és relegada a ocupar un lloc secundari en l'ensenyament, perquè això ja ho han fet millor que jo altres diputats no fa gaire temps; però sí que em faré ressò de les manifestacions recents de l'Associació de directors d'ensenyament mitjà, que consideren que aquesta norma no té en compte la sociolingüística, de demografia i la cohesió, és a dir, la convivència lingüística a la nostra comunitat. Però és que, a més, del que no va sobrat aquest decret, afegeix ja un nou conflicte al món educatiu, cosa que precisament no es necessita.

Les conseqüències, per tant, del decret són més conflicte i més problemes als centres, que difícilment el podran posar en pràctica per manca de professorat. Vostè mateix ha contestat ara que estan preparats 540 professors amb B2, de 14.000 que n'hi ha en aquesta comunitat autònoma. Per tant, professorat poc preparat, alumnat també poc preparat en anglès, i tindrà també conseqüències laborals, suposam, en el nomenament d'interins per al proper curs.

A més, quines seran les inversions necessàries per posar en pràctica aquest decret? Han calculat els problemes organitzatius que tindran els centres per posar-lo en funcionament? Perquè ha elaborat vostè un decret abans de saber com va el pla pilot, no sé si tenen ja resultats del pla pilot de plurilingüe, o quants professors competents en matèries no lingüístiques tindran i en quins terminis.

I és per aquestes raons que els sindicats han convocat una vaga per a demà. La COAPA, els progenitors, també han fet un comunicat on es conclou que les polítiques educatives del Govern de les Illes Balears porten el nostre sistema a una situació insostenible per a una educació de qualitat per al seus fills, i estalonaran també aquesta vaga dels sindicats, una vaga que vostè, Sr. Conseller, no hauria d'haver consentit, no s'hauria d'haver arribat a aquest extrem, que afegeix més neguit als centres. Perquè també és responsabilitat d'aquest govern arribar a acords, i no ha acceptat cap de les esmenes sindicals de les presentades a tota aquesta normativa, que ja hem vist que tindrà una incidència directa en la feina del professorat. No ens podem permetre una vaga, Sr. Conseller, sobretot quan es convoca en protesta per no sentir-se atesos i escoltats per l'administració.

I també citaré aquí els ajuntaments per les seves competències, algunes que no són directes, com per exemple educació infantil, que el govern anterior va voler assumir en part i que no sabem ara com acabarà amb la nova llei d'administració local, i altres que sí ho són, com és el manteniment de les escoles de primària. I aquí tenim un altre conflicte, actualment. En un moment en què tothom va estret de pressupost és més important que mai definir clarament on acaba el manteniment i on comença la reparació o la inversió; en tot cas la conseqüència de dos anys del seu govern, de quasi dos anys del seu govern i també en els ajuntaments, és l'abandonament i el deteriorament dels centres i del material docent: goteres, finestres que cauen, trencs, calderes de calefacció espanyades, etc.; tot açò són alguns dels molts exemples i moltes situacions que han sortit per la premsa darrerament després, com dic, de dos anys sense fer res.

El l'alumnat és, finalment, el que rep les conseqüències de tot açò, de les retallades, dels errors de l'administració, també de la desmotivació del professorat, del mal estat dels edificis. Avui hi ha més alumnes per classe, com s'ha dit, i quina és l'explicació que han difós?, una frase: "a la meva classes érem 40 i no m'ha anat tan malament". Això, novament deslegitimació, novament conflicte, novament no pensar en els canvis socials i demogràfics que s'han produït aquests anys. Està preparat l'alumnat, com hem dit, per a l'entrada en vigor del decret de tractament integral de llengües, Sr. Conseller?

Quant a la Llei de convivència i autoritat del professorat, s'han obviat drets de l'alumnat que estaven previstos en el decret actual, com la no-discriminació i igualtat d'oportunitats, el dret a la informació i a la llibertat d'expressió, el dret a l'associació i a la manifestació de discrepància. Per no parlar també d'altres dificultats econòmiques molt greus que tenim ara en el món universitari perquè els estudiants puguin accedir a una carrera. Els estudiants, per tant, també estalonaran la vaga.

Finalment, un apunt sobre el treball d'aquest parlament. A finals de 2011 el Grup Socialista va proposar la constitució d'una ponència per un pacte educatiu. Vam treballar perquè sortís endavant, fins i tot vam presentar un pla de feina, però prest vam ser conscients que l'ofertament de pacte per part del Grup Popular no era en absolut creïble. Les retallades brutals que ha sofert el nostre sistema educatiu, que han afectat sobretot la part més dèbil d'aquest sistema, que era l'alumnat amb problemes d'aprenentatge; més les actuacions posteriors amb els inspectors, amb els llaços, amb la llengua pròpia, amb la llei de símbols, amb la normativa no consensuada, amb la LOMCE i un llarg etcètera, feien impossible la nostra permanència a la ponència, i el mateix va pensar també el Grup Parlamentari MÉS.

Ara sembla, senyors diputats i senyores diputades, que el Grup Popular ha ressuscitat la ponència, però nosaltres no hi tornarem, Sr. Conseller; no crec tampoc que ho faci el Grup MÉS, per la qual cosa ha perdut del tot la seva raó de ser. Per pactar han de ser almanco dos, i ara només hi ha un grup. És per aquest motiu, Sr. Conseller, davant la impossibilitat que pugui existir un pacte polític, però tampoc social, pel que veim, pels arguments que he donat també a la meua intervenció, que demanarem a aquest parlament la dissolució d'aquesta ponència. Amb vostès, amb el Partit Popular, no es pot pactar, només es pot acatar.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Rafel Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bé, jo, Sra. Diputada, senyores i senyors diputats, Sr. President, quant a línies generals..., duia tanta informació per tal de donar-los tot tipus d'aclariment a allò que creguin, que després m'he hagut de centrar en una sèrie de qüestions que, és clar, és difícil i supòs que en properes ocasions ho podrem fer.

Però allò darrer del tot de pacte és, com diuen a Mallorca, per llogar-hi cadiretes, per llogar-hi cadiretes. El Partit Popular, amb legitimitat suficient, amb capacitat de tirar endavant això, no tan sols no du una proposta en aquest parlament de constitució d'una comissió, sinó que per començar accepta, perquè li podien tomar perfectament la seva iniciativa i dur la nostra, acceptam la seva per tal de fer un gest quan ja estàvem negociant amb forces socials per arribar a un pacte social per a l'educació, que continua en marxa, i ara ve i ens conta que la mare de Déu és Joana i que tot això es va constituir gràcies a vostè. Per llogar-hi cadiretes.

Però, bé, suposem que fos així, perquè nosaltres l'hi acceptàrem. Ho tiram endavant, i és clar que ho tiram endavant en una situació complicada, i a la més petita complicació troben l'argument necessari per partir corrensos, perquè allò difícil, com deia Brecht, a les crisis és que no acaba de sorgir allò que no acaba de morir, i com que no acaba de sorgir un pacte que durà temps perquè estam intentant adreçar tot allò que ens hem trobat, vostès diuen "a la més petita que pugui tindrè una excusa per partir", i la resta són romanços. Pactar en temps de dificultat és molt més valuós, molt millor per a tothom, i demostraria almanco una voluntat de fer alguna cosa per al país. Per tant d'allò del pacte, per llogar-hi cadiretes. Però continuam negociant amb pares, amb directors, amb concertada, etc.

Dit això la meua intervenció començava dient que, mirin, la clau del debat que tenim, que cada dos per tres els analistes polítics ens posen damunt la taula, és el que veim cada dimarts aquí i el que veim pels mitjans, etc., etc. I jo els propòs un pacte: no parlam del passat si vostès no s'escapen de la situació econòmica per parlar del present. Si arribam a aquest acord previ, potser en sortirem, perquè si no continuarem fent el mateix: "i vostès han retallat, i vostès han fet, i vostès han deixat, i han pujat les ràtios...", i nosaltres haurem de recordar: "i per què es pensen que ho feim?", i el que ens hem trobat, i com pagarem?, i el que devem i el que hem de fer per sortir endavant", i no en sortirem. O ens posam d'acord que nosaltres no parlarem del passat més i vostès no ens diran constantment per què ho feim o en tot cas ens posarem d'acord per què ho feim, i això no ho acceptaran, no ho acceptaran mai, no ho acceptaran mai perquè no tenen el coratge d'acceptar-ho, especialment els dos primers anys de la legislatura.

Per tant a la primera part de la intervenció els volia dir: part de la política que feim és deguda a la situació econòmica que tenim, i el que no ho accepti i no vulgui..., bé, a part de vostès tothom ho sap, i els directors i els professors ho saben, en primer lloc, i els pares i les mares, i nosaltres, i tothom.

És clar que no es poden aplicar les propostes inicials en sentit estricte quan te trobes una llosa damunt. Tenc aquí totes les... Jo què li he de dir? El que em demanen dijous, el que em demanen dijous, els crèdits indisponibles, les beques pressupostades i llevades, el pressupost en transport no pagat, els deutes a concertades; els instituts modulars que volien el mes de juny fer el setembre, en cinc anys llogar mòduls per la barbaritat que ens deixen de prop d'1 milió d'euros en lloguers. I avui és una escola. I tants i tants de desbarats, i tantes coses ben fetes, però tants de desbarats, que és que..., em sap greu, cada vegada que m'ho conti li ho contaré, a no ser que ens posem d'acord fins on contam i què feim a partir d'ara, i què feim a partir d'ara, si vol que la segona part de legislatura, almanco per al meu equip en allò que pertoca, vol fer alguna cosa d'interès.

Ara ja no és notícia que el juliol, els ho comentat abans, estàvem fins aquí, fins aquí, en el moment de ser intervenguts. Ara ja pareix que tot són retalls perquè els volem fer, i això també és una altra idea que vull aprofitar, i li agraeisc aquesta interpel·lació, perquè xerrem clar del perquè són aquestes idees o per quines qüestions es posen damunt la taula, o aquesta..., crec que grollera és la paraula, interpretació que feim això en contra del sistema públic. No. Per aquí no hi pas i li duc les proves.

La legislatura 2003-2007 es produïren els dos acords amb el sector públic i concertat més importants de les Illes Balears, i aquí hi va fer i va tenir la sort i l'honor de fer-hi molta feina el que era director de Planificació, avui conseller. El juliol del 2006 aprovàrem això que ara temporalment... No ho aprovaren vostès, les millores com increment retributiu de 90 euros per a qualsevol docent, ampliació del complement específic per a tots els membres dels equips directius, reconeixement de 30 euros en la funció tutorial, compromís de consolidació de funció directiva, etc., etc., els pactàrem nosaltres, els que vostès diuen que no creim en el sistema públic. No és vera, no és vera!

En ensenyament concertat el primer, si se'm permet, *marrón*, com se sol dir, quant a gestió: el 2003, quan arribàrem, trobàrem un pacte signat pel conseller Pons per millorar l'ensenyament concertat, fins i tot amb una carta al president Antich en què li deia que tengués a bé dotar-lo econòmicament, mai no aprovat, 18,5 milions d'euros a l'ensenyament concertat, resolt també pel Partit Popular. Els dos millors acords de pública i de concertada.

Per tant no és vera que no hi creguem, en l'ensenyament públic, no és vera que no hi creguem, en l'ensenyament públic. És la principal responsabilitat d'un govern.

I quant a inversió, què feim i què no feim, feim amb bastant més de criteri, però amb totes les dades -són dades públiques- l'any que més s'ha invertit en educació a les Illes Balears és l'any 2005, miri per on, un any després que el mateix govern popular creàs l'Institut d'Infraestructures, 52,5 milions d'euros, l'any que s'ha invertit més. S'ha invertit molt, hem invertit un poquet més en època de gestió del Partit Popular, però pràcticament igual, però l'any que s'ha invertit més, el 2005. Per tant la idea que no creim en el sistema públic quan ho podem pagar és falsa, i que quedi aquí la prova de quan es varen implantar, quan es varen gestionar i quan es varen negociar: quan es podien pagar aquests acords de millora.

Dit això, ara el que feim és allò que podem fer, que per continuar pagant una nòmina hem de fer ajusts, que com qualsevol empresa que vol tirar endavant i fa un ERO, el fa perquè no queda més remei, que no acomiadam quasi ningú excepte en el sector de joventut per tancament d'alberg o de fusions de qualque empresa, però allò que diuen els diaris d'acomiadaments d'interins és fals. Cada any l'administració contracta els interins *ex novo*, cada any contracta els que necessita, i si en pot pagar manco en contracta manco, però això ho sap qualsevol empresa, no importa ser un màster en economia aplicada per saber que si tens menys capacitat per pagar i contractar convé que no contractis, perquè el contrari és el que potser feien vostès, contractaven amb càrrec a deute, i ara no els podem contractar, no els acomiadam. Tant de bo que poguéssim tenir més professors en el sistema, però és millor no contractar-los sense poder-los pagar.

I en aquesta primera part només li dic el que feim, és a dir, mentre vulguem defugir que la situació econòmica és fonamental per aplicar qualsevol política, i més els dos primers anys, mentre no centrem aquest debat, malament anam.

I pel que fa a allò que farem, o ja ho aclarirem en el segon torn, les mesures que aplicarem per normativa no li han de saber gens de greu. Que duguem al rang de llei la convivència, i no rang de decret, perquè és necessari fer-ho per llei, és necessari fer-ho per llei, i ho podem fer per llei. Per cert, que jo recordi no hi ha altra llei educativa aprovada aquí que la que va dur de l'educació i la formació de persones adultes el Partit Popular; vostès mai no han duit una llei educativa, els feia com a no sé què, o no ho devien poder pactar, perquè em consta que ho podien pactar, perquè m'estranya que en quatre anys no duguessin ni una llei educativa. Ara aquí en durem alguna més, les necessàries, i sempre les mantenim a nivell de decret. La de convivència i d'autoritat de professorat s'ha de fer per llei, i supòs que vostès..., nosaltres, ja li dic, crec que podem pactar molt d'articulat perquè en molt hi estaran d'acord, però s'ha de fer per llei.

Quant al decret de tractament integrat de llengües, els que li he esmentat són professors que volen pujar, reconèixer i actualitzar els seus coneixements, n'hi ha molts més de capacitats i més que n'hi haurà al llarg d'aquests quatre anys i això no crearà cap conflicte ni un.

Sap com van els centres que tenen en marxa els projectes plurilingües? N'estan bastant contents, n'estan bastant contents i no apliquen directament models d'immersió i n'estan bastant contents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, no m'ha contestat els dubtes que li he posat damunt la taula, no n'he sentit resposta, perquè que els temps són molts durs, això ja tots ho sabem i per tant, el que no entenem és la seva insistència a fer-los encara més durs.

No he volgut a parlar de retallades, tothom pot entendre una política d'austeritat en aquest temps i vostès podrien haver optat per pactar aquesta austeritat, pactar aquestes retallades per veure com podíem fer manco mal als drets i llibertats de tota la comunitat educativa, que amb el temps ja s'han tornar irrenunciables per la gent, però això no ha estat així, Sr. Conseller. Per tant, no són les retallades.

Des de les primeres intervencions, com ja he comentat abans, de la portaveu del Grup Parlamentari Popular a aquest Parlament es va dibuixar clarament un canvi de model que és el que jo li he comentat i encara sent les seves paraules aquí. Ho recordaran tots: ordre, disciplina, autoritat, com he dit, o les paraules del Sr. Wert, també les podem comentar: espanyolitzar els catalans o l'elitisme que (...) la LOMCE, és el canvi de

model, o el comunicat de Noves Generacions contra el professorat, tot això ha fer més dura la crisi, més dura que no hi hagués doblers o que les retallades i entre tant els problemes reals de l'educació d'aquest país, d'aquestes illes, de l'educació de la nostra comunitat autònoma continuen sense ser abordats.

Alguns són nous, com l'afectació de la crisi econòmica, evidentment, sobre l'alumnat, els pares dels quals han baixat de manera notable el seu poder adquisitiu i ja no poden proporcionar reforços als seus fills o comprar llibres de text ni enviar-los al menjador.

Què ha fet vostè per solucionar això? No em respongui que convocar unes beques que han estat en caràcter retroactiu per a l'any que ja havia passat i que per tant, els al·lots ja no s'havien apuntat al menjador. Per tant, no servien per afrontar uns pagaments que ja no podien fer els pares d'entrada.

Altres ja fa estona que s'arrossegueu. Per exemple, l'FP, avui matí també n'hem parlat aquí, però vostès no han solucionat cap dels problemes de la Formació Professional que ja tenia, com el pas del grau mitjans superiors, l'FP en línia, la poca oferta a les illes menors, l'FP integrada, en canvi, sí, diuen que han posat en marxa la FP dual, jo me miraré bé quins resultats ha tingut la prova pilot d'enguany i dels ensenyaments especials, gairebé ja no els tenim ni presents després de tots els problemes que ja té l'ensenyament obligatori.

Un altre problema era l'aprenentatge d'idiomes, efectivament, pel qual fan un decret que complica encara més la situació en lloc de millorar-la. Per exemple, el que existia mentrestant es formava el professorat, ja hi havia un problema, era real el problema que hi ha d'idiomes aquí, idè en lloc d'anar formant el professorat i millorar el sistema que hi havia de seccions europees o auxiliars de conversa, el que fan és llevar auxiliar de conversa encara i fer un decret que complica absolutament l'organització de les escoles.

No hem parlat aquí tampoc de la Universitat, però en algun moment haurem de parlar de la Universitat, Sr. Conseller. Què està passant amb aquesta il·lusió que tenien pels camps d'excel·lència i una universitat d'excel·lència en aquesta comunitat autònoma?

El tema de la llengua, resulta que en lloc de ser un tema, que era un tema en aquesta comunitat autònoma, ara és un conflicte, o sigui, que encara s'ha empitjorat. Des que està vostè al Govern no s'ha reunit ni una sola vegada el Consell de la Llengua Catalana. No entenc aquest menyspreu per la llengua pròpia.

L'autoritat moral del professorat, que vostè també ha citat aquí, què és el que feia falta a aquesta comunitat?, una autoritat moral del professorat i no una autoritat legal que és el que volen fer que no servirà de res quan es la mateixa administració la que els acusa d'adoctrinar la classe. Disciplina, ordre, revàlides, segregació de fillets i filletes, elitisme, en definitiva, l'educació d'*El Florido Pensil* com han dit alguns. Vostès s'han deixat influir per la part més retrògrada de la nostra societat i això no és bo perquè està radicalitzant els sectors.

Aquesta, per tant, és l'educació que ofereix el Partit Popular per al pacte educatiu i em sap greu, Sr. Bosch, per portar a terme tot açò no comptin amb nosaltres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per tancar la qüestió, en torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, Sr. President. Estic segur que no comptam amb vosaltres, nosaltres ja ho teníem ben clar, que a la primera de canvi que podríeu sortireu disparats en moment de dificultat, vull dir que no...

Ho he fet aquí perquè crec que és el meu deure. És clar que no comptam amb vosaltres, de quin progressisme em parlau i de quina educació d'*El Florido Pensil*? De què em parlau? Estau en aquest debat encara, d'abans de la Constitució? I qui té patrimoni de saber més en educació?

I aquest fals patrimoni que vos atribuïu que ho sabeu tot en educació -perdonau que vos tracti de vós- i que nosaltres no en sabem res, és fals i vos he duit els acords amb forces sindicals als quals hem arribat els grups del Partit Popular que, *por lo bajini* et deien i ho puc dir aquí "és que clar al fons és més bo d'arribar a acord amb vosaltres que amb els meus", és clar que sí, és clar que sí!, del que hem negociat hores i hores i hores, del que hem impulsat, del que hem fet, del primer pacte d'interins del 98, del 98 del Partit Popular, de les millores de pública, de concertada, de la immersió, de què es creuen vostès?, de què tenen el patrimoni?, d'allò que no...

Convé que ja es vagin mirant que no en tenen, nosaltres tampoc. El meu respecte més absolut per a tots els que pertanyem a la comunitat educativa. Ningú no té el patrimoni de l'educació ni pública ni concertada. Ningú no el té i tothom hauria de poder aplicar algunes de les solucions que apliquen, això sí, governs més conservadors o més... diguem-ne avançats que és el que vostès volen dir, socialistes que diria jo, més progressistes.

Li contaré, per exemple, vostè s'ha mirat mai la reforma d'Olof Palme a Suècia en educació? Olof Palme, un dels pares de la socialdemocràcia europea al qual jo he anat a estudiar. No he anat a estudiar models conservadors. M'agrada molt l'educació comparada, m'agrada molt.

Olof Palme, sap què va fer?, una de les coses, l'any 70, una de les coses que va fer i el governs socialistes han continuat... a Suècia, a Suècia, no parlem de Finlàndia, coses que vostès, si les sentissin, s'acubarien, si em permet l'expressió col·loquial. Va eliminar la figura de funcionari docent!, i va introduir el xec escolar, un govern socialis..., no, torna-m'hi torna-hi, no, el que fan governs socialistes progressistes que no tenen les cucales posades, que no tenen les cucales posades!, que són oberts,...

(Alguns aplaudiments)

...com conservadors, com liberals conservadors -com liberals conservadors- que tenim el cap obert, que ens va molt bé una solució d'un govern socialdemòcrata que funciona o d'un conservador.

A veure si feim alguna cosa per al país, a veure si feim alguna cosa, però el primer de tot, aquesta cançoneta i aquesta cançoneta de conservadors i que... això, a les meses sectorials ho veim, crec que a les reunions de Ferraz els deuen donar, miri, el manual per anar a les conferències i a les discussions. El Partit Socialista és el progrés, el Partit Socialista en sap, vostès no en saben. Arribam nosaltres, feim una llei orgànica, l'aprovam i vostès amb un reial decret l'envien allà on no hi plou. Nosaltres arribam, complim i feim..., perquè és clar com que se suposa que vostès en saben, no.

El debat que vull trametre a l'opinió pública és que vostès en saben aproximadament igual que nosaltres i que l'encerten o s'equivoquen aproximadament igual per una pura relació estadística d'intel·ligència dels éssers humans dedicats al món de l'educació.

Les seves polítiques bones, jo les sign. El problema és que vostè no signaria mai les meves polítiques bones. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 1515/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern respecte de la reforma de la Llei de bon govern i bona administració, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 445/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 1515/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern respecte a la reforma de la Llei del bon govern i bona administració derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 445/13. Té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, un dia més en aquesta cambra per parlar de transparència i de bon govern, en aquest cas, en la moció conseqüència de la interpel·lació de la qual ja vàrem tenir ocasió de parlar aquí, d'interpel·lar el Govern sobre la reforma de la Llei del bon govern i de bona administració. Un dia més de tenir la sensació d'estar en una discussió política bastant perduda, a pesar de les bones paraules, intencions del Govern que no es tradueixen en fets.

Sincerament, després ja de veure avui les publicacions a tots els mitjans de comunicació, em feien ganes de tirar a la paperera la meua intervenció perquè és com predicar en un desert parlar de transparència i de bon govern el mateix dia que els titulars dels mitjans de comunicació diuen: “*La escasa transparencia del presidente Bauzá*”, “*Los argumentos insostenibles de Bauzá*”, “*Bauzá tampoco incluyó sus negocios en la declaración oficial que custodia el Govern*”, “*El presidente argumenta que carece de facultades ejecutivas o de gestión*”, “*Bauzá también ocultó al Govern sus negocios incompatibles con el cargo*”, “*Bauzá dice que el presidente balear sólo es un cargo de representación*”, “*Bauzá se proclama presidente florero*”, “*Cas farmàcia, per salvar-se, Bauzá diu al Tribunal Superior de Justícia que no té poder*”, “*Bauzá va ocultar els negocis en la declaració al Govern*”.

Tot això només són les informacions que surten avui i, sincerament, posar-nos a parlar de... jo ja les anomenaria anècdotes de reforma de la Llei del bon govern, sincerament, és molt poc encoratjador perquè demanam al Partit Popular que realment entri al debat, demanam al Partit Popular i al Govern del Sr. Bauzá que retiri la reforma de la Llei de bon govern i demanam al Partit Popular que de veritat s'assegui per presentar una llei de transparència que doni resposta a les exigències ciutadanes, perquè si no, tot el que estam fent aquí és un paperot.

No podem estar parlant de transparència i de bon govern quan el president d'aquesta comunitat autònoma diu que ell no pinta res, que no té cap poder executiu i això que n'és el cap, i per altra banda quan es dóna a conèixer que està exercint el seu càrrec amb una clara incompatibilitat no perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ell mateix va ocultar dades essencials en les seves declaracions de patrimoni i d'activitats i béns tant al Parlament com al Govern perquè evidenciava allò que és evident: que era incompatible amb el seu càrrec.

Per tant, podem dir: ha servit de res el fet o l'acte de transparència que el mateix Sr. Bauzá, forçat pel cas Bárcenas, va fer publicant les seves declaracions?, evidentment tot això no ha servit per res o podríem dir: sí, ha servit per una cosa, perquè vessin la llum, les proves evidents que el president exerceix el seu càrrec amb absoluta irregularitat.

Això és el que demanam entre moltes d'altres coses en la moció que avui presentam. Una moció que, paradoxes de la política, parla de transparència i resulta que hi ha un punt, el número 4, que no ha passat el filtre pertinent i, per tant, nosaltres ho respectarem i no es portarà a votació en aquest plenari...

Sí, posi's tranquil·la, Sra. Diputada del Partit Popular, que no el votarem, però, Sra. Diputada del Partit Popular, vostè, fins ara, no em podrà privar que jo en aquesta tribuna, a no ser que em cridi l'atenció el president, pugui parlar de transparència i de bon govern en els termes en què jo consideri oportú que evidentment no coincideixen amb els termes que el Govern ni el Partit Popular consideren oportuns.

Jo entenc, senyors diputats i senyores diputades del Partit Popular, que a vostès els molesti especialment avui haver de tractar aquesta moció, però les mocions vénen quan vénen, li puc assegurar que no ho decidesc jo, el dia que ve la moció en aquest plenari, sobretot quan és conseqüència d'una interpel·lació.

Per tant, dic que no votarem aquest punt que fa referència a posar en evidència que el Sr. Bauzá va mentir en les seves declaracions, però sí que parlarem de transparència i de bon govern o sí que jo en parlaré en la meua intervenció.

El més greu, però, de tot això és que en aquestes illes es continua reclamant que algú ens conti la veritat. Miri, en tots els titulars de diaris que els he llegit fins ara, fins on jo sé, el Govern encara no ha donat la cara, no ha dit ni "mu". El president s'autoproclama que és un coordinador d'aquest govern i que no pinta res, que els que manen són els consellers, ja no sé si algú dirigeix aquest govern o si algú mana res, però encara a hores d'ara ningú del Govern no ha sortit a donar la cara.

Ha fet declaracions la portaveu del grup popular, molt respectuós, jo entenc que té una necessitat vital i política de salvar la cara al president, però el que no puc entendre és que ningú del Govern, amb tot el que està passant, avui, ningú no hagi sortit a donar la cara. És que ja ni els seus donen la cara, dins el Govern, pel mateix president del Govern de les Illes Balears.

I què fa el Partit Popular per dir que són els més transparents?, han arribat a dir fa unes setmanes que el president Bauzá és el més transparent, és el polític més transparent de tot Espanya...

(Se senten veus de fons que diuen: sí, sí, sí)

...sí, no, no, si vostès ho reafirmen. Iddò, què fa el Partit Popular?, el que fa és presentar una modificació de la Llei de bon govern que rebaixa els controls a l'Administració, a la participació ciutadana i a la transparència amb l'excusa de llevar duplicitats.

Ja hem vist que abans també el conseller d'Administracions Públiques parlava de duplicitats per parlar de la reforma de les entitats locals que està portant a terme el Govern del Sr. Rajoy. A vostès, els han inserit l'argument de les duplicitats i parlin del que parlin, la qüestió és argumentar allò de les duplicitats.

No ens tornin a dir des del Partit Popular que a nosaltres tampoc no ens agrada la nostra llei de bon govern i que per això proposam presentar-ne una de nova. Estan molt equivocats. Fa dos anys es va aprovar aquí una llei de bon govern i bona administració amb els vots progressistes i el que pensam ara, dos anys després, és que aquesta llei ha de ser molt més àmplia, ha d'afectar totes les institucions i anar molt més enllà perquè la ciutadania avui és també molt més exigent que fa dos anys, arran precisament del fet que hagin sortit a la llum pública moltíssim casos de corrupció que haurien de repugnar a la més mínima ètica política.

Per això, demanam la retirada de la reforma que impulsa el Govern. Sé que és difícil esperar d'un govern... quan el seu màxim dirigent, encara que ell ni s'ho creu, oculta informació al seu propi govern, oculta la informació al Parlament, i per què l'oculta?, perquè si no l'hagués ocultat hagués posat damunt el paper que no podria prendre possessió del seu càrrec, quan això passa és difícil continuar parlant d'un president o d'un govern amb legitimitat...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, parlam de la Llei del bon govern, per favor, la crid a la qüestió.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, jo també estic parlant de la Llei del bon...

LA SRA. PRESIDENTA:

Esper que continuï, esper que continuï parlant de la moció que tenfem avui. Gràcies.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Exacte, continuo parlant de la Llei del bon govern, que és la moció que tenc entre les meves mans.

Com deia, per això demanam en aquesta moció la retirada de la reforma impulsada pel Govern; per això demanam que es presenti una llei integral de transparència i bon govern en consonància amb el que reclama la societat; per això reclamam la creació d'una comissió independent perquè en el termini de tres mesos elabori una proposta concreta que ens obligui després a prendre mesures en contra de la corrupció. Això és parlar de la Llei de transparència i de la Llei de bon govern per molt que no agradi als diputats i diputades del Partit Popular.

Malament posarem solució a aquesta xacra social, si avui en comptes de parlar obertament d'allò que està parlant la ciutadania en el carrer, ens atrinxeram per intentar passar de puntetes d'allò que és un clamor popular i allò que és un clamor social que avui recullen els mitjans de comunicació.

Però vaig acabant. Avui precisament surt una entrevista a una catedràtica, una filòsofa la Sra. Victòria Camps, que crec recomanable per a tots aquells que ens dedicam a la política. A una part d'aquesta entrevista quan li parlen de la corrupció diu: *“sí, la corrupció es ilegal, es un delito. Pero una cosa es tener leyes y otra es aplicarlas bien, tenerlas en cuenta y no aprovechar las fisuras para hacer la trampa. La honradez se va formando en la persona a través de hábitos, de voluntad de hacer las cosas bien y eso no lo regulan las leyes”*.

I això és el que està passant ara, no només tenim falta d'endurir algunes de les nostres lleis, allò que realment fa falta en aquesta comunitat autònoma és tenir la voluntat política perquè no tornin passar els casos de corrupció que han passat a la nostra comunitat. I sobretot, quan tenim una llei en vigor s'ha de complir. I sobretot, a pesar de tenir una llei, el que no s'ha d'intentar és fer trampes i el que s'ha demostrat en aquest parlament, amb la documentació de l'expedient administratiu del Govern que ha lliurat al Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, és que aquest govern, a través del seu president, va fer trampes.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS per defensar l'esmena RGE núm. 2084/13. Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Parlarem de la Llei del bon govern i de la transparència, d'una llei que ha d'implicar tothom, també lògicament al president de l'executiu. Els partits polítics i la corrupció són, segons el baròmetre del CIS, el segon problema ja dels ciutadans, després de l'atur i la situació econòmica. I açò que l'estudi es va fer abans que es destapàs el cas dels papers de Bárcenas, dia 16 de gener, perquè si no, no sé quin hauria estat el resultat.

Segons l'índex de percepció de la corrupció de 2012 de l'ONG Transparència Internacional, l'Estat espanyol té una puntuació de 65 punts, per davall de Qatar, d'Emirats Àrabs i de Botswana. Li costa assumir al Govern que açò és així, però aquest govern també ho hauria de recordar de tant en tant. I ho hauria de recordar perquè açò el compromet a dur a terme també mesures de transparència, no només en la tasca administrativa, sinó també en la gestió del Govern. En qualsevol cas els partits polítics, el principal instrument de les democràcies representatives, que tenen la funció de legitimar el sistema polític, estan avui qüestionats. Són el segon, el tercer, el quart problema, açò és desconcertant, que els que han d'aportar solucions als problemes siguin percebuts per la ciutadania i els electors com un problema, com una font de problemes, és absolutament desconcertant.

Jo crec que en el passat plenari, arran de la proposició no de llei del Partit Popular, perquè el Parlament manifestàs la seva satisfacció per la tramitació d'una llei de transparència del bon govern, el nostre grup ja va manifestar clarament la seva posició. Transparència, democràcia i lluita contra la corrupció són inseparables. La batalla per la transparència és la batalla per la democràcia i contra la corrupció. Utilitzant termes més de la ciència exacta, podríem dir que la transparència és directament proporcional a la democràcia, com més transparència més democràcia i inversament proporcional a la corrupció, com més transparència menys corrupció.

Des d'aquesta concepció i des d'aquest context que vivim avui, la proposta de modificació de la llei autonòmica de la bona administració i del bon govern, només, només és raonable i acceptable si contribueix a augmentar la transparència, el control polític, la participació ciutadana, la confiança, la credibilitat. No té sentit, com diu el Govern, que de les 22 modificacions presentades només 9 siguin de contingut i la resta bàsicament modificacions tècniques, de redacció; 9 modificacions de contingut que per molt ens bateguem en el debat, no incrementen la transparència, cap, absolutament cap, al contrari, la retallen. No és estrany que sigui així, el mateix partit que ara promou la modificació de la llei per fer-la digna, fa dos anys deia que era una llei innecessària, i açò no ho poden oblidar, figura al *Diari de Sessions*, "innecessària". Deien que era suficient amb un pla de qualitat, que amb açò, senyors, n'hi havia ben prou. I per açò en la seva tramitació van presentar 56 esmenes, recordin que la llei té 51 articles, de les quals, de totes aquestes esmenes, 26 eren de supressió. Però no és estrany que la modificació de la llei no incrementi la transparència, sinó que a més no és a l'actual context creïble. Com ha de ser creïble si el Govern que impulsa la modificació de la llei és el primer a inventar-se burocràcia, tràmits, procediments i altres coses absurdes, per evitar aclarir d'una vegada i per totes si el president es troba o no en una situació d'incompatibilitat. I el primer a votar que no per la publicació de béns dels diputats va ser el Partit Popular, el primer que va votar que no.

En resum, la nostra posició és clara, només té sentit canviar la Llei del bon govern si amb la modificació s'incrementa la transparència. Sota aquesta consigna de parets de vidre per a l'administració, donarem suport a les propostes que creim que són per incrementar, millorar la Llei del bon govern i de la transparència, a les propostes que ha presentat en aquesta ocasió el Partit Socialista Obrer Espanyol, perquè van en la línia d'allò que ja el nostre grup va presentar en forma d'al·legacions en el seu moment a l'exposició pública d'aquest avantprojecte de llei: convertir la Llei del bon govern en una llei de totes les institucions de la comunitat autònoma; ampliar els seus efectes no només als càrrecs polítics electes i no electes, sinó també als partits polítics; garantir la independència i l'autonomia d'Oficina de transparència i avaluació pública; regular de forma restrictiva el procediment de lliure designació; introduir el reconeixement dels drets dels ciutadans; i convertir en extranet la intranet de la gestió econòmica dels recursos públics.

En aquest sentit van les esmenes que hem presentat, també destinades..., no totes, per ampliar la transparència, per millorar aquesta Llei del bon govern en aquesta direcció, però que volen ser una contribució en aquest sentit.

Molt breument, les dues primeres esmenes fan referència a publicar el catàleg de places susceptibles de ser ocupades per la via de la lliure designació a l'administració autonòmica, un catàleg que va més enllà de modificar la relació de llocs de treball per convertir qualsevol plaça en plaça de lliure accés. El catàleg obliga a ser restrictiu i obliga a justificar per què aquella plaça s'ha de proveir per lliure designació. Hem de recordar, com ha posat de manifest aquests dies el sindicat STEI, que el Govern ha reduït i fusionat departaments, és cert, però s'han multiplicat en canvi les secretaries. Actualment el Govern té 110 secretaris personals, per 57 alts càrrecs. D'aquestes designacions per lliure disposició hi ha tasques absolutament administratives, fins i tot STEI posava l'exemple d'algunes

d'aquestes tasques que ni tan sols són administratives, sinó que passen quasi a nivell de consergeria.

En aquest sentit també creim que és important que a la Llei de la bona administració i del bon govern, es garanteixi el mèrit en l'accés a aquestes places ocupades per lliure designació. Tot aquest contingut té a veure també amb la Llei de funció pública, però creim també important destacar-ho i posar-ho de relleu a una llei de transparència del bon govern.

En segon lloc, proposam també incrementar, incorporar a la nova llei un article que defineixi de forma clara i precisa els drets dels ciutadans en les seves relacions amb les administracions de les Illes Balears. Aquest punt també el vam proposar en forma d'al·legació durant l'exposició pública de l'avantprojecte.

En tercer lloc, també proposam fer de la nova Llei de la bona administració i del bon govern, que sigui una llei que introdueixi i faci possible l'e-govern, el govern electrònic al servei de la transparència i de la democràcia participativa. Creim que és necessari establir una nova manera de relació entre el ciutadà i l'administració que respongui a allò que reclamen els ciutadans i que requereix obrir més dades públiques, més transparència i integrar el ciutadà en els processos administratius.

El repte és passar de la boira administrativa al núvol de l'e-govern, per aconseguir una autèntica democràcia participativa. En aquest sentit proposam convertir, si es pot explicar d'aquesta manera, en extranet la gestió econòmica que ara és només d'intranet. I proposam en aquest sentit una idea molt clara, que no només es publiqui com es fa actualment el pressupost de la comunitat autònoma, sinó que es publiqui allò que és realment important, la liquidació del pressupost anual, per tal que els ciutadans sàpiguen de forma clara com s'ha executat allò que era una previsió. Ho hem sentit en aquesta cambra moltes vegades, què és el pressupost?, un instrument, els ciutadans necessiten saber com s'ha gestionat aquell instrument i com s'ha tancat la gestió d'aquell instrument.

En aquest sentit, per tant, reiter que donarem suport a les propostes que contenen la moció, creim que van en el sentit d'incrementar la transparència i el bon govern. I en aquesta tasca d'incrementar la transparència i el bon govern, al nostre grup sempre ens hi trobaran.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senyors de l'oposició, després d'escoltar les seves intervencions, creim que en podem treure tres conclusions. Primer, res nou a aportar. Dos, no hi ha més sord que aquell que no vol escoltar. I tres, vostès creuen les seves pròpies mentides.

Crec sincerament que han quedat tots sols intentant creure un rèdit en un debat que no existeix com a tal. Evidentment que la ciutadania exigeix als polítics més transparència i més contundència per actuar contra els casos de corrupció, i aquí totes les forces polítiques ens hem d'unir, per expulsar del sistema aquells que se'n vulguin aprofitar, perquè, senyores i senyors, no hi ha partits corruptes, no hi ha governs corruptes, no hi ha països corruptes. Hi ha persones corruptes, persones que es troben dins la política, dins l'administració, dins l'empresa o dins la societat i contra les quals s'ha de tenir el pols ferm, per detectar-les i expulsar-les, sense miraments, i que la justícia actuï amb celeritat i exemplaritat. Només així, amb contundència i fermesa, la corrupció deixarà de ser la segona preocupació dels ciutadans espanyols.

Però com vaig dir la setmana passada aquí, el camí es fa caminant i vostès de moment no caminen gaire. Moltes paraules, moltes intencions, però a l'hora de la veritat vostès aquí van votar contra la Llei de transparència estatal, o adaptar la llei autonòmica en el nou marc. I a Madrid van ser l'únic partit que es va abstenir en la creació d'un pacte contra la corrupció i la regeneració democràtica, fets i no paraules. Llei, per cert, a què avui fan esment a la seva moció, sense tenir en compte que el control d'aquestes entitats finançades amb doblers públics ja s'inclou dins aquesta llei de transparència, a la qual vostès només fa set dies no hi volgueren donar suport, així com també ho és la reforma de la Llei de finançament de partits polítics, per acabar amb l'opacitat que fins ara els ha envoltat.

Jo crec que a vostès els sap greu que un altre partit hagi pres la iniciativa d'actuar sense més dilacions en tots aquests temes, sobretot després d'haver governat vuit anys el Govern d'Espanya i sense no tan sols no prendre cap mesura d'aquest calat, sinó fins i tot rebaixar la responsabilitat penal dels partits polítics, que vostès van eliminar el 2010. Ara tenen dues opcions: pujar-se al carro i sumar-se a aquesta lluita o el estan fent fins ara, criticar per criticar, generar polèmiques absurdes. Mentre el tren avança sense vostès.

D'una altra proposta que recull la llei estatal, en fan també vostès referència al seu punt número 2. Com quedam, els agrada o no els agrada? I la joia de la corona. Per una banda ens demanen que retirem el projecte de reforma de la Llei 4/2011 i per altra volen instar el Govern a presentar una nova llei integral de transparència i bon govern. I aquí comença tot el seu enfilall de mentides per intentar amagar el que hi ha darrera aquesta modificació. No estam davant cap modificació de la transparència, cap rebaixa de la informació o la interacció amb els ciutadans, poden intentar tancar les vergonyes d'una llei

farçada d'errors tècnics i jurídics, però ja els ha explicat el conseller en diverses ocasions, de què va aquesta modificació.

El projecte de llei, per tant, continua el seu camí. Ara ja s'ha enviat al Consultiu, cosa que no vostès no feren, i com va avançar el conseller, s'han introduït algunes millores incorporant algunes de les al·legacions que es van presentar. Tampoc no presentarem un altre projecte de llei de transparència, ja els ho vaig dir, creim que amb aquestes modificacions la llei que vostès van fer pot ser aplicable. No s'autocastiguin tant, no s'autoflagelin, alguna cosa en podem salvar de la seva feina.

I després vostès culminen la seva estratègia donant lliçons de com ha de ser aquesta transparència que vostès tampoc no van practicar. Els agradi o no els agradi, que ja veig que no, el Govern del president Bauzá ha estat i és pioner en fer un exercici de transparència sense precedents, començant pel mateix president del Govern. Han presentat les declaracions d'IRPF els conseller i alts càrrecs. El mateix president ho ha fet dels dos anys anteriors, a més de les notes registrals de les seves propietats. I els diputats d'aquesta cambra també. El compromís del president Bauzá, abans fins i tot de ser president del Govern, ja va ser per la regeneració i contra la corrupció. Va prendre mesures exemplars dins el Partit Popular, mesures que la resta de partits no tan sols no van aplicar, cosa que estaven en tot el seu dret, sinó que com va manifestar el Partit Socialista, no compartien. No crec que estiguin, per tant, en una posició per poder donar massa lliçons. La millor lliçó és predicar amb l'exemple i això vostès de moment continuen sense fer-ho.

A mi avui, Sra. Costa, no em sap gens de greu haver de defensar aquesta moció, puc parlar de transparència, puc parlar del president del Govern amb la cara alta. Allò que els he de dir és que vostès són totalitaris i sectaris amb aquest tema...

(Remor de veus)

...totalitaris i sectaris. Vostès no accepten informes independents de tècnics de la CAIB que diuen que aquest president del Govern és plenament compatible, almenys pel que fa referència a aquest parlament, és tant o igual de compatible que el vicepresident de la Mesa d'aquest parlament, tant o igual.

Quant a les esmenes que ha presentat el Grup MÉS, molt ràpidament els diré que em sorprenen. No sé si és desconeixement o que realment volien dir la seva, sense massa sentit. I és que sí que té sentit el que proposen, millor dit, en tendria si no s'estàs complint amb la normativa vigent. Vostès saben prou bé que qualsevol lloc de l'administració pública ha de venir acompanyat de la informació i la publicitat corresponent, els de lliure designació i la resta. I això es fa ja al BOIB i als indicadors de transparència que es troben a la pàgina web del Govern. Pel que fa als llocs de lliure designació, es compleix el que disposa l'article 80 de l'EBEP. També s'està complint la Llei de règim jurídic, tant a nivell autonòmic, com a nivell estatal, que és el que vostès ara ens insten a fer. I en el seu punt número 4 tenim el portal Balears opina, on tots els projectes legislatius i normatius compten amb la participació dels ciutadans a través de la pàgina web. També el compte general comprèn ja totes les accions pressupostàries, patrimonials i de tresoreria que es duen a terme durant un exercici pressupostari. Això es troba a la pàgina web de

Vicepresidència. Per tant, no ens instin a fer coses que ja s'estan fent.

Per acabar, els diré que vostès continuen amb la mateixa estratègia de la passada legislatura. Creuen haver complit amb els ciutadans i amb la seva consciència per ser els redactors de la Llei de bon govern. Quan un bon govern no és aquell que fa lleis de cara a la galeria. Vostès van aprovar una llei, és cert, però vostès no eren ni un bon govern, ni un govern transparent. Vostès gastaven allò que no tenien pressupostat, parlam del tren? Vostès triplicaven el nombre d'alts càrrecs que té l'actual govern. Vostès baixaven sense comptar amb els sindicats els sous dels funcionaris, mentre contractaven sense miraments. Vostès amagaven sentències dins els calaixos, parlam dels metges o de carteres? Vostès compraven la pau social a base de dietes i subvencions, parlam de sindicats?, parlam d'entitats ecologistes? Vostès protegien a la carta i ens deixaren més de 700 milions d'euros en indemnitzacions. Amb vostès l'atur creixia mes a mes, mentre feien programes de maquillatge, parlam de Pla E? Vostès llevaven les beques de mobilitat als estudiants de les illes menors. Vostès es gastaven en concerts els doblers de les depuradores. Vostès gastaven en despesa corrent les partides finalistes, Vostès deixaven sense justificar fons estatals i europeus. Vostès baixaven el pressupost de serveis socials. Vostès, per no pagar no pagaven ni el llum dels hospitals.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès engreixaven cada mes el deute a la UIB. I podríem continuar. No s'enganin a si mateixos.

Vostès van aprovar una llei de bon govern, però vostès no ho eren un bon govern i vostès tampoc no són una bona oposició. S'aixequen de les meses de diàleg aprovades per consens, exigeixen el que vostès no van fer. No han donat suport a cap de les dures mesures del Govern; suporten campanyes que danyen la imatge de Mallorca, perquè com pitjor, millor; llancen campanyes de desprestigi personal contra els membres de l'executiu. No, vostès no ho són una bona oposició i per això la ciutadania avui els continua castigant.

Perquè un bon govern és molt més que aquell que aprova una o cent lleis, un bon govern és aquell que, com el Govern del Sr. Bauzá, pren les mesures que toca, quan toca i com toca, sense amagar-se, sense por al que diran, sense aferrar-se a la cadira, com feien vostès, sense por al desgast polític, social i personal, per no deixar una comunitat hipotecada per les futures generacions, per tenir la satisfacció de, passats aquests quatre anys, deixar les coses millor de com les vam trobar.

Són dos models, la cigala de l'esquerra, que fa molt renou, moltes fotos, molts crits, moltes publicitats, que anuncia moltes coses, però que quan venen mal donades ens deixa a la mercè del fred i del temps, o la formigueta del Partit Popular, que fa una feina callada, constant, sense baixar el ritme, tot i les dificultats. El dit, dos models, senyors i senyores, i en acabar comptarem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li agraeisc també la generositat amb la qual dirigeix el debat, a mi m'agrada que es pugui parlar de tot, com ha fet la Sra. Prohens, i per tant deman la mateixa generositat de poder parlar de tot.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vostè també ho ha fet, Sra. Costa. Continui.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Bé, sentir en aquesta tribuna, Sra. Prohens, que vostè digui que l'oposició és totalitària i sectària, perquè no li agrada la moció que avui hem presentat, ...

(Remor de veus)

... però no ens doni les culpes a nosaltres. Sap quin és el seu problema? El seu problema es diu José Ramón Bauzá, i vostès tenen aquest problema i avui han de venir aquí a donar la cara per ell i avui ho tenen molt difícil. Perquè clar, dir que ens hem quedat tot sols amb aquesta discussió és viure a un altre món, Sra. Prohens; vostè avui ha obert els diaris? O només ..., no, anava a dir a veure si només ha mirat la tapa, però és que fins i tot els titulars de portada, tots, un rere l'altre, sense cap excepció, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i totes les editorials parlen del mateix. A quin món viuen vostès?

Clar que ho saben, el que passa és que no tenen defensa. I sortir aquí i dir que el Sr. Bauzá és el pioner de la transparència, el polític més transparent d'Espanya, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... a mi em cauria la cara ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, ...

LA SRA. COSTA I SERRA:

... de vergonya.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, un segon. Aquest debat de la moció no és un debat personal, no és un debat d'un diputat i vostè ho hauria de saber.

(Remor de veus i cridòria)

Li deman, per favor, li deman, per favor, que s'atengui a la qüestió, per favor. Llei de bon govern, moció. Gràcies.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Esper que, com en els partits de futbol, em recuperi el temps de les interrupcions que fa la mateixa presidència a la diputada que parla, ...

(Remor de veus)

... perquè la diputada Sra. Prohens s'ha referit a gestions d'anteriors governs que res no tenien a veure amb la moció que avui es debat.

També em sembla..., dir que aquí presentem aquesta moció per intentar tapar les vergonyes. Té raó, Sra. Prohens, presentem aquesta moció no per tapar les vergonyes, presentem aquesta moció per posar damunt la taula les vergonyes del Partit Popular a les Illes Balears que a dia d'avui encara no ha donat explicacions de tot el que avui surt en els mitjans de comunicació, Sra. Prohens. Però, per molt que vostès s'esforcin, Sra. Prohens, al president no el salva ni Déu avui, ningú, perquè ell mateix ha reconegut que va ometre determinades declaracions, tant en el Parlament com en el Govern, i ho va fer intencionadament, perquè si deia la veritat, posava damunt el paper que el seu càrrec era incompatible.

I avui el president mateix ho ha dit quan ha contestat una ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Atengui's a la qüestió, Sra. Costa. Llei de bon govern, vostè sap que hi ha un punt retirat de la moció i una moció no pot ser personal. Atengui's a la qüestió.

(Remor de veus)

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Llei de bon govern i de transparència parla, en aquest cas, de la reforma que fa el Govern, i aquí n'ha fet menció la diputada del Partit Popular, del pas en la transparència que va fer el Partit Popular en fer públiques les seves declaracions ...

(Remor de veus)

... si jo no puc contestar això, Sra. Presidenta, no sé què faig aquí. I el més lamentable, ...

(Alguns aplaudiments)

Saben què passa, senyors del Partit Popular?

(Continuen els aplaudiments)

Senyors del Partit Popular i senyores, o diputats i diputades del Partit Popular, el més lamentable de tot això és que, una vegada més, vostès s'atrinxeren en aquest debat, quan la ciutadania fora parla d'una altra cosa, en aquest parlament es fan intents per no deixar-nos parlar del que realment preocupa la ciutadania.

(Remor de veus)

Vostès poden continuar venint aquí a fer el paperot que vulguin, però nosaltres, el meu grup, el Grup Parlamentari Socialista, com a grup parlamentari que és, portarà a aquesta cambra totes les iniciatives que entengui necessàries per portar aquest debat al Parlament i per intentar que s'aprovin aquelles iniciatives que nosaltres entenem que van en la direcció del bon govern, de la bona administració, de la transparència i en contra de la corrupció, els agradi o no els agradi.

I per últim, avui s'ha posat de manifest que ja tenim un govern que no governa o que no té capacitat de governar, com diu el president, o que tenim un president *florero*; després s'ha posat de manifest que no només tenim un *florero*, sinó que, a més, les flors que no contesten res. I ara, a més a més, també s'ha posat en evidència que tenim 34 *palmeros* que no deixen parlar de res.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem. Perdó, les votacions, s'accepten les esmenes de ..., el Grup Socialista accepta les esmenes del Partit Grup MÉS? D'acord.

Procedim a fer la votació conjunta de tots els punts, amb les esmenes del Grup MÉS. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjats per 34 vots en contra i 25 a favor.

IV. Compareixença de president del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre les xifres de dèficit de la CAIB (escrit RGE núm. 1471/13 del Govern).

Ara ja passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del president de les Illes Balears per tal d'informar sobre les xifres de dèficit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sol·licitada pel Govern, mitjançant l'escrit RGE núm. 1471/13.

Intervenció del president del Govern de les Illes Balears sense límit de temps. Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Comparesc avui, a petició pròpia, davant aquesta cambra, no només per explicar les xifres provisionals de tancament del dèficit dels comptes públics de l'exercici 2012, ni tan sols per explicar-los la gestió econòmica del Govern relacionada amb l'acompliment dels objectius de consolidació fiscal i creixement, establerts en el marc dels compromisos del nostre país amb la Unió Europea, comparesc avui en aquest cambra no just per parlar de l'anterior, que també, sinó que fonamentalment comparesc per parlar-los d'un gran esforç col·lectiu, un gran esforç que hem fet tots els ciutadans de les Illes Balears. Un gran esforç de tots els sectors de la nostra societat realitzat i sostingut durant aquests darrers mesos.

Perquè, si no fos per això, no es podria entendre que, enmig d'una de les crisis econòmiques més greus de la història recent, la nostra comunitat hagi estat capaç de fer un procés de consolidació fiscal de l'ordre dels 634 milions d'euros, 105.500 milions de les antigues pessetes, al mateix temps que es redueixen les xifres de l'atur i es manté el pols de l'activitat econòmica molt per damunt del creixement generalitzat en el nostre país.

Podem discutir de polítiques econòmiques i de resultats, podem debatre de ritmes i també de necessitats, però els puc garantir que cap política de creixement i generació d'ocupació a la nostra comunitat no tindrà èxit si no es basa en una direcció política clara i que sigui referent en moments de dubte econòmic. No n'hi haurà cap que no tenguim èxit si no compta amb el convenciment col·lectiu que únicament pensant en tots és possible, que tots junts defensem les fites de benestar que hem aconseguit.

Vull insistir de nou que avui comparesc aquí per parlar d'un esforç fet per tots.

És difícil explicar què ens ha passat quan el cop és tan gran i de tanta magnitud com el rebut en aquesta greu crisi econòmica, per entendre com vàrem arribar a aquesta situació, sobretot si estam acostumats a sentir que tot ha anat sempre bé. Si es dormen consciències i l'administració que mantenia amb recursos públics sectors sencers d'activitat, arriba al col·lapse i gairebé ni se'n varen adonar. Al meu entendre, el que ha passat, a risc de simplificar, és que gran part, per no dir la immensa majoria de les polítiques desenvolupades en aquests darrers anys, és finançaven sempre a cop de crèdit. Perquè amb els nostres ingressos corrents no era ni és possible mantenir moltes

polítiques dirigides abans a tirar-se floretes i a tudar doblers, que l'adequada sostenibilitat dels vertaders serveis públics.

Entre els anys 2007 a 2011 es va fer a la nostra comunitat una política de suposat estímul a l'activitat econòmica, que passava sempre per un increment exponencial de la despesa pública i un correlatiu increment també de l'endeutament. Fruit d'aquesta política es varen experimentar a les nostres illes excessos sobre el dèficit autoritzat, de 309 milions d'euros l'any 2007; de 707 milions d'euros, l'any 2008; de 698 milions d'euros, l'any 2009; de 634 milions d'euros, l'any 2010, i de 776 milions d'euros, l'any 2011.

Les gràfiques ho demostren clarament, aquí hi ha l'evolució del dèficit consolidat en aquesta comunitat aquests darrers anys, queda clarament definit que en els quatre darrers anys es va produir el gran increment de dèficit d'aquesta comunitat. Però no són xifres del Partit Popular, ni són xifres d'aquest govern, són xifres de la comunitat autònoma, de la Conselleria d'Economia, la qual també vostès varen governar.

I és curiós, i s'ha de dir, les xifres reals quant al dèficit, l'any 2007 el dèficit que va trobar l'equip de govern entrant era de l'1,9%; el dèficit que ha trobat aquest govern no ha estat de l'1,9%, ja ens hagués agradat a tots trobar un 1,9%, va ser d'un 4,19%. El deute que va trobar l'anterior executiu era de 1.780 milions d'euros, els puc assegurar que ja ens hagués agradat a nosaltres trobar un deute de 1.780 milions d'euros, però no, va ser de més de 6.000 milions d'euros.

Jo sé que a qualcú no li agrada que li recordin això, ...

(Remor de veus)

... però és l'oficial, és l'oficial. Tan oficial és això, tan oficial és això com que a l'any 2008 ...

(Remor de veus)

... el dèficit, el dèficit que marcava l'Estat era del 0,75%, tan oficial com el dèficit que es va produir per part del seu executiu, va ser del 2,7%, un 1,15, perdó, un 1,95% de desviament. Tan cert era que a l'any 2009 el dèficit màxim era també del 0,75%, però també igual de cert va ser que el dèficit que es va trobar, quan van acabar, va ser del 2,9%, un diferencial en aquest cas del 2,15%. Però tan cert era també que a l'any 2010, on el màxim dèficit permès per part de l'Estat era del 2,4, el dèficit de l'anterior executiu va ser del 4,1, un 1,7% de desviament. Però tan cert és també que a l'any 2011, quan el màxim previst era de l'1,3, va ser del 4,19, un 2,89, tenint en compte que dia 30 de juny de l'any 2011 consolidat era el 2,1. I si no s'hagués posat en marxa el Pla d'equilibri econòmic, avui estaríem presentant no un 4,19, sinó més d'un 5,55. Per tant, les xifres ho diuen tot.

Però igualment clarificadora és aquesta altra gràfica, on es demostra en color blau el dèficit permès i el dèficit que es va produir en aquesta comunitat quan governava el Partit Socialista. Són dades que no són d'aquest executiu, que no són d'una formació política, són dades d'aquest mateix govern i de la Conselleria d'Economia. Per tant, qualque cosa no es va fer tan bé com qualcú vol dir.

Això va donar lloc que l'endeutament financer de la comunitat passàs, torn repetir, de 1.780 milions d'euros l'any 2007 a 4.560 l'any 2011. I el fet que el deute no financer amb proveïdors i institucions, que també suma i que vostès obliden perquè no el varen pagar, sumàs, ...

(Remor de veus)

... sumàs, sumàs 1.600 milions d'euros, que també s'han de pagar, igual, s'han de pagar igual. Per tant, el deute total que va trobar aquest executiu, i no ho dic jo, ho diu la mateixa conselleria, és de 6.160 milions d'euros. Això és el que aquest govern va trobar sense pagar, això és el que aquest govern va haver d'assumir i li puc assegurar que a les reunions que aquest govern va tenir amb proveïdors, amb entitat i d'altres no deien que haguessin cobrat a cap moment.

Podria argumentar-se que aquesta política de despesa pública i d'endeutament era necessària per a la creació d'ocupació i creixement, s'ha dit; però és que, desgraciadament, ni tan sols va ser així, sinó que el resultat d'aquesta política va ser passar d'una taxa d'ocupació, de desocupació del 7% l'any 2007, 7% l'any 2007, a una taxa d'ocupació l'any 2011 del 22%, i d'un dèficit públic, el qual torn repetir, passava de l'1,9 al 4,19.

Crec que amb aquestes xifres és suficient per demostrar el fracàs de certes alternatives de política econòmica; ja es va fer a la nostra comunitat una política expansiva de despesa pública i el resultat tots el coneixement, de fet tots el patim. Mentre determinades polítiques alegres de despesa, ineficaces i no productives són finançables, es produeix el fals efecte d'ajornar la inevitable pujada de la pressió fiscal, perquè en el nostre sistema econòmic l'única via de contribuir a les polítiques públiques és a través de l'obtenció de recursos via impostos o taxes que les financin i l'endeutament constitueix únicament un ajornament en el temps d'aquesta inexorable realitat que és pagar.

No obstant això, quan les entitats financeres que ens deixaven els doblers varen observar que en lloc de constituir un suport per a la generació de llocs de feina, es va convertir en l'excusa contínua i constant durant anys per incórrer en dèficit de l'ordre de més de 700 milions d'euros anuals, varen òbviament perdre la confiança en les institucions per por de no poder recuperar els préstecs que els havien concedit.

La conseqüència va ser immediata, va ser el tancament del crèdit i per tant, el col·lapse del model econòmic profundament equivocat.

Davant una aguda crisi d'endeutament, una activitat econòmica nul·la, una taxa de desocupació desfermada en el 22% i un incompliment generalitzat en el pagament als proveïdors, la situació era aquesta. Davant aquesta situació, els dic, podríem continuar passejant per un ring totalment marejats i atordits per l'impacte o posar fil a l'agulla per cercar solucions i recuperar la confiança perduda.

El Govern tenia dos camins per prendre: continuar enganant els ciutadans, encara en el convenciment del desastre salut o plantejar les coses com eren, com són, amb honestetat i disposar-se a dotar de solucions que permetessin realment amb fets, no amb paraules, recuperar la confiança perduda. Crec que és evident que hem optat per la segona de les solucions.

La solució a una crisi d'endeutament passa exclusivament per ajustar les nostres despeses als nostres ingressos i anar tornant, important, i anar tornant tot el deute pendent al ritme adequat de la nostra economia, tant la pública com la privada. No es tracta d'ajustar la nostra despesa als nostres ingressos per acceptar sense pal·liatius les recomanacions europees, tampoc no es tracta de reduir la inversió pública per deprimir el creixement, sinó simplement perquè no tenim condicions per finançar la..., en aquest cas, la inversió pública i molt menys per anar a pagar deute.

Ni tan sols es tracta de continuar amb el nostre programa de reformes simplement per una qüestió ideològica, del que es tracta és que ho fem per nosaltres mateixos, per retornar a aquesta comunitat al camí de la millora i del creixement econòmic que mai no hauria d'haver abandonat. Era i és necessari fer aquesta política de consolidació fiscal i és necessari al mateix temps coordinar les polítiques d'endeutament amb l'Estat i també amb la resta de les comunitats autònomes.

El resultat és també evident amb una prima de risc situada en uns mínims desconeguts des de fa temps i demostrant que les polítiques establertes generen confiança i possibiliten pressionar a la baixa els preus del nostre finançament.

Ha estat - ho torn repetir- la feina de tots la que ha permès que en tan sols -tan sols- en un any poguéssim situar el dèficit públic de la nostra comunitat en l'1,83%, lluny d'aquell 4,19% de l'exercici 2011 i a l'alçada del dèficit públic que teníem en l'exercici 2006.

És evident també amb aquest gràfica l'evolució del dèficit públic, com estàvem des de l'any 2003, com estava l'any 2007 quan es va arribar al Govern per part de l'anterior executiu, com varen acabar i tan sols com amb un any han baixat d'una manera, idè, absolutament definitòria precisament les xifres del dèficit.

No hi ha hagut, però, prou amb un any, senyories, de l'esforç de tots per tornar ajustar les nostres despeses pràcticament al nivell dels nostres ingressos i passar d'un desfasament de 776 milions d'euros de despesa sobre el que ingressaven a deixar-ho tan sols en 86 milions d'euros.

Aquesta és la gràfica de l'any 2011 comparativament amb l'any 2012, l'any 2011 teníem una autorització de 350 milions d'euros i la despesa real va ser de 1.116 milions d'euros. Enguany teníem una autorització de 396 milions d'euros i la despesa tan sols va ser de 482 milions d'euros. Crec que aquestes xifres demostren que l'esforç ha valgut la pena i que estam recuperant la confiança no només dels ciutadans, sinó també de les entitats bancàries i, el més important, d'una comunitat.

Tot això ens ha permès continuar afirmant el nostre compromís de gastar únicament allò que puguem pagar. La comunitat ha donat un salt qualitatiu en aconseguir els nivells de dèficit actuals. Hem de recordar que l'any 2012 les Illes Balears eren la comunitat que havia de fer un major esforç d'ajust pressupostari ja que el dèficit de l'any 2011, aquests 1.116 milions d'euros, representava el 30,9% de les despeses totals SEC d'aquest any.

Una vegada tancades les xifres i el resultat de dèficit es posa de manifest que les Illes són la segona autonomia que ha fet un major ajust pressupostari i que, aquest ajust, l'hem fet tant pel costat dels ingressos, incrementant-los en 276,58 milions d'euros, com també per la part de les despeses, reduint-les en aquest cas en 376,91 milions d'euros, tenint en compte a més que la nostra economia era del conjunt de tot l'Estat la que presentava major dèficit i menor capacitat d'ajustament de la despesa ja que som la tercera comunitat espanyola amb una menor despesa per habitant, 3.116 euros per ciutadà.

Malgrat tot l'anterior, hem aconseguit que el nostre sistema de salut en lloc de contractar sense crèdit, carregant sobre les espatlles dels subministradors 200 milions d'euros que no teníem, es contregui i s'ajusti pràcticament al seu pressupost com va fer la conselleria.

Hem engegat un gran procés de reestructuració al sector públic instrumental que ha permès reduir la despesa en 282 milions d'euros, tan sols en un any, de l'any 2011 a l'any 2012.

En aquest punt, vull destacar que malgrat que l'anterior govern es va comprometre l'any 2010 amb l'Estat en un objectiu de reducció d'empreses públiques del sector en 92, és a dir, va dir que reduiria en 92 empreses, a l'Estat, l'any 2010, l'any 2011 només havia reduït en 7 empreses. Nosaltres en un any - ho torn repetir- hem reduït més de 100 empreses públiques.

Els puc dir que ha hagut de ser aquest govern el que en aquests mateixos mesos ha procedit a la reducció final de 113 organismes públics superflus, que no feien falta i vostès els varen mantenir. Per tant, si sobraven, ara ja no hi són.

Tots aquests esforços s'han completat igualment en reduccions de càrrecs públics, eficiència en les contractacions del personal i un fort procés de contenció de la despesa ineficient perquè al final es tracta de recursos públics que els ciutadans posen en comú per al progrés de tots i no tan sols d'uns pocs.

Hem sentit durant molts de mesos en aquesta cambra i fora d'aquesta cambra que una política d'equilibri pressupostari ens duria a l'increment de l'atur i el resultat després d'aquests mesos és precisament un descens de l'atur en 4.405 persones en relació amb el mateix mes de l'any passat, de tal manera que Balears és l'única comunitat autònoma de l'Estat en què ha baixat l'ocupació i ho ha fet...

(Alguns aplaudiments)

...durant quatre mesos seguits, no és una casualitat. Aquesta és la gràfica, algú diu que ha baixat l'ocupació i han aplaudit, és que haurien d'estar tots contents que l'ocupació baixàs i tothom aplaudís.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Es veu... es veu que no tenim els mateixos interessos, es veu que no tenim els mateixos interessos, el normal és que la gent es posi contenta que baixi...

(Remor de veus)

...la desocupació.

(Remor de veus)

Bé, tanta sort que estan atents... ha baixat la desocupació, però mirin, les gràfiques ho diuen, poden riure, poden fer bromes, poden assenyalar amb el dit, però el que està clar és que els ciutadans saben que quan governa el Partit Popular baixen les xifres d'atur.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la realitat i el curiós és que la realitat és la que és, no només a Balears, sinó també a Espanya, Balears és l'única comunitat que baixa en un 4,5% en tota la resta de l'Estat espanyol quan la mitjana és del 7%. Per tant, crec que tots, fins i tot aquells que riuen, podem estar contents, perquè no és el benefici d'un, és el benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Sé que ara no els interessa parlar de la xifra d'atur, però bé, a partir d'ara si volen en podem parlar cada mes, perquè crec que serà interessant, sobretot perquè quan ha baixat ha estat en els mesos de baixa ocupació, en els mesos de baixa temporada, en els mesos en què algú diu que és quan menys feina fa el Govern, idè miri, algú s'ha adonat de tot el contrari.

Hem sentit durant aquests mesos que una política de racionalitat i de reestructuració comportaria un retrocés del creixement, el típic. No obstant això, enfront d'auguris de diferents organismes amb previsió de creixement negatiu del 0,5% per a l'exercici 2012, s'ha tancat aquest exercici sense recessió econòmica, molt enfora també de la mitjana estatal que és de l'1,4% en negatiu.

Hem escoltat com una espècie de mantra grans frases relatives a la destrucció d'empresa, falta d'activitat econòmica, augment d'atur, quan la realitat era tot el contrari, però no són xifres que aquest govern digui i que se les inventi, són xifres contrastades i que poden veure-les vostès.

De fet, en la relació de...el decreixement d'empreses s'ha produït un increment d'un 10% de creació d'empreses mercantils, unes taxes d'activitat econòmica superiors a la resta de comunitats autònomes d'Espanya, com demostren també els milions en xifra de recaptació tributària i torn repetir, el decrement, el descens de l'atur interanual.

És que hem escoltat tantes i tantes coses, senyories, i totes amb un objectiu molt definitori, molt clar, sempre la justificació del passat i sempre la por a mirar un nou futur amb unes noves xifres.

La realitat és que, mentrestant, els ciutadans de les Illes Balears, sense bravejar i sense por s'han disposat cada dia a la feina d'enfrontar-se al seu futur i amb l'esforç de tots -de tots-ho estam aconseguint, malgrat que, la gent, algú, els vol fer combregar amb rodes de molí.

El camí que han reconegut ha estat dolorós, ho sé i no ho negaré, però ha estat l'únic camí possible, no hi havia altra alternativa tenint en compte tal com ens vàrem trobar la situació econòmica i quan el fèiem, aquest camí dur, ens anàvem trobant amb dolor i desil·lusió quan durant aquests mesos ens hem assegut dia rere dia -dia rere dia- amb els responsables de petites i mitjanes empreses, amb els seus treballadors, als quals l'Administració devia doblers des de l'any 2008 i des de l'any 2009 o amb directius d'associacions socials tan importants ara per algú i de discapacitats, on hem vist el resultat de comprometre subvencions inexistents sense expedient... sense que ni tant sols s'haguessin obert, sense crèdit, menyspreant la immensa tasca d'aquests col·lectius en favor d'una societat inclusiva en lloc d'una societat benèfica.

Els mateixos són els que ens deien "no volem que ens digueu com ens varen dir fins a la data 'et pagarem, no et preocupis'", ens han dit tots "no volem que ens digueu més allò, perquè ho sabem, digueu-nos la veritat i si no hi ha doblers, ho sabrem, però no ens fiquen en inversions, no vos fiquen en despesa si sabeu que ni tant sols teniu els doblers". Això és el que jo i altres consellers, no un altre, ho puc dir per boca meua, he escoltat amb llàgrimes als ulls de moltes persones. Sé que això...

(Remor de veus, alguns aplaudiments i veus de fons que diuen: Oh!)

...mirin, aquest "oh!", aquest "oh!", aquest "oh!" és el que jo he sentit i jo l'he sentit i jo l'he sentit... de vergonya, és cert, és de vergonya que jo hagués sentit aquest "oh!", és de vergonya.

(Alguns aplaudiments)

Ha estat més dolorós veure com estava compromesa la viabilitat del nostre sistema de salut, escorat en una caòtica direcció i organització encara que disfressin les xifres d'atenció, o disfressessin en el seu moment les xifres d'atenció sanitària. No faré cap comentari.

No obstant això, era la nostra obligació com a govern complir el nostre compromís de treure la comunitat de la recessió i de l'empobriment i sobretot com sempre sense enganar ningú. Tampoc no faré cap comentari.

Així ho hem fet durant aquests vint mesos i estam segurs que els diferents sectors productius i socials no ens faran a cap de nosaltres, a cap persona d'aquest govern mentiders si deim que els hem explicat amb honestat aquesta situació i sobretot el que farem al futur. Hem complert en tot moment, estam complint i continuarem complint, sense eufemismes i sense mentides, potser sense parlar, sense coses mediàtiques, però fent feina amb les persones i per a les persones.

L'ajust assolit quant al dèficit era imprescindible, absolutament imprescindible per continuar endavant, per poder mirar al futur amb seguretat.

Senyores diputades i senyors diputats, no pretenc avui en cap moment atribuir aquest ajust al meu executiu, al Govern que presidesc, tot el contrari, vull agrair a tots la feina feta i l'esforç fet per tots. És un nou exemple de la força que té aquest poble sobretot si té un govern que mira per ells, que compleix els seus compromisos i sobretot que té en compte la forma de governar en equilibri, sense despesa, sense gastar el que un no té com fan totes les persones en les seves famílies i com han fet totes les empreses de gestió, perquè nosaltres no feim més que gestionar els interessos de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista, per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, em pensava que al Parlament veníem a escoltar, a parlamentar, a debatre i que vostè fa la seva intervenció, jo faig la meua, els altres portaveus fan la seva, després ens replica segons el que li contestem; sorprenent és que els mitjans de comunicació ja tenen la rèplica que ens farà el president. Per tant, no sé si ens podríem estalviar el debat, Sr. Bauzá.

Miri, Sr. President del Govern, tenim un problema amb vostè, vostè és un president tocat, amb poca credibilitat, un president que menteix, un president que al·ludeix les seves responsabilitats. De veritat pensa vostè que pot demanar sacrificis als ciutadans?, de veritat vostè pensa que pot exigir als ciutadans que compleixin la llei quan vostè la incompleix continuadament?

Avui ve aquí i ens diu que l'imprescindible, el fonamental, el realment important és complir l'1,5% del dèficit públic. Per què?, per què l'hem de creure?, en què es basa, Sr. President? Aprofundim-ne una mica, vostè ha centrat tota la seva política econòmica i tota la del seu govern a poder complir aquesta xifra estadística amb un indicador econòmic de caràcter estadístic que és el dèficit, i ha oblidat, Sr. President, que l'important són les persones. Avui l'he vist amb pancartes de nombres, de xifres i oblidat les persones. A mi m'ha faltat en aquest discurs seu els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, a qui vostè ni anomena ni li interessa, l'únic que li interessa és una màgica xifra econòmica que no ens explica per què és tan important. Ha oblidat que el varen elegir per reactivar l'economia, per lluitar contra l'atur, per lluitar per defensar els més febles, per lluitar per defensar aquesta comunitat autònoma, Sr. President.

Però la seva obsessió ha estat complir el dèficit, per què? Per quedar bé davant el Sr. Rajoy, és tan simple com això. I per aconseguir-ho ha estat capaç vostè d'infligir un dolor impresentable als ciutadans d'aquesta terra, ha estat capaç de refredar la nostra economia i d'allunyar-nos d'una possible sortida de la crisi. I, fent tot aquest dolor, ni tan sols ha estat capaç d'aprovar l'examen que vostè s'havia compromès a aprovar, Sr. President. Vostè és un dels cinc presidents autonòmics que ha suspès davant el Sr. Rajoy. O sigui, ens du al desastre i, a més, suspèn, Sr. President. I vostè, d'això, és absolutament i únicament el responsable.

Jo li puc recriminar, i ho faig, que la seva obsessió sigui només complir un indicador econòmic, el dèficit, però, a més, Sr. Bauzá, és molt més greu, i deixi'm que entri en dues qüestions que em pareixen fonamentals. Convé que expliqui per què va acceptar l'1,5% de dèficit públic, m'agradaria que ho explicàs en aquesta cambra. Quins beneficis n'hem tret com a societat? Expliqui'ns-ho.

Consell de Política Fiscal i Financera, una breu història, juliol de 2012, Brussel·les havia flexibilitzat el dèficit d'Espanya en un punt, per tant, deixaven passar del 5,3 al 6,3. Aquest punt se'l va quedar exclusivament el Govern d'Espanya, i varen repartir així: 1,5 comunitats autònomes; 0,3 administracions locals; 4,5 Govern d'Espanya. Any 2013, passam a un dèficit de 4,5, del que les comunitats autònomes només podem tenir un 0,7 d'aquest 4,5. Més greu, 2014, passarem a un 2,8, del 2,8, quant es quedarà el Govern central, Sr. Bauzá? Un 2,7. Quant es quedaran les comunitats autònomes? Una vergonya, un 0,1. Què va votar el vicepresident econòmic?, què va votar?, va defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears com varen fer altres quatre comunitats autònomes que varen votar en contra i dues que es varen abstenir del Partit Popular?

(Alguns aplaudiments)

No, senyors del Partit Popular, vostè va anar allà i va acotar el cap i va dir que sí a aquests números impresentables, d'un 1,5% enguany, d'un 0,7% l'any que ve i d'un 0,1%, i digui'ns, Sr. Bauzá, quant de dolor infringirà més als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma per quedar bé davant el Sr. Rajoy? Digui'ns-ho i expliqui'ns-ho, perquè jo el que vull és un president de les Illes Balears que se'n vagi allà a Madrid i defensi els interessos d'aquesta comunitat autònoma, cosa que vostè no fa mai, no fa mai, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I és just que les comunitats autònomes haguem de suportar el pes més gros del dèficit quan nosaltres tenim educació pública, sanitat pública i polítiques socials?, és just? Jo diria que no és just. Però és la seva ideologia, Sr. President, és la del seu partit, és la dels que ens governen a Espanya i la dels que ens governen aquí, que allò que hem de fer és aprofitar aquesta crisi per canviar el model social que hem tengut sempre. Aquesta és la realitat, i el pecat original és acceptar l'inacceptable i haver de quadrar uns comptes públics amb un 1,5% de dèficit i l'any que ve amb un 0,7%. Aquest és el primer pecat original.

Però el segon és, Sr. Bauzá, vostè diu, bé, jo l'únic que vull fer per Balears és aconseguir reduir el dèficit. Li ho discuteixo, no és el meu interès, però bé, és el seu. Podria optar per dues coses, dèficit és diferència entre ingressos i despeses, podria haver optat per dir augmentem els ingressos, bé, la seva opció d'augmentar ingressos final és un desastre, és una hecatombe perquè ho ha fet per a tothom per igual, no una política fiscal progressiva sinó totalment regressiva, afavorir els de sempre, Sr. Bauzá. Això és el que ha fet, penalitzar el consum amb aquests impostos que aprova i augmentar les taxes, la pressió fiscal a la comunitat autònoma que ho ha fet per a tothom igual, de forma indiscriminada i perjudicant els més febles. Com sempre fa la dreta, cap sorpresa.

Hi havia una altra forma d'augmentar els ingressos i, per tant, reduir dèficit, defensar el que ens pertoca per llei, Sr. Bauzá. Vostè no ha fet la seva feina, vostè ha deixat de cobrar 800 milions d'euros d'inversions estatutàries perquè no ha fet la seva feina, Sr. President, i ens ve a contar aquí una història que no quadra, i no li quadren els números perquè vostè ha deixat de fer el que li pertocava i hem passat a ser la comunitat a la cua d'Espanya d'inversió estatal i tenim una inversió de 70 euros per habitant als pressuposts generals de l'Estat, i això avui no ho explica aquí i és la seva obligació, Sr. President. La seva obligació és aconseguir aquests doblers per a les Illes Balears, i no ho ha fet.

Per tant, vostè creu que té cap legitimitat per demanar més sacrificis als ciutadans?, vostè creu que pot venir aquí a vanagloriar-se d'haver-nos pegat una destrallada?, vostè creu això, Sr. President? Jo crec que no, perquè el que han fet és una destrallada sense cap mirament, sense cap acord i sense cap diàleg amb ningú, han augmentat de forma perillosa la crispació social i, quins resultats tenim, Sr. President, d'aquest 1,83% de dèficit? Jo li descriuré, 93.947 aturats a les Illes Balears; en un any han destruït 4.754 llocs de feina; 2.000 autònoms menys que fa dos anys; 31,1% dels aturats són de llarga durada; 51.400 persones que no cobren cap prestació; 316 empreses menys que fa un any; 4.000 persones desnonades a les Illes Balears, un 20% dels ciutadans en situació de pobresa. Expliqui'ls a tots aquests que és magnífic tenir un 1,83% del dèficit, Sr. Bauzá, expliqui'ls-ho. Fa plorera, fa plorera.

(Alguns aplaudiments)

Tenim, com li he demostrat amb xifres, una realitat econòmica molt pitjor. Vostè parla de xifres estadístiques, jo li parl de la microeconomia, de la realitat, de l'economia real, de la que pateixen els ciutadans a casa seva.

Per intentar quedar bé vostè davant el Sr. Rajoy ha destrossat expectatives d'aquesta comunitat autònoma, ha eliminat el coixí social que tant ens havia costat aconseguir, ha aturat la Llei de la dependència, han reduït les prestacions en els dependents, continuen devent a les entitats no lucratives que hi treballen, Sr. Bauzá. Ja està bé, vostès no paguen, vostès no paguen, vostès deuen. Cap nova plaça residencial, cap nova plaça per a persones amb discapacitat, han marginat els més febles, s'han augmentat les cues en els menjadors socials. Passegi's-hi, Sr. President. Han acomiadat mil interins de les escoles, han augmentat les ràtios, han eliminat els projectes de suport i d'atenció a la diversitat; han eliminat la paga de Nadal als treballadors públics, cada institut de les Illes Balears té una mitjana de deu professors menys dels que tenien. Aquesta és la seva realitat.

Han eliminat els drets dels ciutadans a l'atenció sanitària, fan pagar als pensionistes els medicaments, han instaurat un copagament al transport no urgent, un copagament en material protèsic, han retirat el finançament a 400 medicaments; tanquen els centres de salut a les cinc i mitja, han disminuït la cartera de serveis, han facilitat als empresaris acomiadar els treballadors, han amenaçat a tancar dos hospitals públics, han disparat les llistes d'espera, Sr. President, hi ha 100.000 persones a les Illes Balears que esperen per a una prova complementària per un especialista.

Han disminuït els subsidis, han precaritzat el mercat laboral, han castigat d'una forma dràstica i dramàtica el petit comerç de les Illes Balears, han estat incapaços d'executar cap inversió pública, ni tan sols els 50 milions d'euros d'inversions estatutàries que tenen ingressats en el Govern de les Illes Balears, que nosaltres vàrem aconseguir de Madrid, i no són ni capaços de gastar, ha acomiadat més de 2.000 treballadors públics, han menyspreat i castigat les institucions més properes als ciutadans, Sr. President, als consells insulars els deu 383 milions d'euros, als ajuntaments 96,5. Tot sigui per maquillar el seu dèficit, Sr. President.

Han retallat sense miraments i de forma indiscriminada a tothom i ho han fet, els ho deia abans, no per la crisi econòmica només, Sr. Bauzá, ho han fet per ideologia, perquè aquesta crisi els serveix per canviar la bastida institucional i social amb la qual no han cregut mai. I, vostè creu que tot això val la pena?, totes aquestes qüestions que jo li acab de plantejar, vostè creu que valen la pena?, quin és el resultat de la seva decisió?, quin és el resultat d'obsessionar-nos en aquest dèficit públic?, ha valgut la pena infringir aquest dolor als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma?, ha valgut la pena prendre aquestes decisions polítiques?, i, sobretot, Sr. Bauzá, continuarà igual? Perquè avui m'ha parlat de passat, com sempre, com sempre, parli'm de 2013, continuarà igual?, aixecarà la veu en contra del 0,7% o continuarà acotant el cap davant Rajoy?, seguirà infringint dolor als ciutadans d'aquesta terra o començarà a demanar el que ens pertoca per llei als ciutadans de les Illes Balears? Perquè, Sr. Bauzá -i acab-, la seva obsessió malaltissa per quedar bé davant el Sr. Rajoy, la seva obsessió malaltissa en contra d'aquesta comunitat autònoma, la seva obsessió

malaltissa per no defensar els drets que tenim com a comunitat autònoma, a què ens han duit? A una societat més pobre, a una societat amb menys esperança, a una societat amb menys drets, a una societat amb menys llibertats. Aquesta és la realitat, li agradi a vostè, Sr. President, o no li agradi, i malgrat vostès nosaltres lluitarem per canviar-la.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Biel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, no és habitual que vostè demani una compareixença voluntària. En un any i nou mesos només n'havia fet una, per informar del Pla d'equilibri econòmic, que també coincidí amb una petició que havíem fet des dels grups de l'oposició. Es veu que això del dèficit sí que el motiva a vostè, això de parlar de números i mostrar *powers points*. No ho havia trobat oportú comparèixer per explicar la seva incompatibilitat amb els seus negocis privats, ni per parlar de les 5.000 famílies desnonades a Balears, ni per parlar dels milers d'aturats que no troben feina, més de 150.000 persones a les Illes Balears que cerquen feina avui, ni per parlar de la crisi que afecta empreses turístiques que operen a Balears, no, no, el que l'ha motivat és parlar de números, de l'objectiu de dèficit tot i que quan ens hi hem trobat en realitat el que ha fet és parlar del que li agrada en realitat, que és parlar del passat.

Parlem un poquet de l'objectiu de dèficit, parlem-ne un poquet. En el Consell de Política Fiscal i Financera el Govern de les Illes Balears no només accepta l'objectiu de dèficit, molt dur per a les comunitats autònomes, molt més flexible per a l'Estat, sinó que ho fa de manera entusiasta, com a gran defensor de la política econòmica, qüestionada per cert avui per moltes veus a nivell intern i a nivell internacional. I com ha anat evolucionant això? Dia 4 de maig, dia 4 de maig de 2012, el Sr. Aguiló assegurava que compliríem l'objectiu de dèficit. Dia 14 de setembre el Govern diu que som la segona comunitat autònoma amb el dèficit més baix, la segona comunitat autònoma amb el dèficit més baix, tancàvem el segon semestre, segons les seves dades, amb el 0,4%. Dia 5 de desembre el Govern diu, sense comptar les bestretes de l'Estat les Illes Balears som la quarta comunitat amb el dèficit més baix després del País Basc, Astúries i La Rioja. És a dir, segons les seves dades complíem, tancàvem el tercer trimestre amb un dèficit del 0,33 del producte interior brut. 28 de febrer de 2013, oh!, sorpresa, Balears no compleix i tanca amb un 1,8% del dèficit.

Què ha passat?, havien estat ocultant dades durant tot l'any amb aquests anuncis que complien? Bé, què ha vingut després? Després, el Sr. Montoro, el ministre d'Hisenda, diu que les comunitats que no han complit hauran de revisar els seus plans econòmics financers i aplicar noves mesures d'ajustament, cosa de la qual vostè ha fugit, no n'ha parlat. La Comissió Europea també amenaça i diu que hi haurà d'haver mesures més estrictes per a aquells que incompleixin els objectius de dèficit. Mentrestant, l'Estat per al 2012 s'ha permès tres vegades més dèficit que les comunitats autònomes, comunitats autònomes que gestionam recursos socials, sanitat i educació. Així i tot l'Estat es permet tres vegades més dèficit per al 2012. I per al 2013? I per al 2013?, l'Estat es permet cinc vegades més dèficit que les comunitats autònomes, cinc, cinc vegades. A més, el 2012, com he dit, s'ha quedat tota la flexibilització de l'objectiu, tota se l'ha quedat l'Estat. I el Sr. Aguiló va anar allà a votar de forma entusiasta a favor, a favor.

Hi ha hagut nombrosos i prestigiosos economistes que avui en dia qüestionen aquesta obsessió pel dèficit a costa del sofriment i patiment dels ciutadans i ciutadanes i per l'ofegament econòmic de les empreses, economistes com Krugman, Stiglitz. El mateix Parlament Europeu ha aprovat un informe també en aquest sentit, el mateix Parlament Europeu. Fins i tot el Fons Monetari Internacional ha hagut d'admetre que va subestimar els efectes negatius sobre l'economia d'aquesta política.

El Sr. Bauzá avui ve i ens diu, hem fet un gran esforç tots els ciutadans. No és cert, uns més que els altres, uns més que els altres, perquè les polítiques seves que han duit a injectar 234.000 milions d'euros en els bancs han estat a costa de retallar serveis públics, i les conseqüències tots les coneixem: 57% dels joves sense feina, 57% a Balears; 94.000 aturats, 144.000 segons l'EPA; 70.000 persones que no cobren cap tipus de prestació econòmica, la població jove emigra perquè aquí no troba feina; han baixat les persones que reben prestacions per dependència, de 10.100 el 2011 a 9.400 el febrer de 2013; hi va haver l'any 2012 nou desnonaments diaris a les Illes Balears, Sr. Bauzá; més de 9.000 famílies a les Illes Balears viuen de la pensió dels seus padrins, la demanda al serveis socials ha pujat un 45%, Sr. Bauzá, hi ha un 36% d'infants en risc de pobresa.

Aquest és el seu país, Sr. Bauzá, les dades del seu país - d'aquest país que vostè no vol presidir, per cert. La política d'austeritat, la seva política, ha enviat a l'atur professionals preparats, altament preparats, 1.025 professionals a l'atur en sanitat, 400 professionals preparats en serveis socials a l'atur, 1.200 -1.200- en educació a l'atur. Els ciutadans han perdut renda, en el 2012 hem perdut 4,3 punts de poder adquisitiu, només en un any 4,3 punts. I es continuen destruint empreses en els sectors de serveis, de comerç, de construcció, d'indústria. Només hoteleria i restauració aguanten.

Sr. Bauzá, això és el que du la recepta de només austeritat, sense reactivació econòmica. Basta veure els plans que el seu govern va presentar, Sr. Bauzá. Vostè va presentar un pla de mesures d'estalvi, 23 pàgines amb mesures molt concretes, 23 pàgines amb mesures concretes de retallades en serveis socials, en educació, en salut i amb increments d'imposts als ciutadans, 23 pàgines. El seu pla de mesures de creixement, 8 pàgines, 8 pàgines de brindis al sol, com per exemple la magnífica de desestacionalitzar l'economia balear, aquesta és magnífica, desestacionalitzar l'economia balear. No ho tornin a actualitzar, per favor, 8 pàgines de brindis al sol.

I una altra cosa, Sr. Bauzá, mentre els nostres recursos se'n van, se'n van a Madrid i no tornen, el Sr. Montoro ens demana més esforç, el Sr. Montoro ens demana més esforç. La nostra balança fiscal, Sr. Bauzá, és del 14% d'aportació del producte interior brut, som els que més aportam de tot l'Estat, n'hi ha que reben i n'hi ha que aporten, qui és que aporta més? 14% del producte interior brut. Coneix algú en tot el món que porti un 14% del seu producte interior brut a Madrid? I el Sr. Montoro encara ens ha de venir a demanar més esforços? I vostè no li ha de dir el nom del porc? Per favor.

Per cert, el 2012, el 2012, és conscient que en el seu pressupost hem aportat, en el pressupost de totes les Illes Balears, 2.029 milions d'euros a l'Estat? Hem aportat 2.029 del nostre pressupost, 1.319 més del que estava previst en els pressuposts? Hi havia 700 milions prevists en els pressuposts del Sr. Aguiló el 2012 i n'hem aportat 1.319 més. Em pot explicar aquesta xifra? Per què hem aportat 1.319 milions més del previst a l'Administració General de l'Estat amb totes les retallades que hem hagut de fer aquí? M'ho pot explicar? 2.029 milions s'han anat del pressupost de les Illes Balears a l'Estat.

Mentre les Illes Balears, i un parell de comunitats més, també pagam el dèficit de les pensions. És que és en tots els àmbits. Madrid encara ens demana més sacrificis i pagam també les pensions. Recaptam en cotitzacions 2.251 milions, a Balears en recaptam 2.251, i en gastam per als nostres pensionistes 1.878. I això amb la pensió mitjana més baixa que la mitjana espanyola. 841 euros cobren els nostres jubilats, molt per davall dels 950 de mitjana. I així i tot el Govern espanyol ens demana més, així i tot el Govern espanyol ens demana més. I l'Estat puja l'IVA ofegant les nostres empreses, però l'Estat es queda el cent per cent de la pujada. Només el mes de setembre va pujar la recaptació per IVA un 176% a les Illes Balears, i gràcies a aquesta pujada puja el que es queda l'Estat, i nosaltres feim l'esforç i l'Estat es queda els guanys. Molt maco.

Sr. Bauzá, el Partit Popular ha dit de vostè moltes vegades que és el president més transparent de tot Espanya, el més transparent de tot Espanya, i jo diria que sí, però en un altre sentit: el president més transparent a Madrid, incapaç de defensar els nostres interessos, incapaç de defensar els ciutadans i les empreses de les Illes Balears davant aquest espoli fiscal de l'Estat.

Sr. Bauzá, pensa explicar als ciutadans quins nous sacrificis s'hauran de fer per arribar enguany al 0,7% de dèficit? Pensa explicar, Sr. Bauzá, que si totes les retallades, totes les que hem fet enguany, ha servit per deixar el dèficit a l'1,8, l'any que ve, que haurem d'arribar al 0,7, perdó, enguany, que haurem d'arribar al 0,7, els vol explicar que hi haurà nous patiments?

No ho amagui, no ho oculiti, expliqui'ls que hi haurà més desnonats, que hi haurà més precarietat laboral, que hi haurà més dificultats perquè les famílies puguin arribar a final de mes, que s'incrementaran les llistes d'espera, 100.000 persones segons el Sr. Sansaloni en llista d'espera, idè s'incrementaran. Expliqui-ho als ciutadans.

Sr. Bauzá, i acab, té dues opcions: o plegar-se a allò que des de Madrid els senyors Montoro i Rajoy li estan manant, o, la segona opció, plantar cara i estar amb els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra. Els ciutadans no necessiten, Sr. Bauzá, un president *florero*, necessiten un president que governi i que miri per a ells.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, assistim avui a la compareixença demanada per president del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre les xifres del dèficit a la nostra comunitat autònoma, i des del Grup Popular volem en primer lloc agrair la seva voluntat de comparèixer, de donar la cara, de donar explicacions en aquest parlament i de fer-ho en temes importants i bàsics que afecten la nostra economia, el nostre benestar i el nostre futur.

Avui som aquí per debatre de coses serioses, de coses que realment preocupen la societat, i no per debatre temes demagògics, intrascendents i manipulats com moltes vegades s'han plantejat des dels bancs d'esquerres, desviar l'atenció per intentar tapar la bona gestió econòmica d'aquest govern.

Senyores i senyors diputats, dins el debat del dèficit de la nostra comunitat autònoma és de justícia avui felicitar-lo, Sr. President, felicitar-lo a vostè, al vicepresident i a tot el seu govern; felicitar-lo per la seva fermesa, el seu rigor, la seva seriositat, la seva constància i la seva autodisciplina de marcar un rumb dins la nostra economia, difícil i complicat, molt sacrificat, amb molts d'entrebanca, però un rumb econòmic que en poc temps està començant a donar resultats importants com és el control del dèficit.

I és realment molt, però que molt injust, que els portaveus que m'han precedit hagin estat incapaços de reconèixer un fet objectiu, una bona notícia per a la nostra economia, i no tan sols no ho reconeixen sinó que puguen aquí damunt a criticar el que ells no varen ser capaços de fer, a manipular les dades, a generar alarma social i a fer un discurs per intentar...

(*Alguns aplaudiments*)

...generar confusió sense oferir cap alternativa real, perquè això sí que és important, no hem sentit cap alternativa real dels grups de l'oposició.

És aquest el paper que ha de tenir avui l'oposició? La veritat és que no ens ha vingut de nou, però jo per més que reflexionem costa entendre aquesta incapacitat de reconèixer un èxit. Per això, Sr. President, de la mateixa manera que el felicit en nom de tot el meu grup, també vull que quedi constància en el *Diari de Sessions* que aquest èxit és seu i dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, però en cap cas no es pot agrair res a la col·laboració o a la bona voluntat dels grups de l'esquerra. Tot el contrari, han estat dos anys en què primer varen posar en entredit si seríem capaços d'aconseguir-ho i de donar la volta al dèficit desbocat, però després, quan varen veure que el seu no era un govern només de boca sinó un govern de feina, es varen dedicar a posar en contra del Govern els distints col·lectius afectats, això sí, sense explicar a aquests col·lectius qui eren les víctimes; les víctimes eren els col·lectius i el seu govern, i qui eren els responsables?, els responsables són els que seuen avui a l'esquerra.

Però el discurs d'esquerres està ple de vaivens, senyores i senyors diputats. A vegades ens diuen que és important complir l'objectiu del dèficit, i a vegades és una mena d'obsessió del Govern que no ens du enlloc, com hem pogut veure avui. A vegades ens diuen que pel desviament de només 3 dècimes hem fracassat, i a vegades ens diuen que ens hem de desviar més.

Però fins i tot dins la mateixa esquerra hi ha més divisions. El PSM fa el discurs del dret a decidir, l'autodeterminació, la independència fiscal, i responsabilitza el PSOE que varen ser ells que varen impulsar la reforma constitucional de l'any 2011 per controlar el dèficit, com també el responsabilitza de la manca d'inversions de l'Estat a les Illes Balears. I el Partit Socialista dissimula mirant cap a un altre costat, una divisió entre ells que era el que existia en un govern en minoria la passada legislatura, sense autoritat ni rumb però sense voler convocar eleccions anticipades. I avui ho podem dir amb propietat: Sr. President, si el seu govern hagués començat a fer feina abans del 2011, si s'haguessin convocat eleccions anticipades l'any 2009 o el 2010, el patiment de la nostra societat hauria estat molt menor, s'haurien equilibrat abans els comptes públics i s'hagués iniciat abans el camí de la recuperació econòmica.

(*Alguns aplaudiments*)

La mateixa setmana que coneixíem que Balears davallava el seu dèficit d'un 4,2 a un 1,8, un estalvi de 634 milions d'euros, la comunitat autònoma que havia de fer un major esforç d'ajust pressupostari i per tant la que ho tenia pitjor i la segona comunitat autònoma que ho ha fet, coneixíem també que per quart mes consecutiu davallava l'atur a nivell interanual, que també davallava a nivell intermensual i que milloraven les afiliacions a la Seguretat Social, una realitat que els grups de l'esquerra no volen veure, una realitat i líders de xifres a nivell nacional. És coincidència o és conseqüència? Sense cap dubte és conseqüència d'una política pressupostària d'equilibri, de sanejament, de deixar que el crèdit flueixi cap a la iniciativa privada, essent una condició *sine qua non* per sortir de la crisi equilibrar els comptes públics.

I és ara, Sr. President, quan els nombres deixen de ser nombres per passar a ser persones, com agrada a la Sra. Armengol, i és aquí quan es veu a qui interessin realment les persones, quan les persones deixen de ser un discurs només de boca per passar a ser un objectiu de feina. Senyores i senyors diputats, *obras son amores y no buenas razones*, i avui tenim obres, fetes i realitats.

Les Illes Balears tenien des de feia molts d'anys marcats uns objectius de dèficit, i hem de recordar que aquests objectius eren una exigència bàsica, fonamental, per al mateix Partit Socialista, que era el que governava aquí i a Madrid, tan fonamental que va suposar la reforma de l'article 135 de la Constitució per obligar, pel Partit Socialista, a complir aquest objectiu, una reforma a la qual el Partit Popular a nivell nacional, que estava a l'oposició, va donar suport i que continuam donant suport, però ara que ells seuen a l'oposició són incapaços de donar suport a cap mesura i reneguen d'aquests objectius del dèficit.

I curiosament, malgrat que el Partit Socialista de les Illes Balears qüestiona aquests objectius, a la darrera conferència de presidents autonòmics que es va celebrar el passat mes de setembre totes les comunitats autònomes d'Espanya, també les del PSOE, varen aprovar un document conjunt donant suport als objectius de dèficit. Novament tenim discursos incoherents i diferents.

Però quina ha estat aquesta evolució del dèficit? Jo sé que vostè ho ha dit però m'agradaria recordar-ho. L'any 2008 l'objectiu era un 0,75, va ser un 3,28; l'any 2009, un 0,75, un 3,25; l'any 2010, d'un 2,4 a un 4,16; l'any 2011, d'un 1,3 a un 4,19, 776 milions d'euros, 630.000 milions de pessetes. Aquesta xifra hauria de caure sobre la consciència de tots els diputats d'esquerra que tantes lliçons ens donen avui.

(Alguns aplaudiments)

l'any 2012 l'objectiu era d'un 1,5 i el real va ser un 1,8, un desviament de 86 milions d'euros, 14.000 milions de pessetes. El desviament ha estat un 89% manco del 2012 al 2011. Són cruels o no són cruels aquestes xifres, senyores i senyors diputats? Ho resumia molt bé el vicepresident fa uns dies: "avui deixam darrere el passat", una bona frase que resumeix la realitat del gir espectacular de la política econòmica.

Senyores i senyors diputats, els dos objectius prioritaris d'aquest govern, sanejar els comptes públics i reactivar la iniciativa privada, s'estan complint i van en paral·lel: control de dèficit i davallada de l'atur són les dues cares de la mateixa moneda. No hi ha, per tant, només un objectiu, sinó dos objectius de feina clars i marcats dins aquest govern; es tracta d'una política pensada per al més dèbil, sensibilitzada en qui ho té pitjor. Per això tota la reducció s'ha centrat mantenint com a prioritat absoluta del Govern la sanitat, l'educació i els serveis socials. Es va començar per elaborar un primer pla de sanejament només entrar al govern per poder obtenir crèdit que no teníem, un pla de sanejament que ens va aprovar el Partit Socialista a nivell nacional, que a vostès els varen tomar dues vegades; es va fer un ERO de càrrecs polítics amb 26 milions d'euros d'estalvi, una reforma del sector públic instrumental amb 350 milions d'euros d'estalvi; es va fer una aprovació d'uns primers pressuposts que estaven prorrogats per a la reducció de la despesa supèrflua. En total 500 milions d'euros

que amb posterioritat, i davant l'engany socialista a nivell nacional, vàrem haver d'aprovar un segon pla de sanejament per un import total de 350 milions d'euros, mesures que desplegaran durant aquest any 2013 tota la seva eficàcia.

Per cert, avui tornam a veure que novament generen més alarma social dient que hi haurà més mesures. Esper, Sr. President, que els tranquil·litzi en la seva segona intervenció.

Però és que, a més, hem pagat als seus proveïdors 842 milions d'euros en factures pendents, i estam pagant als bancs cada any 800 milions d'euros d'interessos d'endeutament de la seva política expansiva, que havia de ser tan bona i generava més atur, més tancament d'empreses i no capgirava però, això sí, ens deixava a zero els comptes públics.

Totes aquestes reduccions han suposat moments molt durs per a tots els consellers aquí asseguts, que estic segura que no els desitgen a ningú.

Però el que està clar és que amb el dèficit desbocat l'estat del benestar desapareix. Es deixa de pagar, no flueix el crèdit, no s'activa l'economia i els dèbils estan més desprotegits que mai perquè deixen de tenir garantia de futur. El sistema es transforma en insostenible, que és el que ens vàrem trobar.

I com a data curiosa resulta que malgrat el desgast polític el Govern està millor valorat que l'oposició; Sr. President, malgrat els errors que hem pogut cometre no devem estar tan equivocats.

Senyores i senyors diputats, avui era previsible que davant la manca d'alternatives el debat se centràs també en la inversió estatal, un discurs que està molt bé si no fos perquè qui té les respostes de tot el que ens deuen no som nosaltres sinó vostès. Per què es varen bloquejar pel PSOE les inversions estatutàries de cinc comunitats autònomes? Per què no es va pagar el fons de competitivitat? Per què varen ficar 333 milions d'euros del conveni de carreteres en un calaix? Per què el conveni ferroviari, que era una mena de declaració d'intencions, es va gastar sense tenir partida pressupostària en els pressuposts generals de l'Estat? Són moltes preguntes sense resposta, resposta que no hem de respondre nosaltres, que ens han de respondre uns altres.

I vull aprofitar per deixar clara la veritat de les famoses inversions estatutàries. La comunitat autònoma de les Illes Balears mai no ha rebut 400 milions d'euros d'inversions estatutàries, mai, Sra. Armengol, mai, que quedi clar.

(Alguns aplaudiments)

Mai. Des del 2008 que tenim inversions estatutàries, mai. Sí hem rebut 100 milions d'euros de transferències de l'Estat durant els anys 2008, 2009 i 2010, en total 300 milions d'euros de tres anys en inversions, en transferència directa per fer convenis. L'any 2011 ho va congelar Zapatero i els anys 2012 i 2013 no s'ha pressupostat en els pressuposts generals de l'Estat. Vostès ens reclamen el 2011, el 2012 i el 2013, però no diuen l'autèntic caos ingovernable que vostès ens varen deixar dels 300 milions que vostès varen rebre. Se'ls varen gastar en despesa corrent, nosaltres no vàrem trobar ni un euro, i ara nosaltres hem de cercar 300 milions d'euros, fer les inversions i justificar-ho davant Madrid. Ens diuen a nosaltres que presentem nous projectes d'uns altres 300 si encara tenim vint convenis enlaire!, vint convenis que a part vostès feien subconvenis, que era un caos ingovernable, que no varen fer les inversions, que s'ho varen gastar en despesa corrent, i ens diuen a nosaltres que fem nous projectes! Si tenim pendents els 300 milions que no s'han fet i no s'han justificat davant Madrid! Escolti, no ens digui que el Sr. Bauzá està plegat davant Madrid, jo crec que el Sr. Bauzá està resant perquè Madrid no l'obligui a tornar aquestes inversions estatutàries, amb la qual cosa deixin de fer demagògia.

(Alguns aplaudiments)

Això sí que és una espasa de Dàmocles damunt la nostra economia, la nostra tresoreria.

Senyores i senyors diputats, Sr. President, acab, i torn repetir, en nom del Grup Popular enhorabona, ha fet vostè un esforç titànic, el segon major de tot Espanya, 634 milions d'euros. Pareix que ara ningú no se'n vol recordar, però sé cert que vostè recorda perfectament tot el que han hagut de fer. Enhorabona i endavant amb la seva política econòmica. El Grup Popular està avui orgullós de poder pujar aquí a donar la cara per un govern que està demostrant una acció valenta, contundent i amb resultats visibles. Agraïm la seva feina i sempre ens tindrà al seu costat per garantir el futur de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contestació ara de president del Govern de les Illes Balears sense límit de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, faré unes breus intervencions en relació amb cada una de les exposicions per part dels portaveus del partit de l'oposició i una intervenció general.

En relació amb la intervenció de la Sra. Armengol, em diu que el dèficit és un xifra estadística, i que tan sols és un indicador econòmic. És molt preocupant, és molt preocupant que la principal..., la cap de l'oposició d'aquest parlament pensi que el dèficit és simplement una xifra estadística i que tan sols és un indicador econòmic, és molt preocupant. Veig que no li preocupa. A la resta de les persones ens preocupa aquesta situació per una senzilla raó, perquè... Li he de definir el que és el dèficit? Ah! Idè em diu que sí. Jo si li he de definir el que és el dèficit me'n vaig més preocupat del que he pujat a aquesta estrada, li ho puc assegurar; me'n vaig més preocupat si li he de definir el que és el dèficit.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No és un indicador estadístic, no és un indicador... Ah, no? Idè no. Miri, el dèficit és la diferència entre el que vostè té i el que es gasta. Molt bé. I a vostè no li preocupa això, no li preocupa el que té i li preocupa molt menys el que es gasta. Bé, ja ho veim, ja ho sabem, és una constatació, però mai francament no m'ho havien dit tan clar a una sessió parlamentària, que li preocupa i no li preocupa el que es gasta. Bé, a la resta sí que ens preocupa, a tots els preocupa el que gastam, si gastam més del que tenim o no.

(Remor de veus)

Em diu... No, no. Bé, en fi... Per cert, el que he mostrat no són pancartes, eh? Em diu "a les seves pancartes..."; no, crec que ha estat un lapsus seu, nosaltres no duim pancartes, no estam amb el tema de les pancartes...

(Alguns aplaudiments)

Això són gràfics, són gràfics; són cartolines, són pancartes i no són reivindicatives, són simplement demostratives, informatives del que és això, no són pancartes, ha tengut un lapsus, és el seu hàbit.

Em diu que per què hem de complir -i he apuntat textualment- per què hem de complir els objectius del dèficit? La principal líder de l'oposició no em pot demanar això. No a mi, clar que sí. Idè jo ja no sé..., de veres. Clar que sí que em demana per què hem de complir? Idè miri, perquè ens ho diu la llei...

(Remor de veus)

...perquè ho diu la llei i perquè, entre altres coses, no complir implica tenir una derivació econòmica que significa que hem de pagar coses a què ens hem compromès, hem d'anar al banc a demanar que ens donin la part que no teníem, i això durant molts d'anys, consecutivament, però és difícil explicar això, de veres. Jo ho intent explicar, però és molt difícil explicar això a una persona que diu que no li importa el dèficit, que diu que només és un indicador econòmic i que és una xifra estadística. Em preocupa, francament em preocupa i em preocupa molt.

Em diu que som responsable d'aquesta xifra. Sí, som responsable d'haver superat en 3 dècimes la xifra de dèficit prevista per l'Estat, però no som responsable d'haver incomplert cada any del seu govern, durant els anys 2008, 2009, 2010 i 2011, consecutivament aquestes xifres, que torn mostrar perquè

val la pena. No som culpable d'haver superat en 2,7, 2,9, 4,1 i 4,19 contínuament les xifres del dèficit.

Em diu que per què vàrem acceptar els presidents autonòmics les xifres del dèficit. Faci una telefonada al president d'Astúries i faci una telefonada al president d'Andalusia i demani'ls, el president de Balears ha aprovat això? No sé per què, tal vegada ell li dirà que vàrem estar asseguts a la mateixa taula a la Conferència de Presidents...

(Remor de veus)

Em deixa parlar?

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor! Deixin acabar la intervenció.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, Sra. Armengol, tots els presidents, jo hi era i cap de vostès no hi era, varen aprovar complir un objectiu de dèficit, l'objectiu que va proposar el Govern de l'Estat, hi érem tots, fins i tot els seus presidents autonòmics del Partit Socialista. Tal vegada vostè hauria dit tot el contrari, però per favor. Dels dos del Partit Socialista, ho vàrem aprovar tres, el president d'Euskadi també ho va aprovar, del País Basc.

I es va dir que es derivaria al Consell de Política Fiscal i Financera la negociació de la modificació del sistema de finançament, que, per cert, vaig ser jo el que ho va posar damunt la taula de la reunió de presidents el mes de setembre. Per tant, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Mascaró, silenci per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, els que hi érem, que hi érem tots, vàrem decidir per unanimitat aprovar aquestes xifres.

Em diu que hem infringit un gran dolor als ciutadans. Miri, nosaltres sabem que hem demanat un gran esforç als ciutadans i que la situació ha estat i és molt complicada. Però el gran dolor s'infringeix quan un supera els compromisos econòmics que té en disponibilitat de crèdit i es compromet a pagar i a contractar coses que no pot fer. El gran dolor el tenen totes aquelles empreses que varen tancar perquè no cobraven de l'administració feines que els havia demanat l'administració. El gran dolor el varen tenir aquelles empreses que varen haver de reduir el seu personal perquè no arribaven aquestes ajudes o aquests compromisos. El gran dolor el tenien aquelles entitats a les quals se'ls comprometien ajudes, sense ni tan sols iniciar expedients. El gran dolor s'ha infringit quan se superen conscientment xifres de dèficit que no són indicadors econòmics, ni xifres estadístiques, sinó que són desviaments d'allò que un pot pagar i que afecta, ara sí, Sra. Armengol, que afecta les persones, perquè persones són les que formen part de les entitats que demanaven ajudes, persones són els empresaris

que varen tancar, persones són els empresaris que varen reduir les seves plantilles, persones són els treballadors que varen deixar de fer feina i persones són aquelles que sofreixen i pateixen un descontrol econòmic per part del Govern.

(Alguns aplaudiments)

I em diu que nosaltres representem una altra ideologia. És així, és així, orgullosos! Orgullosos de representar-la i orgullosos de saber que el primer que ha de complir precisament un responsable polític és amb les xifres econòmiques.

Em diu que el seu interès no és el dèficit. Ja ho sabem des del principi, però ho ha repetit unes quantes vegades, supòs que voluntàriament. "És que el meu interès no és el dèficit", l'interès de tots és el dèficit, entre d'altres; però no pot ser que la principal representant de l'oposició digui que no li importa el dèficit i que no li interessa el dèficit, no pot ser! Digni-ho a qualsevol president autonòmic del seu partit, al president d'Astúries o al d'Andalusia, amb el qual, amb el darrer vaig coincidir a FITUR i estava molt preocupat pel dèficit, perquè és normal que els presidents de les comunitats autònomes, els empresaris i les persones normals es preocupin pel dèficit i per no quadrar els comptes, és normal.

I em diu que hem d'atacar i actuar amb impostos que afecten determinades persones. Miri, nosaltres només hem plantejat aquesta reforma fiscal, una vegada que hem reduït al màxim la despesa. És l'única alternativa, i nosaltres ho vàrem dir així des del principi. Reduir al màxim la despesa i després posarem en marxa un sistema de finançament, una reforma fiscal. Però no podem fer una reforma fiscal si primer no disminuïm al màxim l'estructura, no ho tornaré repetir, l'estructura de l'administració, la reducció de les empreses públiques, 113 empreses públiques menys, 282 milions d'euros que ens hem estalviat només en empreses públiques que -torn a repetir- no feien falta. I vostè vol augmentar impostos sense tocar les empreses públiques? Jo crec que s'han de fer moltes coses abans d'augmentar els impostos.

Em parla de les inversions estatutàries. Dues valoracions molt ràpides, tampoc no vull invertir massa temps en això. L'any 2009 la previsió d'inversions estatutàries per part del Govern de l'Estat en relació amb el Govern autonòmic era de 267 milions d'euros, dels quals l'any 2009 només arribaren 196 milions d'euros. És a dir, varen quedar pel camí 71 milions d'euros, que, per cert, no varen reclamar, no varen reclamar. L'any 2010, la previsió era de 140 milions d'euros en inversions estatutàries, dels quals només en varen arribar 90, 50 no varen arribar i no els varen reclamar. Ni a l'any 2009, 267 són 400 milions d'euros que diu vostè que cada any són inversions estatutàries, ni l'any 2010, 140 són 400 milions d'euros que diu vostè que arriben cada any, perquè si no, hauria d'haver reclamar vostè aquests 400 milions d'euros que, pel que es veu, no reclamaven. Però el més important és que a més a més, Sra. Armengol, l'any 2011 varen prorrogar el pressupost i l'any 2010, maig de 2010, el Sr. Zapatero va dir que s'acabaven les inversions estatutàries, perquè sabia que no s'hi podia comprometre,... Mare meva! Si vostè em diu que no és veritat que el maig de 2010 el Sr. Zapatero va aturar les inversions estatutàries perquè des de Brussel·les, des d'Europa li varen dir que ho aturés tot, és que ja, de veres, no sé com s'informa, vull

pensar que és que no està informada, no vull pensar que algú li dóna la informació malament.

És a dir, torn a repetir, 267 milions d'euros d'inversions estatutàries que no varen arribar, només en varen arribar 196, 2010, 140 que no varen arribar, només en varen arribar 90 i d'aquests 196 i d'aquests 90 no varen arribar tots a l'objectiu finalista pel qual rebien la subvenció o l'ajuda, per què no?, perquè anaven a despesa corrent. És a dir, demanen ajudes i inversions per part de l'Estat i aquestes ajudes no només no arriben íntegres, sinó que a més a més queden pel camí amb aquelles famoses inversions silencioses i que es derivaven a despesa corrent i no s'executaven. Jo només vull que el Govern de l'Estat no ens reclami el total de les inversions estatutàries, que ens demani justificar l'objectiu finalista pel qual aquelles infraestructures es veien compromeses...

(Remor de veus)

I no vull pensar que tot això s'hagués gastat en despesa corrent, perquè serem tots...

(Alguns aplaudiments)

...serem tots els que haurem de pagar. No seran vostès perquè ja no governen, ni serem nosaltres que governem, seran tots els ciutadans de les Illes Balears els que hauran de pagar les inversions estatutàries, si a un moment donat l'Estat ens demana que retornem allò per la qual cosa ells ens donaven els doblers i que no varen arribar.

(Remor de veus)

Vegem. Vostès tenen el torn de paraula i jo estic intervenint.

El més important és que no es pot executar perquè ja s'ha gastat en despesa corrent, a veure si d'una vegada per totes vostès ho entenen, la despesa corrent ja està gastada i no es pot executar perquè no ha anat a una obra, perquè ens entenguem, perquè no ha anat a una obra, perquè s'ha anat a pagar despesa corrent.

(Continua la remor de veus)

Per cert, per cert ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... per cert, vostè que té una gran relació amb el Partit Socialista de Catalunya, cada vegada més, li demana que s'assessori del que passa quan una comunitat autònoma, en aquest cas la catalana, interposa un recurs al Tribunal Constitucional per demanar les inversions estatutàries. Sap què passa? Que el Tribunal Constitucional li denega perquè l'Estat li diu que no té capacitat de finançament per aprovar aquestes inversions estatutàries. Això és el que passa, Sra. Armengol, que demana que es posin recursos, quan sabem abans que es posin, que una altra comunitat governada pel Partit Socialista ho havia interposat i li ho varen denegar. Per tant, no demani coses que ja sabem..., no fa cap gràcia, és evident, no fa cap gràcia, no fa cap gràcia!, és ver, no fa cap gràcia.

Sra. Armengol, el dèficit no són xifres estadístiques ni són indicadors econòmics. I em diu que paguem a les entitats, continuen devent a les entitats. I com em pot dir això si tot el que hem pagat nosaltres fins ara a les entitats és allò que vostès no varen pagar els anys 2009, 2010 i 2011? Nosaltres pagam les factures que vostès varen deixar sense pagar! Com és possible? Com és possible que siguin vostès tan valents de dir que paguem, quan estam pagant tot allò que vostès varen deixar sense pagar, perquè, a més, ni tan sols varen aprovar els expedients, perquè si hi ha un expedient, tu dius, dec això, hi havia expedients, es devien igual, però bé, en aquest cas hi havia expedients que ni tan sols estaven executats.

Llistes d'espera. Sra. Armengol, vol que contractem clíniques privades per disminuir les llistes d'espera si no les podem pagar com varen fer vostès? Ho podem fer, però no les podem pagar. Tal vegada en lloc de venir al Consolat, que vagin a l'edifici del Partit Socialista i que els ho expliquin. Nosaltres no pagarem res que no puguem complir...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, silenci. Deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Jo entenc que a qualcú no li agradi això, però és que és la vertadera realitat. Si contractam clíniques privades per baixar les llistes d'espera i després no les podem pagar, això no és seriós. A no ser que no t'importi el dèficit, que tan sols pensis que és un simple indicador econòmic i que és una xifra estadística i que no fa falta pagar als qui deus.

I ha dit també una cosa que no és certa, n'ha dit moltes, però aquesta l'he anotada. Que hi ha deu professors menys a cada centre. Això és impossible, directament és impossible, matemàticament és impossible...

(Remor de veus)

No és impossible? Miri, deu professors menys a cada centre. Tenim 400 centres sostinguts amb fons públics, no li deman que multipliqui amb mi perquè no quadrarà, aquesta banda, deu professors menys a cada centre per 400, són 4.000 professors menys. Impossibile, és impossible! Impossibile!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Consells insulars. Consells insulars, em demana el correcte finançament dels consells insulars. Estam amb això, no en tenguí cap dubte. Però el més curiós és que vostès varen posar en funcionament un sistema que mai no s'havia posat, i així els va als consells. Les famoses bestretes. La bestreta és, et dic que t'ho donaré, no t'ho pagaré i ja t'espavilaràs. Això eren les bestretes als consells insulars. A la resta era igual, però sense dir "bestreta". Per tant, el que s'ha de fer és un nou sistema de finançament, que vostès l'havien de fer l'any 2007, que era quan s'havia de fer, però no el varen poder fer per qüestions òbvies, perquè eren molts de grups polítics que no es podien avenir, que tenien els seus conflictes internes i no hi havia ningú i molt manco el president del Govern en aquell moment, capaç de dir a cada president de consell, et toca això. Les bestretes han estat el pitjor que els ha passat als consells i ho diuen des de tots els colors polítics. Per tant, s'ha d'aprovar una llei de finançament de consells que és el que nosaltres estam negociant i és el que esperam aprovar enguany.

Em diu que tenim una ideologia ..., i ha dit tot el que hem deixat de fer i ha dit tot un seguit de serveis que hem deixat de fer. I em diu: "val la pena fer tot això per quadrar el dèficit?". Jo faria una altra pregunta, val la pena prometre tant, gastar tant, per no poder mantenir, per no complir el dèficit, per enganyar la gent i per patir?, val la pena?

(Alguns aplaudiments)

Jo crec que no val la pena.

I em diu que no parli del passat. Ja m'agradaria a mi no parlar del passat! Ja m'agradaria dir que no vàrem heretar 6.000 milions d'euros de deute...

(Remor de veus)

...i un dèficit del 4,19. Ja m'agradaria a mi dir que no he hagut de pagar 852 milions d'euros a una part, que no a tots, dels proveïdors, ja m'agradaria! I ja m'agradaria no haver de pagar 35 milions d'euros d'interessos d'aquests 852 milions d'euros, interessos que van als bancs, perquè no es va pagar i perquè nosaltres hem hagut d'anar als bancs per pagar aquella gent. I ja m'agradaria, ja m'agradaria no haver de pagar anualment més de 300 milions d'euros d'interessos als bancs pel seu deute de 6.000 milions que vostès ens varen deixar. Quan passi això, quan s'hagi pagat, entendran que en aquest moment ja no parli més de deute. Fins en el moment que haguem de pagar 300 milions d'euros cada any d'interessos, que se'n van a la mar, només pels seus interessos del passat, no parlarem del passat.

Sr. Barceló, em diu pràcticament el mateix que ha dit en alguna ocasió la Sra. Armengol, que no li preocupen els números. Idò a nosaltres sí i molt. I em diu que el 57% dels joves estan a l'atur, ho sabem, desgraciadament, però no

pretendrà donar la culpa a un Govern que només fa un any que governa i que siguem els responsables...

(Remor de veus)

...d'acord, un any i mig, 20 mesos governant i ja som culpables del 55% de l'atur juvenil. Es veu que hem fet molt en l'atur juvenil en només dos anys.

Mirin, d'una manera general, tots aquests sacrificis que hem demanat a la gent, als ciutadans, tots aquests sacrificis que -torn a repetir- sabem que són difícils, complicats, molt complicats, molt durs, molt durs, són molt durs, no haurien estat necessaris si no haguessin tengut aquesta xifra estadística desviada, aquest simple indicador econòmic desviat. No hauríem demanat tants d'esforços si no haguéssim gastat el que no teníem.

Mirin, la seva gestió econòmica no té cap tipus de credibilitat, cap ni una! No mostraré una altra vegada les mateixes gràfiques, o pancartes com diuen vostès. Simplement els posaré un exemple. Si vostès haguessin mantengut la xifra de dèficit que varen heretar de l'anterior executiu, el que els va precedir, de l'1,9%, a part que nosaltres no haguéssim fet totes aquestes mesures, aquestes reestructuracions, aquestes reformes, a part que ens haguéssim estalviat tots molts de problemes i molt de dolor, encara així, hem reduït un 2,4% i avui tendríem un superàvit del 0,5%. Per tant, jo crec que les xifres canten per elles mateixes.

Jo els vaig dir que el motiu de la meva compareixença és explicar el tancament del dèficit d'aquest exercici 2012 i crec que en la meva primera intervenció ha quedat molt clar d'on veníem i tot allò que hem fet per aconseguir superar aquest forat negre pressupostari. I per al meu equip econòmic i per al nostre executiu és un èxit i és una clara mostra del bon govern de tots, perquè ha estat de tots la feina que hem fet. Tan clar, com que hi ha qui encara pensa que eren possibles altres polítiques i que es basaven, com hem vist, en l'incompliment continuat d'aquestes simples xifres estadístiques o indicadors econòmics.

Per a aquest govern no hi ha més remei que continuar avançant en l'equilibri pressupostari. La política econòmica realitzada anteriorment i l'escenari de la crisi que tenim ens obliguen a fer-ho. No hi ha cap altra alternativa. Per recuperar la confiança i el poder, recuperar també el crèdit, és imprescindible demostrar la determinació d'ajustar les nostres despeses sempre als nostres ingressos. Podem discutir el ritme, però no pot ser, com abans, l'excusa de la inacció. Ho va entendre i ho va dir fins i tot el Sr. Zapatero el maig de 2010, i sembla que tres anys després els seus delegats locals no només no ho han entès sinó que ho qüestionen. Ajustar les nostres despeses als nostres ingressos, evitar despeses supèrflues a l'administració, honestat en les propostes i serietat en les solucions, tot això és necessari per tirar endavant i evitar aquesta situació de col·lapse econòmic.

Però, a més, fer realitat la primera mesura de reactivació econòmica compromesa per aquest govern, i els vull recordar que la primera mesura és que l'administració deixi de ser morosa, i ha deixat de ser-ho morosa. I això requereix, i així ho hem plantejat també, una profunda reflexió sobre el sistema de finançament econòmic, autonòmic, perquè aquest deixi també de ser morós en el cas concret de les Illes Balears. No és possible deixar de ser morós si el sistema de finançament autonòmic incorre també en morositat a les Illes Balears, en el fet de transferir, l'any 2013, 520 milions d'euros que haurien d'haver vingut via lliurament a compte d'aquest sistema l'any 2011.

No és possible deixar de ser morós amb un sistema de finançament el resultat del qual és una desconcentració de despeses mai vistes: sanitat, educació i serveis socials. I no obstant això, cap desconcentració de l'ingrés, un sistema que desconeix un cert principi d'ordinalitat en el resultat o que depèn del que l'administració central decideixi lliurar a compte a cada moment. Mantenir-nos invariablement per sota de la mitjana, a pesar dels esforços de la societat civil, i també hem de representar els públics, des de l'any 2009. Convé, en aquest tema del finançament autonòmic, que siguem clars, ja que no per repetir mitges veritats sempre aquestes es tornen en veritat; assenyalar que l'actual sistema de finançament ha contribuït a rebaixar el dèficit públic és absolutament fals.

El primer exercici del sistema de finançament vigent va ser l'any 2009 i amb aquest sistema, que per a qualcú és boníssim, va donar un resultat de dèficit públic de 921 milions d'euros. L'any 2010, amb aquest gran sistema de finançament, que també era vigent, el dèficit va ser de 1.065 milions d'euros. I l'any 2011, amb aquest mateix meravellós sistema de finançament, el dèficit va ser de 1.116 milions d'euros. La diferència, senyores i senyors, és que el 2012, amb el mateix sistema de finançament, amb el mateix, que tan perfecte semblava per a qualcú, el dèficit només va ser de 482 milions d'euros, 86 milions d'euros per damunt de l'objectiu. I mostraré la mateixa gràfica, 1.116 milions d'euros amb un sistema extraordinari, 482 milions d'euros amb el mateix sistema. La diferència no és el sistema, que és millorable, absolutament, la diferència és no gastar el que un no té.

Per tant, sembla que el sistema de finançament no pot ser tan bo quan realment el que es fa és tudar els doblers. Amb el mateix sistema de finançament, que ha de ser boníssim, la realitat és que Balears el 2012 va tenir uns ingressos de 300 milions d'euros, inferiors a l'any 2009, mentre que la despesa va ser 700 milions d'euros més que a l'any 2009. Per tant, senyores i senyors, de l'anterior es desprèn que es pot tenir un gran sistema de finançament però que quan es tuden els doblers en polítiques públiques aquesta situació no l'arregla ni tots els sistemes de finançament del món, ni sobretot el millor sistema de finançament del món.

D'altra banda, senyores i senyors diputats, si aquest sistema de finançament en lloc de ser tan bo hagués estat més equitatiu i hagués atorgat a Balears els ingressos per habitant ajustats a les altres comunitats autònomes, avui estaríem parlant de superàvit pressupostari en lloc de dèficit.

(Remor de veus)

O sigui, si els ingressos per habitant ajustats de Balears haguessin estat equivalents a la mitjana de les comunitats avui estaríem parlant en el pitjor dels casos d'un dèficit del 0,95%.

(Remor de veus)

Avui parlaríem de no haver hagut d'ajustar tant la despesa, com també ens hem vist obligats a fer. Per tant, necessitam un sistema de finançament més clar, més senzill, més transparent i estable en el temps i és el que aquest president defensa contínuament en el si de la Conferència de Presidents.

Les Illes Balears l'any 2011 va ser de les comunitats autònomes amb menor despesa per habitant i així i tot va ser un dels majors dèficits per habitant, per tant continua essent un sistema millorable de finançament.

Tot això ha desembarcat en un esforç de solidaritat que tots estam disposats a fer i correspon a l'Estat, en aquest cas, vetllar per una quota equitativa de distribució de renda, però també que no distorsioni el nostre sistema.

Haurem gestionat molt malament en el passat o haurem errat en les nostres aspiracions, i som els primers que ho hem de corregir, però falta evidentment qualche cosa més. Hem iniciat un gran procés de reformes que ha de permetre, i ja permet, situar la nostra comunitat autònoma a l'avantguarda de la sortida de l'actual crisi, sabent que en aquest procés hem de ser responsables tots i sempre fent feina conjuntament. No ha estat fàcil, gens fàcil, però hem començat i ara és necessari ser consistents, mantenir el pols però sabent que el gruix de la feina ja l'hem realitzat.

Senyores i senyors diputats, comportar-nos en els propers mesos amb decisió, amb audàcia, amb coratge i assenyalant els objectius a aconseguir és una obligació d'aquest govern i els puc assegurar que aquest govern no fallarà. Això sí, en base al nostre compromís amb els ciutadans de la nostra comunitat, però per a les Illes Balears simplement és ser conseqüent amb la seva pròpia història, és una feina, torn a repetir, que necessita de l'ajuda de tots, que ja som en el bon camí, que sabem de la dificultat, però no per això hem de mirar a un costat i posar-nos de perfil. Aquest govern encara les dificultats amb valentia i amb responsabilitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica dels grups parlamentaris, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Francina Armengol, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ara ja puc entendre perquè vostè ha dit que era un president *florero*, ara no s'assabenta del que ha fet durant aquests gairebé dos anys com a president de les Illes Balears als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, ara començam a entendre, després d'aquesta intervenció infernal que ens ha fet aquí avui de matí, Sr. President del Govern. A veure, o no vol entendre o no ho entén, jo ja sé que vostè és apotecari, que la seva obsessió

important és la seva farmàcia, però li digui al vicepresident que li digui alguna cosa sobre els termes econòmics, perquè és que, si no, no en sortirem, Sr. President del Govern.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La seva base de crítica a la meua intervenció és dir que el dèficit no és un indicador econòmic, jo, sincerament, Sr. President, deu ser un tros de menjar, no ho sé, què vol que li digui? És un indicador econòmic i es calcula pel sistema europeu de comptes econòmics integrats que aglutina tècniques estadístiques per definir com es calcula el dèficit cada any i cada any canvien els conceptes, Sr. President del Govern. I si no se n'ha assabentat, ho estudiï, que els altres feim la feina, Sr. President del Govern, i aquesta és la realitat i és molt trist.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Perquè a vostè, a vostè és a qui li toca definir les Illes Balears, i jo el que li he dit, crec que és molt clar, és que vostè ha sacralitzat un indicador econòmic, un únic, i s'ha obsessionat. I de què ens ha servit? Doncs tenim una societat pitjor, Sr. President del Govern, i ja pot embullar i tergiversar el que jo digui una i mil vegades si això el fa feliç, però això no fa feliç la ciutadania de les Illes Balears, perquè la realitat és molt trista i és molt dura, president de les Illes Balears.

Li he dit molt clar, vostè en el Consell de política fiscal i financera no hi és, hi ha el vicepresident Econòmic; juliol del 2012, vostè no hi era, hi havia el vicepresident Econòmic, es va passar a votació el repartiment del dèficit; Brussel·les havia flexibilitat en 1 punt més, de 5,3 es deixava pagar 6,3 a Espanya, totes les administracions juntes. I què va fer el Sr. Mariano Rajoy? Va decidir que tot el punt s'ho quedava el Govern d'Espanya i a nosaltres ens varen deixar en un 1,5%. Hi va haver quatre comunitats autònomes que varen votar no, entre elles, Andalusia i Astúries, Sr. President, i dues que es varen abstenir, Castella i Lleó i Extremadura, governades pel Partit Popular. I què va fer el vicepresident Econòmic? Sí, *bwana*.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la realitat i això és el que li he discutit i li discutiré mil vegades, i no només l'1,5% del dèficit, varen aprovar el 0,7 el 2013 i el 0,1, el 0,1 de 2,8, vostès troben bé que l'Estat es quedi el 2,7 i nosaltres un 0,1. Això és el que han d'explicar aquí, perquè aquesta és la seva responsabilitat política. Vostès, quan se'n van al Consell de política fiscal i financera, efectivament, no han de fer de delegats del Partit Popular, que aquesta és la seva concepció, han de fer de representants dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i han de defensar els interessos de les Illes Balears. Per tant, no se'ns ha assabentat de la pel·lícula, Sr. Bauzá, vostès han votat a favor d'això.

I jo li dic: i jo estic en contra, jo estic amb els que varen demanar una flexibilització del dèficit per a les comunitats autònomes i estic amb els que lluitaran perquè l'any que ve, aquest any que ja som, no se'ns apliqui el 0,7. I li deman: i vostè què farà?

(Remor de veus)

Vostè què farà? Demanarà flexibilització del dèficit o no? Demanarà que no sigui el 0,7 o no? Perquè el 0,7 significa, Sra. Cabrer també, retallades en sanitat, en educació i en política social l'any 2013, no sé si s'han assabentat d'aquesta pel·lícula, però això és el que significa. I m'agradaria que ens digués si acceptarà el 0,7 o el lluitarà i, si no el lluita, em digui on retallarà. Perquè vostè em parla del passat i del passat i del passat, i està molt bé, però vostè és el president, digui què farà, digui què farà, perquè és el que interessa als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, és el que ens interessa a nosaltres, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Després em diu: de les reclamacions a Madrid, de la política que vostè ha fet, bé, ha mentit compulsivament, com fa sempre, Sr. President, és que ja tenim un problema molt greu, és que jo discuteixo amb una persona que menteix compulsivament, menteix compulsivament, sí senyor, s'estudiï la liquidació del pressupost del 2011, la que han aprovat vostès, la que han aprovat vostès, i diu clarament que en el 2010 varen convenir 150 milions d'euros en inversions estatutàries i que n'hi ha 50 en els comptes seus, que no han sabut executar, perquè no en saben, perquè no volen, perquè no poden, no ho sé, no ho sé, però aquesta és la realitat, ho diu la liquidació seva del pressupost del 2011, Sr. President. I després em diuen: i no varen tenir inversions estatutàries. No, no en tenim des que vostè governa, ho entén? És des que vostè governa que no hi ha inversions estatutàries, m'és igual qui governava a Madrid, des que vostè és president de les Illes Balears no hi ha inversions estatutàries.

I no ho dic jo, si ho diu el Sr. Gómez, que li hem demanat documentació parlamentària, li hem demanat *convenios que ha presentado el Gobierno balear a Madrid*, diu ell: *no se tiene conocimiento*. Doncs bé, si els han de presentar vostès i no els coneixen és perquè no els han presentat, Sr. President del Govern.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, són vostès els que no fan la feina que pertoca i no tenim els doblers perquè vostès no els han demanat, aquesta és la realitat absoluta del que vostès han fet.

I després em diu, a més, nosaltres ara ja no som morosos perquè no devem, ha dit vostè textualment. Bé, idò resulta, juny del 2011, deute de la comunitat autònoma, tant per cent respecte del PIB: 17,1, 4.560 milions d'euros es devien el 2011; el 2012, -que jo sàpiga governa vostè, no és ver?-, deute: 20,3%, es deuen 5.414 milions d'euros, 900 milions d'euros. I em diu: no som morosos. Bé, idò, en deu, Sr. President, des que vostè és president 900 més del que devíem abans, aquests són els números del Banc d'Espanya, no meus, del Banc d'Espanya, Sr. President del Govern de les Illes Balears.

I vostè ens ha vengut aquí a fer un discurs, en fi, de comptable dolent, Sr. President, de comptable dolent, i per això la gent no vota un polític, la gent vota un polític perquè dirigeixi, perquè imagini, perquè cerqui els recursos, perquè faci feina, perquè canviï la realitat social que no ens agrada, Sr. President del Govern. Vostè va fer un pla econòmic i financer, el qual, per cert, no ha complert; va fer un pla de creixement, va dir, faré un pla de creixement, no ha aplicat cap mesura de creixement econòmic i es queda tan ample i ens diu una corbata que augmenta i estic feliç. Idò la gent no està feliç, Sr. Bauzá, la gent no està feliç! Perquè anam amb una xifra d'atur que és insostenible, perquè tenim menys drets socials que mai, perquè tenim menys llibertat que mai, Sr. President del Govern.

I em dirà vostè que nosaltres tudàvem els doblers? Bé, bé, ja està bé, eh, Sr. Bauzá! Ja està bé, ja està bé de les herències! M'agradaria sentir el que opina del Sr. Matas, allò era tudar doblers, allò era tudar doblers!

(Remor de veus)

I m'agradaria que explicàs, dins les seves teories econòmiques d'aquell senyor que té devora que diu que té 250 anys d'història econòmica dins el cap, si en èpoques grasses, en èpoques que l'economia funciona molt bé, com era l'època del Sr. Matas, està molt bé inflar l'obra pública com ho va fer i endeutar la comunitat autònoma fins dalt, que és el que va fer el Sr. Matas. I per cert, molts de doblers dins caixes de Cola Cao, això és el que m'agradaria que explicàs, Sr. Bauzá, d'una vegada per totes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, acab, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta. Per tant, això és el que m'agradaria que explicàs i no em digui que nosaltres malbaratàvem els doblers, perquè vostè creu que donar més serveis sanitaris, més serveis en educació pública, donar una prestació als dependents és malbaratar els doblers? Jo pens que no, jo pens que no, per això tenim ideologies diferents.

(Remor de veus)

I nosaltres aconseguíem els doblers de Madrid, sí, Sr. Bauzá, i gràcies a nosaltres té 450 milions d'euros més del que tendria amb el sistema de finançament del PP, i no ho dic jo, ho ha dit el Sr. Montoro en el Senat, si ho vol contradir, contradigui el Sr. Montoro, no a mi.

(Remor de veus)

I acab, Sra. Presidenta, miri, Sr. Bauzá, separi's una mica d'aquestes bogeries que el fan repetir el seu partit, des de Gènova li telefonen i li diuen vostè ha de dir això i ha d'acotar el cap; idò convé que comenci a canviar de forma, convé que comenci a ampliar una mica el seu monet i convé que comenci a espavilar perquè els ciutadans de les Illes Balears ho estam passant realment malament i necessitam un president que exerceixi de president, no de *florero*, de president ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, acab tot d'una, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Ja no li acabaré amb una aposta nostra del Grup Socialista, li acabaré, Sr. President, citant-l'hi una persona que a veure si a vostè li mereix algun respecte, jo no li citaré ni Paul Krugman, ni Stiglitz, perquè ja em va dir que no els volia llegir, ara li citaré Ber Bernanke que és el president de la Reserva Federal d'Estats Units, republicà, per a més senyes, eh!, i diu clarament: "*Una parte sustancial de los recientes progresos a la hora de reducir el déficit se ha concentrado en los cambios presupuestarios a corto plazo, que si se consideran en su conjunto podrían suponer un obstáculo importante para la recuperación económica. Insinuó que la austeridad en una economía deprimida -com la que tenim- bien podría ser contraproducente, incluso en términos puramente fiscales.*"

Sr. President, només austeritat per austeritat, només obsessionar-se amb el dèficit públic, oblidar les persones d'aquesta comunitat autònoma, efectivament, ens està matant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Biel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sra. Presidenta, esper que sigui un poc flexible, atès que el president, a la seva contrarèplica, ha superat fins i tot la primera intervenció, cinquanta minuts.

Sr. President, Sr. Bauzá, no m'ha contestat pràcticament res, no m'ha contestat aquests 1.320 milions més que hem tornat a Madrid del pressupost del 2012, 1.320 milions més del que estava pressupostat i previst, no estaven prevists aquests 1.320 milions que hem hagut de tornar a l'Estat.

No m'ha contestat per què el dèficit de les comunitats autònomes ha de ser menor que el de l'Estat. Per què l'Estat es permet tres vegades més per al 2012 i cinc vegades per al 2013 de dèficit? I per què vostès ho consenten? No m'ho ha explicat.

Tampoc no m'ha contestat per què a novembre del 2012, segons les seves dades, aconseguíem el dèficit, i a febrer del 2013 no? No m'ha contestat per què les dades han variat tant en tres mesos.

Sr. Bauzá, vostè ha criticat que s'incrementàs el dèficit la passada legislatura perquè baixaven els ingressos.

(Remor de veus)

Bé, doncs com tothom, com totes les comunitats autònomes, també les governades pel Partit Popular, València, sense anar més lluny, a totes les que baixaven els ingressos pujava el dèficit.

Sr. Bauzá, vostè ha tengut enguany, 2012, 5.238 milions d'ingressos, 2012, pressupost del 2012 liquidat, 5.238 milions d'ingressos. Sap quants n'hi va haver el 2011? 3.290. Ingressos 2011, 3.290; ingressos 2012, 5.238. M'hagués agradat veure'l com feien els números amb uns ingressos de 3.290 milions, que era el que va provocar la baixada d'ingressos via recaptadora el 2011, com ho hagués fet, Sr. Bauzá, com ho hagués fet? Supòs que no em contestarà, com no m'ha contestat abans.

Només per posar uns exemples, dels impostos directes la liquidació del 2011 eren 845 milions d'ingressos, el 2012 han estat 1.087. I d'imposts indirectes, la liquidació del 2011 eren 1.568 i el 2012 han estat 2.173, pujades bastant considerables i que l'han ajudat, i molt, a aconseguir aquests números, i molt.

Però mentrestant, com dic, l'Estat es permet tres vegades més de dèficit i enguany cinc vegades més de dèficit.

Sr. Bauzá, a més, la passada legislatura vostès demanaven més despesa, perquè ara critica l'endeutament, ara critica, ara li preocupa el que es gastava. Però vostès la passada legislatura reiteradament demanaven més despesa en educació, en salut, en serveis socials, no bastava el que es gastava. Ara diuen que es gastava massa i en aquell moment que no bastava el que es gastava. M'ho pot explicar, Sr. Bauzá? I a més, quan des del Govern progressista d'aleshores es plantejava la possibilitat de

millorar els ingressos, vostès què deien? No, no és necessari. Ara sí, ara es pot fer, ara que governen vostès, després d'haver enganat els ciutadans, perquè vostès guanyaren enganant els ciutadans, els digueren que gastarien més i que no pujarien impostos. I han fet tot el contrari, si no, expliqui'm què han fet, Sr. Bauzá.

Ha mencionat el tema de la supressió de les cent empreses. Per favor! Consorcis de Pla Mirall, Consorcis d'aigua, empreses que no tenien cap tipus de funcionament. Això és el que ha eliminat, Sr. Bauzá, això és el que ha eliminat. I diu que ha eliminat empreses que no feien falta. Quines són les empreses que no feien falta en aquesta comunitat autònoma? Les que va crear el Partit Popular quan va governar, quantes empreses va crear el Partit Popular? Ara són empreses no fan falta, però qui les va crear? Les varen crear vostès. Per cert, la passada legislatura es va començar aquesta racionalització i ja es varen començar a eliminar consorcis, fundacions i empreses creades per vostès i que efectivament no tenien sentit.

També ha parlat de les dades de l'atur. Els pot explicar que les dades milloren als 700 treballadors de les Illes Balears que es veuran afectats per l'expedient de regulació d'ocupació d'Orizonia, els ho pot explicar. Ho pot explicar als 88 treballadors de les Illes Balears que es veuran afectats per l'expedient de regulació d'ocupació d'Iberia. I m'ha dit a veure si vostè era responsable del 57% de l'atur juvenil. Responsable de tot segurament que no, però de bona part sí. Perquè el 2010 va acabar en un 43%, el 2011 va pujar, però resulta que de 2011 a 2012 quan vostè ha estat governant, ha pujat un 6,57% l'atur juvenil, de 2011 a 2012 un 6,57%. Aquest sí és responsabilitat seva, vostè ja governava.

També ha dit que no pagàvem a les entitats de discapacitats. Fals, fals, es pagaren 600 places noves en centres de dia, places residencials, centres ocupacionals pagant. Vostè expliqui'm què ha fet, què ha fet i què estan fent per totes aquestes entitats? O expliqui'm com ahir el president d'una patronal de comerç, de PIMECO, li demanava expressament que no juguïn amb el pa d'aquest sector empresarial que ocupa 40.000 persones a les Illes Balears. Li demanaven al seu govern, que no juguïn amb el pa d'aquest sector comercial, no ho deim nosaltres, ho diu el president d'una patronal.

I ja que ha parlat de tantes xifres, de l'endeutament. Miri, si fossin 6.000 milions d'endeutament com diu, que no ho són, l'endeutament que tendríem a les Illes Balears seria del 20% del Producte Interior Brut, que és molt. Però resulta que Espanya té un 75% d'endeutament del Producte Interior Brut. Itàlia el 120%. Un exemple de deute públic en relació amb el PIB, Estats Units ha passat el 2007 del 62% al 102% l'any 2012, perquè han fet polítiques de reactivació econòmica, cosa que vostès no volen fer, Estats Units, amb un increment d'un 40%. A Alemanya és del 80%. Tot això que ens retreu a nosaltres.

Diu que és l'únic camí possible, que no pot ser que només ens importi el dèficit, però fins i tot el Sr. Rajoy està parlant de flexibilitzar el dèficit, ho diu amb la boca petita, perquè a l'hora de la veritat es flexibilitza el dèficit per a l'Estat, però no per a les comunitats autònomes, però fins i tot el Sr. Rajoy ho fa.

Miri, si haguéssim mantingut el dèficit de 2007, com ens demana, tal vegada al Govern d'aleshores li hauria bastat per pagar el Palma Arena, el metro, les autopistes, la maqueta de l'òpera, tal vegada. Cap d'aquestes infraestructures no era necessàries i tal vegada s'hagués pogut pagar això. Però no s'haurien pogut pagar les 12.000 places residencials de discapacitats i de majors. No s'haurien pogut pagar més escoles, més centres de dia i més ajudes d'emergència que es varen fer Sr. Bauzá.

Vostè parlava dels treballadors que varen de deixar de fer feina a...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant, Sra. Presidenta...dels treballadors que varen deixar de fer feina, de les empreses que varen tancar, en passat, de les que varen deixar de fer feina, de les que varen tancar, això està passant avui, no en passat, està passant avui.

L'únic condret que ha dit avui matí ha estat el tema del finançament. Amb un finançament adequat no tendríem pràcticament dèficit, ho compartim, és l'únic que compartim de la seva intervenció. Per cert, la portaveu del Partit Popular abans ens ha retret que parlàssim de sobirania fiscal, és d'això que parlam precisament, de sobirania fiscal. Vostè aquí sí que ho reclama, però a Madrid me tem que no.

Ha dit que hem de ser solidaris. Solidaris sí, però beneits no, beneits no i ara som beneits, perquè en deu anys aquesta terra ha perdut 17 punts de la renda per càpita disponible. Això abans de la crisi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar. Acabi per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Acab. Una cosa és l'austeritat i una altra molt diferent l'autoritarisme que vostès practiquen. Només amb retallades no serà possible sortir de la crisi. No és possible sortir de la crisi si no hi ha polítiques actives econòmiques. I vostè no en dona ni una sola, de recepta, Sr. Bauzá. Governi per a aquest país, governi per als ciutadans i planti cara.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, jo crec que avui s'evidencia com ens governaven, quin govern teníem. Teníem un govern sense rumb, amb vaivens, no tenien una política econòmica. Jo crec que avui ha quedat evidenciada la manca d'alternatives, la manca d'alternatives, perquè avui era un dia difícil per a l'esquerra. Era un dia difícil perquè avui se certificava el fracàs de la seva política econòmica. I davant la certificació del fracàs de la seva política econòmica tenien dos camins, un era reconèixer mínimament, amb la boca petita, l'èxit de la feina d'aquest govern. I l'altre el que han fet avui, renegar del dèficit, renegar d'un dèficit que ells varen defensar i que ells varen instaurar en una reforma constitucional. I per renegar d'aquest dèficit que era allò que ens predicaven durant tota l'anterior legislatura, però que no feien, ens diuen ara que l'hem de flexibilitzar unes dècimes davant del Consell de Política Fiscal i Financera. I jo els deman, els basta l'1,8% de flexibilització?, perquè és que hem tengut un 1,8%, els basta, els basta? Què vol un 4,1%? Li puc assegurar que tot l'Estat espanyol no ho tindrà, que era el que vostès ens deixaven, perquè clar, aquesta flexibilització l'hauríem pogut tenir si no haguéssim partit d'un 4,1. Dels 700 milions d'euros de desfasament respecte del dèficit permès. És aquest el pecat original que tenim des del principi de legislatura. És aquesta la flexibilització que hauríem pogut tenir. Allò que vostès ens demanen ho hauríem pogut tenir.

Per tant jo crec que és indecent que avui es renegui del dèficit en aquesta cambra, perquè vostès han de dissimular, han de desviar l'atenció i per desviar l'atenció se centren en unes xifres econòmiques que curiosament eren les seves xifres econòmiques. Eren totes les xifres econòmiques d'atur, d'impagaments, tot allò que vostès han dit era de la seva etapa. Amb una diferència, nosaltres ho millorarem i vostès deixaven tirats els més dèbils perquè no els pagaven i no els garantien el seu futur.

(*Alguns aplaudiments*)

Ens diuen que el president no s'assabenta d'allò que els passa als ciutadans de les Illes Balears. Jo els deman, qui ha fet què als ciutadans de les Illes Balears? Qui va posar 46.000 aturats en quatre anys? Qui és que quan es tancaven quatre empreses diàries i 5.874 empreses varen tancar? Qui va duplicar l'endeutament? Qui va deixar 1.104 milions d'euros a proveïdors? Qui va deixar sense crèdit les empreses privades? Qui va deixar més empreses a l'atur, més persones desprotegides i més persones sense futur i fent la bola més gran? No som nosaltres, és la seva política econòmica expansiva de dèficit desbocat, això sí, fent la bola imparabile i més grossa.

Nosaltres, jo crec que ha quedat evidenciat, amb el control del dèficit les coses han millorat. S'ha pagat als proveïdors, disminueixen les dades de l'atur a nivell interanual i a nivell intermensual. Som l'única comunitat autònoma d'Espanya. I varen créixer el nombre de societats un 10% respecte del mateix període de l'any anterior. Això sí, garantim la sostenibilitat dels serveis públics. L'important és garantir aquesta sostenibilitat i a vostès no els importava, els deixava tirats, sense pagar-los i sense garantir-los el futur. És d'això que parlem, d'aquesta diferència.

Sobretot, clar, que el seu exconseller d'Hisenda, que mai ha volgut venir a aquesta cambra, tenguí la indecència de publicar l'altre dia a un mitjà de comunicació, dient: “*el dèficit del pirro*”. Això és el que titulava el Sr. Manera, jo entenc que el Sr. Manera els ha situat a vostès en un paper molt difícil, perquè vostès avui no poden treure el cap del seu escó, duen en la seva consciència el dèficit que ens va deixar aquest senyor amb les seves polítiques expansives. Però que doni aquestes lliçons..., el que hauria de fer és comparèixer i donar explicacions als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Mirin, quan hi ha tensions de tresoreria, que era el que va passar amb la crisi econòmica, que no tenien doblers a la caixa, hi ha dos camins quan no hi ha doblers a la caixa. Un és el que vostès varen adoptar, enganar els ciutadans. Vostès els enganaven, vostès els donaven paperets, aquests paperets eren ordres de pagament que només eren paperets perquè després no els pagaven i els deixaven tirats. Aquest és el seu model. El nostre és el contrari, el nostre és fer els papers i que es pagui. Aquesta és la diferència entre els dos models...

(Alguns aplaudiments)

I per això equilibram els comptes i per això quadram entre ingressos i despeses.

Vostès ens parlen de les inversions estatutàries, és increïble, ho aclarirem! A veure, mai hem rebut 400 milions d'euros anuals, mai. Hem rebut per transferències de l'Estat que ens avançaven els doblers, en total ens han avançat 300 milions d'euros entre els anys 2008, 2009 i 2010, per fer convenis que havíem de fer inversions. Vostès signen ni més ni manco que vint convenis i, a més, després en tornen signar amb els consells insulars, o sigui, un caos de convenis, un caos amb milers de ministeris, això és el que tenim. Però d'aquests 300 milions d'euros dins la caixa n'hi ha zero euros quan entra el vicepresident, no hi ha cap euro a tresoreria. Vostès ho dedicaven a pagar les tensions de tresoreria, a despesa corrent. Zero euros, i això com que era un ingrés, vostès ho computaven com un ingrés, no feien la despesa, la qual cosa els suposava menys dèficit. Ara a nosaltres ens reclamen el futur, 2010, 2011, però tenim pendents 300 milions d'euros, nosaltres hem de fer el compliment d'aquest conveni, no tenim els doblers i ho hem de justificar davant Madrid. Aquesta és la realitat d'inversions estatutàries, zero euros a la caixa d'inversions estatutàries...

(Aplaudiments)

Acab. Efectivament, els he de dir al final molt clarament, és un tema d'ideologia perquè quan vostès governen sempre ens han enfonsat econòmicament. Ho va fer el primer pacte de progrés i ho ha tornat a fer amb escriu el segon pacte de progrés. Destrossen l'economia i no queda altre remei que quan arriba el Partit Popular de recompondre aquesta economia, ho varem fer una vegada i no es preocupin que ho estam tornant fer.

I acab, i vull acabar amb un missatge d'esperança i en positiu. Sr. President, vostè i el seu govern compareixen avui aquí amb els deures fets. Tenen credibilitat, vostè, Sr. President, és un polític creïble. Jo no sé si l'anterior govern tenia bona voluntat o no, el que sí sé és que eren els increïbles. Vostè no, vostè diu que s'han de suprimir empreses públiques i ho fa. Diu que s'han de reduir càrrecs polítics i ho fa. Diu que s'ha de reduir despesa supèrflua i ho fa. Diu que s'ha d'incentivar la iniciativa privada i ho fa. Diu que hem de garantir el futur de la nostra sanitat, serveis socials i l'educació i ho fa. Diu que s'ha de controlar el dèficit i ho fa. I si vostè avui ens diu que no s'han de prendre més mesures i que tenim garantia de futur, el creim, perquè vostè ha demostrat que és un polític creïble i que actua amb fermesa i rigor. Això era el que necessitaven aquestes illes. No es tracta de fer bots d'alegria i de ser autocomplaents, però sí de felicitar quan s'aconsegueixen objectius bàsics de la seva acció de govern.

Li desitjam molts d'èxits perquè seran els èxits de tots els ciutadans, i estic segura de què els tindrà, perquè ja ha demostrat que els reptes difícils no li fan por. Sàpiga que aquí hi ha el Grup Popular per ajudar-lo en aquesta tasca.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara en torn de contrarèplica el president del Govern de les Illes Balears, sense límit de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Faré una molt breu intervenció en relació amb les manifestacions dels representants dels grups parlamentaris de l'oposició. Sra. Armengol, vostè ha pujat aquí i en referència al dèficit m'ha llegit la seva definició, supòs que via Google, perquè tothom ves que sap quin és el concepte de dèficit. No és necessari, tots podem saber què significa gramaticalment, definitòriament. L'important és creure, l'important és voler, l'important és no pensar simplement que és un indicador i l'important és no demanar-se ni demanar al Govern si és important complir. Sra. Armengol, aquesta és la diferència entre llegir la definició i creure en un concepte. Aquesta és la definició...

(Alguns aplaudiments)

Un breu matís. Ens diu que ara aquest govern deu més. Sí, efectivament deu més i deu més com a conseqüència del pagament a proveïdors que són 850 milions d'euros. Si vostès ho haguessin pagat, avui aquest govern deuria menys, molt senzill...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor! Deixin intervenir, silenci! Tothom silenci, Sr. Boned.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No llegiré, ni em referiré a cap cita de cap personatge famós. Li diré una cita d'una persona anònima que va venir al meu despatx, són bones perquè són reals. Em va dir: "President, només vull que no em diguis mentides, vull que em diguis si m'has de pagar o no m'has de pagar..."

(Remor de veus)

Jo sé que vostès se'n riuen...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, Sra. Armengol, per favor! Tothom, tothom, per favor! Silenci.

Deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Jo estic segur que si vostè hagués tengut aquesta persona davant vostè, com vaig tenir jo, no se'n hauria rigut, segur. Les frases famoses són molt importants en determinats moments. Això no és frase famosa, això és una famosa frase que a mi em va dir una persona, president ... bufin! Sí, bufin vostès! Riguin! Facin el que vulguin, però si m'haguessin deixat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs per favor, el crit a l'ordre. Sr. Thomàs, per favor, el crit a l'ordre. L'he sentit des d'aquí, jo l'he pogut sentir i supòs que tothom. Per favor, el crit a l'ordre. Només li deman, per favor, un respecte a qualsevol diputat i més al president del Govern que està en el seu torn d'intervenció. Gràcies.

Sr. Diputat, per favor, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Intentaré dir la frase que a mi em varen dir: "President, no ens digui mentides, simplement si ens ha de pagar, digui'ns-ho i, si no, no ens encomani feines". No és per riure.

Sr. Barceló, vostè ha dit tot el que va pagar en serveis socials, faltaria més! Però el que no ha dit és tot el que no va pagar. I tot el que no va pagar forma part d'aquest deute i tot el que no va pagar forma part d'aquestes frases que jo vaig escoltar des de l'inici de legislatura, que ja s'han pagat.

I en relació amb les empreses públiques, vostè diu que venien de temps anteriors. Varen tenir quatre anys per tancar aquestes empreses públiques, es va iniciar l'inici d'expedient de tancament de set en els darrers mesos, quan vàrem proposar el tancament i la reducció de les empreses públiques, l'anterior president, el Sr. Antich, ens va donar l'enhorabona perquè pensava que era una cosa ben feta. Per tant, no anàvem tan equivocats i, Sr. Barceló, si sobraven, sobraven en qualsevol moment, fos qui fos el que governàs.

Senyores diputades i senyors diputats, avui el Govern no pot donar per acabada una feina d'equilibri econòmic perquè la feina de construir la nostra comunitat, amb tots, és un objectiu de construcció permanent que exigeix ser responsables al mateix temps que consistents, però avui el Govern pot dir que hem deixat enrere un passat i que estam en disposició d'afrontar el futur amb molta més seguretat.

En els propers mesos haurem de seguir en el procés de reestructuració de la nostra administració, un procés que ja va començar, haurem de continuar fent feina ajustant les nostres despeses als nostres ingressos i corregint els equilibris en deute tant financer com comercial.

Haurem de posar especial obstinació en l'estímul d'activitats a la nostra comunitat que són vitals per preservar el creixement en matèria d'energies renovables, processos de depuració d'aigües, recerca, desenvolupament i innovació perquè és essencial acompanyar el nostre principal sector econòmic amb aquelles activitats que també li puguin aportar un valor afegit.

Hem de centrar-nos igualment en els grans serveis públics de la nostra comunitat que són l'educació, la salut i els serveis socials assegurant la seva pervivència.

Tornarem també a donar un impuls especial al finançament de les nostres institucions de govern insular i entitats locals i atendrem amb preferència la seva angoixant situació econòmica, així com el deute heretat derivat de les polítiques de subvencions públiques sense crèdit per atendre-les.

Encara que alguns sembli que no ho han entès, si ho hem de jutjar pel fet que no hagin proposat res en vint mesos, o que uns altres tinguin l'atreviment de demanar que tot continuï ben igual sabent que és impossible, els (...), els empresaris, els proveïdors de l'Administració, el nostre entramat associatiu i les entitats (...) social, el personal al servei de les administracions públiques i dels serveis públics essencials, en definitiva, la immensa majoria han demostrat en aquests mesos entendre perfectament la situació que vivim i transcendint legítims

interessos particulars han pensat en tothom, han mantingut el pols i han contribuït amb decisió a defensar el futur de tots.

Avui, a la nostra comunitat la immensa majoria dels nostres ciutadans es reuneixen i es troben en un sentit comunitari en el futur compartit, en l'esforç comú per sortir amb rapidesa de la crisi que a tots ens té engrunats.

Aquest és el projecte en comú que ens uneix i la responsabilitat d'aquest govern és seguir estant a l'alçada del repte plantejat i en això està compromès sense demora i sense enganar ningú assumint el cost, assumint el desgast públic, personal i polític, tot el que sigui necessari, però sempre fent el que toca i en tot moment per l'únic interès que és per l'interès de la nostra societat.

Hem recorregut entre tots una part del camí amb gran esforç, ara es tracta de ser constants, de mantenir-nos fermes, de seguir pensant en tothom per tal de retornar la nostra comunitat a la via del creixement, encara que aquells que són dipositaris de les essències, la moralitat i tots els sabers es posin nerviosos a mesura que realitat vagi desmentint una per una totes les seves negres i voluntàries prediccions.

Senyores diputades i senyors diputats, vull reprendre les meves primeres paraules en aquesta compareixença, no pretenc informar d'una feina feta pel Govern, sinó explicar com durant aquesta primera part de legislatura gairebé tots hem estat capaços de corregir una situació que no era bona ni per a la nostra comunitat ni per a la nostra economia ni per al nostre benestar.

L'esforç, l'hem fet gairebé tots i ha valgut la pena, per això no puc deixar d'imaginar i d'anhelar que d'ara endavant aquelles qüestions que són bàsiques per al funcionament del nostre model social i econòmic les puguem fer no gairebé tots, sinó tots.

Aquesta unitat serà la nostra força; serà la nostra força per lluitar pel present i sens dubte per guanyar el futur de tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, ara volia demanar als grups parlamentaris si consideren que fem una interrupció tenint en compte l'hora que és i que tenim un debat per endavant que més o manco durarà una hora i quart, els sembla que tallem una hora aproximadament? Ara són les... a les quatre i mitja?, tornam començar a les quatre i mitja?... A les quatre i mitja? D'acord, idè fins les quatre i mitja.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Presidenta, perdó, per una qüestió d'ordre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Nosaltres també podem opinar, els diputats no adscrits?

LA SRA. PRESIDENTA:

És clar que sí.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

D'acord, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui el que vulgui.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Idè, sí, hi estam d'acord, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, Sra. Font.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda.

Començam, reprenem el plenari.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7172/12, presentada pel Consell de Mallorca, de modificació de la Llei 6/2006, de 12 d'abril, balear de caça i pesca fluvial, i modificada per la Llei 6/2007, de 27 de desembre, de mesures tributàries i econòmicoadministratives.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 7172/12, presentada pel Consell de Mallorca, de modificació de la Llei 6/2006, de 12 d'abril, balear de caça i pesca fluvial, i modificada per la Llei 6/2007, de 27 de desembre, de mesures tributàries i econòmicoadministratives.

Intervenció de la Sra. Catalina Soler i Torres, que ha estat designada pel Consell de Mallorca per fer-ne la defensa, durant quinze minuts.

Preg silenci, per favor. Sr. Soler, comenci quan vulgui. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA EXECUTIVA DEL DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA (Catalina Soler i Torres):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, era l'any 2006 quan es publicà la primera llei de caça pròpia de les Illes Balears. La llei precedent era una llei d'àmbit estatal i es venia aplicant des de l'any 1970.

El repte que va suposar la primera llei autonòmica va ser abordat amb èxit perquè es reconegueren moltes particularitats pròpies de la pràctica cinegètica de les nostres illes, i al mateix temps es varen modernitzar molts de conceptes de gestió i compatibilització d'usos propis del nostre territori insular.

L'any 2007, quan no feia pràcticament ni un any que s'havia aprovat la primera llei, es va fer la seva primera modificació per corregir errors i imprecisions que va afectar un total de sis articles.

En el moment present, si bé només han transcorregut set anys de la publicació de la llei, han esdevingut circumstàncies que fan necessàries millores i actualitzacions del text de la llei, entre d'altres la transferència de caça als consells insulars. D'una banda la llei ha estat objecte d'una aplicació intensa; hem de tenir present tota la gestió administrativa que es fa aplicant aquesta llei: cada any es tramiten més de 28.000 llicències, uns 7.500 permisos especials de caça i pesca fluvial, més de 2.500 tràmits menors, més de 2.000 expedients de vedats i plans tècnics. A més, des de l'entrada en vigor de la llei s'han instruït més de 2.000 expedients sancionadors, és a dir, s'ha vist afectat per sancions un percentatge important de la població caçadora.

Aquesta intensa activitat administrativa és l'escenari ideal per posar a prova el funcionament no sols d'aquesta llei sinó de qualsevol llei. Com a conseqüència de tot això s'ha demostrat que fa falta aclarir aspectes, simplificar o canviar el concepte de certs tràmits i ponderar millor el règim sancionadors. Si bé estam parlant de simples modificacions de la llei, és molt important perquè d'això depèn una fluïda i coherent atenció cap als caçadors i cap a la societat en general.

Per altra banda cal tenir present que el procés de transferències de les competències de caça i pesca fluvial ha afectat punts estructurals en la gestió i l'ordenació de la caça. Tant la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori del Govern de les Illes Balears com el Consell de Mallorca ens hem hagut de coordinar estretament perquè el servei que donam al ciutadà continuï essent el que pertoca, i molt especialment per establir nous funcionaments a ambdues administracions. Al mateix temps hem hagut d'abordar i resoldre conflictes d'usos que conflueixen en el camp i que recauen en àmbits competencials diferents.

Essent la Llei de caça una de les més desenvolupades i amb un major contingut transversal, és la més adequada també per ser revisada amb la vista posada en un millor enteniment amb tots els sectors afectats. Consideram que en aquesta legislatura ens trobam en una situació especialment adequada per millorar aquest aspecte. S'ha de tenir present que s'han produït iniciatives supraautonòmiques, com ara el conveni entre comunitats per al reconeixement de la validesa de la llicència de caça subscrit per la comunitat autònoma.

El Comitè interautonòmic de caça, integrat pel Govern de les Illes Balears i pels quatre consells insulars, és l'òrgan responsable de coordinar l'escenari administratiu i social descentralitzat posterior a la transferència tant de cara a l'exterior com a l'interior. A nivell de coordinació interna alguns aspectes han de passar a enfocar-se dins l'àmbit insular i no en el de la comunitat autònoma, mentre que altres han de ser abordats de forma conjunta amb una especial atenció per continuar essent funcionals.

Per això cal reenfocar punts claus de la llei, com ara el funcionament de l'examen del caçador, que passarà a ser compartit entre el Govern i els consells: el Govern farà tot el temari i establirà totes les proves, i cada consell insular durà a terme el seu examen als caçadors residents de cada illa. Es reconeix a la llei la vigència interinsular de la llicència de caça que expedeix cada consell als seus residents. Es revisen també les superfícies dels vedats de caça en funció de la realitat territorial insular de cada lloc. S'actualitzen els imports de les sancions greus i molt greus, alhora que es crearà un sistema de punts similar al del carnet de conduir aplicable a les inhabilitacions dels infractors, que podrà ser desenvolupat reglamentàriament per cada consell insular.

Es recullen peticions d'agricultors referents a la protecció de determinats cultius, tant davant possibles impactes de perdigons com per danys produïts per les peces de caça. Dins aquesta temàtica agrícola en concret s'aclareixen les responsabilitats i funcions del propietari del terreny, agricultor i titular del vedat, tot per prevenir, que actualment n'hi ha, conflictes derivats precisament dels procediments administratius que s'apliquen en aquests casos.

Quant al lloguer dels vedats, se simplifiquen determinats tràmits i s'aclareix notablement la figura del titular del vedat per tal d'evitar també litigis.

La modificació de la llei inclou també mesures destinades a l'estabilitat territorial als vedats de les societats de caçadors locals; aquests vedats, no ho podem oblidar, suposen més d'un terç de la superfície vedada i donen sortida a la major massa social del col·lectiu; són alhora vedats grans, on la gestió biològica de la caça té un vertader significat. Les societats de caçadors locals tenen un paper fonamental de relació amb l'ajuntament del terme municipal, i donen resposta als aspectes socials derivats de la confluència d'usos sobre el territori. També de cara a fomentar aquestes tasques socials i tenint present el cost de la gestió de vedats tan grans, es recullen bonificacions en la taxa de matrícules de vedats i camps d'ensinistrament, que figuraven a la Llei 29/2001, de mesures tributàries. Les bonificacions de matrícules es fan extensives a refugis de fauna, creats a instàncies de l'administració, la matriculació dels quals s'aclareix que és obligada també en aquest tipus de terrenys.

L'atenció dels joves caçadors també s'ha tengut en compte, i si bé es mantenen totes les limitacions prèvies quant a l'ús de les armes, es permet contràriament la participació d'al·lots d'entre 8 i 14 anys en modalitats sense arma de foc. Precisament a la caça amb filats o amb cans eivissencs conflueixen generacionalment padrins i néts, fet que suposa una relació educativa, afectiva i de transmissió de valors patrimonials i culturals inherents a la nostra identitat.

En matèria de pesca fluvial s'aclareixen alguns aspectes especialment de cara l'auge dels pescadors que tenen una cultura de pesca pròpia de l'Europa de l'est, i s'estableix l'aplicació subsidiària de règim sancionador a la caça i la pesca en tot allò que no estigui regulat expressament.

Tant la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori com els consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera han dedicat atenció i temps a la tasca que avui ens ocupa, i ens hem coordinat de forma notable. D'aquí el nostre més sincer agraïment. Així el Comitè interinsular de caça revisà una primera proposta de modificació de la llei elaborada pel Consell de Mallorca a partir de les peticions rebudes de diversos col·lectius; seguidament es redactà un primer esborrany consensuat amb el vistiplau tant del Govern com de tots els consells insulars; finalment el Consell de Mallorca, a petició del Govern de les Illes Balears, presentà el text final per a la tramitació com a iniciativa pròpia, el qual, en el procés de ser concretat, ha requerit modificacions menors de format i molt menors de contingut per tal de millorar la seva correcció i adequació als acords presos en les reunions prèvies que hem mantingut, i les que continuarem fent perquè dins el tràmit parlamentari es pugui millorar la redacció dels articles que avui presentam.

En resum, aquesta és una iniciativa que per al Consell de Mallorca és una fita històrica; és la primera vegada que el consell impulsa una llei d'àmbit autonòmic d'aquesta envergadura. És una llei que inicia el seu tràmit amb transparència i amb el màxim consens. S'ha volgut presentar a tots els sectors per escoltar i recollir els suggeriments de totes les parts implicades. És un exemple clar de màxima col·laboració entre totes les institucions, Govern i consells. Es du a terme en benefici dels caçadors en particular i de la societat civil en general, per millorar dia a dia la legislació amb l'objectiu que sigui més eficient, efectiva, equilibrada i equitativa amb manco tràmits administratius i molt més clara la seva aplicació, que és el que en els moments actuals la societat ens demana.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara, intervenció dels grups que es mostrin a favor de la proposició. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular i per un temps de quinze minuts, la Sra. Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la pràctica de la caça compta a les Illes Balears amb una llarga tradició, com ho confirma el gran nombre de llicències, permisos i vedats autoritzats per a aquesta activitat.

L'any 2006 va entrar en vigor la primera llei de caça i pesca fluvial, modificada un any després quan va entrar en vigor la reforma de l'Estatut d'Autonomia. S'ha de destacar que la reforma estatutària atribueix les competències en aquesta matèria als consells insulars.

El constant increment en el nombre de practicants i els canvis que s'han anat detectant aconsellen una necessària revisió i actualització de l'actual marc normatiu que regula tant la caça com la pesca fluvial en aquesta comunitat.

Per fer possible tots aquests objectius ha estat el Consell de Mallorca que en exercici de la seva iniciativa legislativa ens obre avui el camí amb la proposició de llei que avui tractam per decidir si la prenem en consideració. Des del Grup Popular volem avançar que votarem a favor perquè sigui objecte de tramitació parlamentària fins a adquirir rang de llei. Valoram de manera positiva tot l'esforç que s'ha fet des del Consell de Mallorca, especialment de la consellera de Medi Ambient, Sra. Catalina Soler, per entregar-nos un text que ha demanat, escoltat i té en compte les propostes tant dels consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera, com també el Comitè cinegètic interinsular i de la Direcció General de Medi Natural del Govern de les Illes Balears.

La participació de totes aquestes institucions, així com també la Federació Balear de Caça, que ja ha manifestat el seu suport, confirma la bona voluntat de portar una proposta redactada des de l'experiència dels que més coneixen la realitat cinegètica. No s'ha elaborat d'esquena als que practiquen la caça, sinó que els col·lectius de caçadors han estat convidats a col·laborar i també s'han tingut en compte les seves opinions. En un moment com l'actual, que patim la desestructuració de molts d'aspectes de la nostra societat, constitueix un fet a destacar que una activitat aparentment senzilla com pot ser la caça disposi d'una regulació tan acurada i tan complexa, però ho valoram com un bon indicador de com s'han de fer les coses. Consideram ben coherent continuar fent feina per millorar i simplificar la gestió administrativa de la caça, i a la vegada garantir la seva funció en el medi natural.

Compartim els objectius d'aquesta proposició quan planteja la simplificació dels tràmits amb l'aplicació de les noves tecnologies i la vocació d'un funcionament més eficaç. La llei de caça en vigor ha creat un bon marc d'actuació, però aquesta revisió sens dubte el millorarà.

De la modificació d'aquesta llei consideram rellevant els criteris relatius a la dimensió social i territorial dels vedats i de les societats de caçadors. És necessari comptar amb interlocutors per resoldre problemes com els provocats, per exemple, pels animals quan fugen o la mateixa vigilància del territori. És cert que moltes d'aquestes qüestions no són pròpiament de caça, però passen dins uns territoris que només tenen sentit per ser vedats i tenen repercussió per als pagesos. Ens sembla molt bé que la llei de caça doni suport a la feina de

les societats de caçadors i aclareixi temes que afecten altres col·lectius amb una normativa manco específica, i també que el Govern balear i els consells insulars actuïn de forma conjunta per afrontar aquestes realitats, amb una clara voluntat resolutiva, sense que un desdoblament competencial o unes transferències siguin l'excusa per no fer-ho.

A la vegada consideram importants altres aspectes com l'educació ambiental, amb la intenció de fomentar una pràctica tradicional; tota la regulació que vulguin, però ha d'estar oberta i enriquida per les successives generacions.

I compartim també la necessitat de revisar l'actual règim sancionador. Habitualment quan es modifica sol ser per endurir-lo, però consideram desproporcionades certes sancions; cal introduir criteris de ponderació que creim que són bons. A la vegada donam suport a establir zones de seguretat on no està permesa la caça, concretament la restricció de disparar a una distància d'almanco 100 metres dels nuclis urbans i de 25 metres de vies o camins públics, i també a 100 metres mínim enfora de granges agrícoles, terrenys de conreu i àrees d'acampada, tot açò amb l'objectiu d'evitar accidents a excursionistes o a residents a les zones rurals. L'incompliment d'aquestes distàncies suposarà l'aplicació de sancions de 2.000 fins a 20.000 euros, i la retirada de l'arma.

També és important un replantejament de tràmits i requisits que avui s'exigeixen a caçadors i propietaris de vedats, ja que són desproporcionalment majors que en altres activitats.

Amb aquesta proposició de llei tenim ara l'oportunitat de revisar i adaptar a la realitat de Balears punts clau com són, entre altres, les superfícies dels vedats de caça, tenint en compte les característiques territorials de cada illa, les sancions i la possibilitat de caçar com a acompanyants de menors de 14 anys, sempre en modalitat sense arma de foc.

Aquesta modificació té en compte la realitat social i històrica de la tradició de la caça a les nostres illes en les diferents modalitats de filats, a l'aguait o amb reclam, tota una cultura cinegètica que al llarg dels segles ha configurat uns usos i costums i que avui necessita d'una ordenada regulació perquè aquí hi ha en joc els interessos dels caçadors, però també dels propietaris i dels pagesos. Per tant cal evitar conflictes i que cadascú conegui els seus drets i també quines són les seves obligacions.

La proposició incorpora l'ús de les noves tecnologies de cartografia per definir la categoria cinegètica dels terrenys a cada illa, aclareix la titularitat dels vedats i distingeix entre propietaris i arrendataris. A la vegada amplia les zones de seguretat, facilita el control de la fauna i impulsa la creació dels refugis de caça.

Valoram de manera satisfactòria que aquesta proposició està en concordança amb el decret de transferències en matèria de caça als consells insulars. D'aquesta manera garanteix la validesa de la llicència de caça expedida per qualsevol consell insular a tot el territori de les Illes Balears, tot i que caldrà deixar ben fermats els criteris per a l'aplicació de les taxes. És encertada la reformulació de l'article 30 de la Llei del 2006, que era inaplicable, tal i com estava redactat, tota vegada que no es

podien comprovar els terminis d'haver disposat de llicència de caça cinc anys abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Senyores i senyors diputats, la caça s'ha de poder continuar practicant a les Balears, però de forma ben ordenada i regulada. Els propietaris de finques rústiques han de disposar de facilitats i la caça ben gestionada ha de ser font de recursos i noves rendes per al conjunt de l'activitat agrícola. El Grup Parlamentari Popular vol que aquesta nova llei sigui capaç de trobar el punt d'equilibri i enteniment entre tots els que hi intervenen, siguin caçadors, propietaris, societats de caçadors i l'administració.

I finalment, facilitar, felicitar, perdó, el Consell de Mallorca per la feina que ens ha fet arribar i manifestam el nostre suport a la presa en consideració, amb el ben entès que constitueix un bon punt de partida per a la tramitació parlamentària que ara començarà. Esperam que els grups polítics que integram aquesta cambra siguem capaços de trobar punts d'acord per fer possible la necessària revisió i actualització d'aquesta llei.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara, intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Volem saludar, en primer lloc, la consellera de Medi Ambient del Consell de Mallorca i els representants del sector que assisteixen a aquesta sessió plenària, i també saludaríem l'Hble. Presidenta del Consell, Sra. Salom, si hi fos.

Bé, ens duen avui a debat en aquest parlament una proposició de llei en matèria de caça i pesca fluvial, una modificació de la Llei del 2006, com ja s'ha dit, aprovada per aquesta mateixa institució, amb un ampli suport dels grups parlamentaris. La Llei del 2006, certament, va venir a cobrir un buit, a actualitzar una matèria que a l'Estat sols està regulada per una Llei del 1970, pel que fa a la caça, i per una Llei del 1942, pel que fa a la pesca fluvial; no cal dir que les condicions han variat molt amb tants d'anys, i aquella llei, la del 2006, va respondre realment a una necessitat de modernitzar i d'actualitzar la legislació en matèria de caça i pesca fluvial.

Podríem pensar que una llei relativament recent, com la del 2006, no té molts motius per ser modificada tot just sis anys després, atenent que la legislació anterior havia gaudit de tan notable longevitat, la llei estatal anterior a la del 1970 era del 1902, però és just reconèixer que les circumstàncies han canviat, ha canviat el marc competencial i curiosament alguns arguments diferents, debatuts en aquell no tan llunyà 2006, resulten sorprenents de rellegir en aquests moments.

La circumstància principal que fa que tenguí sentit una adaptació de la llei és l'atribució de la competència en matèria de caça que fa l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, als consells insulars, segons l'article 70, en el seu punt 17. Aquest tema, prou clar des de l'aprovació del nou Estatut, i sobretot una vegada completada la transferència als consells el 2010, no ho era tant l'any 2006, llavors el Grup Parlamentari Socialista va defensar la necessitat d'una major presència dels consells insulars en els organismes interinsulars de caça, fet que va ser argumentat a la contra pel grup majoritari, el Grup Parlamentari Popular, que reconeixia que la redacció del nou Estatut podria variar la situació. Vet aquí la realitat, sis anys després el propi Partit Popular ens argumenta avui que és necessària la modificació de la llei perquè s'han acomplert els auguris, els consells insulars tenen caça com a competència pròpia i han quedat en l'oblit els temps en què el Govern i el Consell de Mallorca, tot i tenir la mateixa coalició al capdavant de les institucions, competien per tenir el favor dels caçadors mallorquins.

Val a dir que resulta una mica xocant que una modificació de la Llei de caça i pesca fluvial, tot i afectar una competència dels consells insulars, vengui presentada per un d'ells, quan les seves disposicions afectaran per igual Formentera, Menorca, Eivissa o Mallorca. Sabem que aquest va ser un acord que figura a les actes del Comitè Cinegètic Interinsular de 2 d'abril del 2012 i que la resta de consells insulars donaren la conformitat a aquest procediment, ja estam acostumats a la peculiar forma d'actuar del Partit Popular i crec que és adequat recordar que, curiosament, fa uns mesos modificàvem, via decret llei, esmenat pel Grup Parlamentari Popular, un pla director sectorial que és competència del Consell de Mallorca, per permetre en aquell moment la importació de residus, per saber alguns mesos després que el tema no surt a compte. Tot una perversió, entenem nosaltres, del procediment legislatiu, amb un resultat nul; vàrem criticar la forma d'actuar en aquell moment, la manca absoluta d'informes i estudis preceptius a qualsevol modificació d'un pla director sectorial, així com la manca de participació ciutadana, negada des del moment que les modificacions més importants d'aquella llei es van introduir via esmena i no en el moment de presentar el projecte.

Idò bé, ara ens trobam amb un cas en sentit contrari: es legisla per al conjunt de la comunitat autònoma, però la iniciativa no sorgeix del Govern, en el seu paper coordinador, sinó d'un dels quatre consells insulars que s'atribueix la representació de la resta i inicia el procediment. Massa bé, no deixa de tenir un aspecte positiu el fet que el Consell de Mallorca exerceixi aquesta facultat, una facultat característica del nostre entramat institucional, tot i que jo no m'atreviria a afirmar que és la llei més important, una altra que es va modificar va ser la Llei de capitalitat, però bé, certament demostra una voluntat d'adaptar els processos normals i interessos puntuals de l'equip de govern del Consell de Mallorca, però massa bé.

Si hem de retreure qualque cosa, seria per ventura que hi hagués hagut un procés d'exposició pública, fins al moment no hi ha estat, tornam perdre, per tant, opcions d'obrir la participació ciutadana amb aquesta llei, que no pot ser molt sectorial, que, no per ser molt sectorial, deixa de tenir la seva importància i el seu interès per a altres col·lectius socials. Aquesta llei, per tant, arriba del consell insular sense oposició de cap força política i vull destacar aquest aspecte, sens dubte positiu, i dirigir-me als representants del sector o representants de societats de caçadors que sens dubte tenen molt d'interès que aquesta llei surti aprovada amb un ampli suport, fet que és una garantia d'estabilitat de la pròpia llei; ara bé, també és cert que compta només amb el suport del Partit Popular i crec que això és atribuïble a una manca de capacitat o de voluntat de negociació, poca gestió política exercida per l'equip de govern del consell en el seu moment, que s'hauria d'haver esforçat més a tenir unanimitat, consens, que sempre és bo i seria ben agraït, n'estic convençut, pels representants del món de la caça.

En el ple del consell es va aprovar aquesta iniciativa i la consellera competent donava a conèixer les bondats de la llei que es presentava, crec que el més positiu que es va dir és el fet que va comptar amb l'opinió dels caçadors associats, molt bon punt de partida sense cap tipus de dubte, així com també la bona feina de l'equip tècnic de la Direcció Insular de Caça. El Grup Socialista va reconèixer en el ple del consell aquesta feina i va anunciar una abstenció en sentit positiu, s'ha d'entendre per tant positiu, positiu perquè volem que demostrï la voluntat d'arribar a enteniment en els diferents aspectes amb els quals segurament podrem diferir. No entrarem avui en els debats concrets, perquè en això ja hi ha ponència legislativa i debat en comissió on tendrem oportunitat de fer-ho, però sí que volem fer esment d'aquells aspectes que no compartim o que consideram obertament discutibles.

Voldria recordar que en el moment del debat de la Llei del 2006, el Grup Parlamentari Socialista va donar un suport important a la majoria d'articles, entenent que amb la nova legislació la caça es feia accessible a tothom, es clarificava i actualitzava la normativa, però també amb tres principis que encara ara són plenament vigents.

El primer principi a esmentar és la importància que una adequada regulació de l'activitat cinegètica pot tenir per a la conservació de les espècies, per al manteniment dels ecosistemes, un objectiu que crec que sens dubte compartim amb els caçadors, ja que aquests són els primers interessats en el manteniment de les espècies, en la no disminució de la població de les diferents espècies.

El segon principi que mantenim els socialistes, respecte de la Llei de caça, és la seguretat, la seguretat com a element fonamental en un cas que parlem d'ús permès d'armes de foc, i en aquest sentit no podem fer més que valorar positivament la regulació establerta l'any 2006. De totes formes, i dins aquest principi, no podem estar totalment d'acord amb les modificacions que es plantegen sobre el tractament de les sancions greus, les quals eliminen l'obligació d'examinar-se; ens inquieta qualsevol índex de laxitud en l'aplicació de sancions. Com hem dit abans, la seguretat és un dels elements principals que pensam que s'ha de tenir en compte a l'hora de legislar en matèria de caça.

En la mateixa línia, no compartim la supressió del curset formatiu per a caçadors que ja gaudeixen de llicència, torna ser un exemple de laxitud, d'acceptar un statu quo i una reducció de les condicions que es varen pactar l'any 2006.

Finalment, el tractament de la propietat privada és un element fonamental a tenir en compte quan parlem de vedats. I en aquest sentit, hem de manifestar que l'eliminació del tràmit de notificació personal a l'hora de constituir vedats de societats locals de caçadors no ens acaba de convèncer. Efectivament, simplifica, està bé, però la pregunta que ens feim és si queden suficientment protegits els drets dels propietaris. Pot resultar sorprenent que haguem de fer aquesta reflexió al Grup Popular, que bravejava de liberal avui de matí, però val la pena recordar que el propi portaveu del Grup Popular esmentava aquesta notificació personal, que ara eliminam, com a una de les garanties principals per als propietaris el 2006, front de la proposta que fèiem els socialistes en aquell moment en què demanàvem l'acord de la majoria de propietaris de terrenys a l'hora de procedir a la constitució del vedat social.

A l'informe tècnic del consell hem pogut llegir com s'apel·la al coneixement per via de *vox populi*, que també se li pot dir *radio calle*, que s'està procedint a la constitució del vedat de la societat local, però no ens sembla l'opció més garantista, sincerament, més aviat el contrari, és cert que sempre queda l'opció de decidir una qualificació cinegètica diferent per al terreny d'un propietari que vulgui segregar-se del vedat social, però estan donant una solució *a posteriori* no permetent que el propietari defensi els seus drets en el moment de constituir-se el vedat, sinó que l'obligam a iniciar un nou procés a títol individual per tal de sortir d'una situació en la qual pot ser ni tan sols n'ha estat assabentat perquè la *vox populi* no li hagi arribat. No ens sembla d'allò més adequat i, si bé es poden cercar altres solucions, la que proposen no la creim totalment satisfactòria.

Aquest serà, sens dubte, un aspecte a debatre, per tant tendrem oportunitat de fer esmenes i de transaccionar si hi ha interès en arribar a acords.

Però hi ha un aspecte també important que ens fa considerar que no podem donar suport inicialment a aquesta presa en consideració de la proposició de llei, tot i que, com voldria que quedàs clar, mantindrem l'abstenció, perquè no volem que sembli que no veim bé la tramitació d'aquesta iniciativa. L'aspecte més polèmic, pensam nosaltres, de la modificació de la Llei de caça és la consideració que es dóna als infants d'entre 8 a 14 anys com a caçadors acompanyants, i aquesta és l'expressió que s'empra en el text proposat "caçadors acompanyants". Ens pareix un excés que es pretengui donar cobertura legal a l'activitat com a caçadors de nins o nines de tan sols 8 anys, i és cert que es preveu que vagin acompanyats, només faltaria aquesta, i també és cert que es preveu que no puguin ser caçadors acompanyants en modalitats amb armes de foc, sinó sense armes de foc; però pensam que s'obri una porta perillosa. Encara no parlem d'armes de foc, però parlem d'una activitat que sens dubte requereix un cert grau de maduresa; quin sentit té que vulguem protegir la infància de la violència dels mitjans de comunicació si permeten a través de la llei que es converteixin en caçadors a la tendra edat de 8 anys?

Hi ha altres maneres d'introduir els infants en el món de la caça, de transmetre valors, com s'ha dit aquí, de transmetre tradicions de pares a fills, de padrins a nets, per ventura acompanyant, potser, en podem parlar; però és que la llei preveu que ho facin, i cit literalment: "desenvolupant totes les accions inherents a l'exercici de la caça amb aquella modalitat". Clar, no parlem de ser simples espectadors, de ser aprenents de l'art de la caça començant observant, sinó de participar activament, i això vol dir, un cas que conec, el cas de la caça de tords al coll, la modalitat, com dic, que personalment he pogut observar i admirar, que hi haurà un moment en què l'infant haurà de ser qui mati el tord. Té sentit que regulem això a la llei, amb 8 anys? Nosaltres pensam que és excessiu. Els avis que ens hi oposarem, que segurament ho esmenarem, però que, com dic, no estam radicalment en contra que hi hagi altres maneres d'anar introduint poc a poc els al·lots en aquestes arts de la caça.

Vaig acabant, la caça o la pesca fluvial que tracta aquesta modificació, és obvi, s'ha d'analitzar avui en dia com a una activitat de lleure amb força, molta força social a la nostra terra, ja no és una activitat complementària dels treballs agrícoles, tan pròpia de la societat rural de segles passats, en el segle XXI escau una regulació adequada als temps actuals, en consonància amb les institucions existents i tenint en compte elements que potser fa un segle no tenien tanta consideració, però que avui són fonamentals. Per una banda, la regulació de l'activitat pel propi interès dels aficionats, que es podran dedicar amb una major seguretat a aquesta activitat adaptant-se tots a unes mateixes normes, però no es poden deixar de banda altres consideracions, com són les mediambientals: la preservació de les espècies i per tant la regulació de les temporades, dels refugis de caça i d'altres elements. I no entenent-ho com a una confrontació entre medi ambient i caçadors, sinó el contrari, crec que els primers interessats a mantenir uns ecosistemes vius i equilibrats són els propis caçadors.

Per totes aquestes consideracions i amb l'ànim de voler arribar a acords, però marcant clarament algunes vermelles que pensam que no es poden creuar, com és el cas dels menors, lamentant que aquesta proposició no hagi arribat ja pactada del consell insular, els anuncii l'abstenció positiva del Grup Parlamentari Socialista. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Soler i representants dels grups de caçadors, des del Consell de Mallorca ens proposen avui la modificació d'una llei, la de caça i pesca fluvial la qual, com vostès saben, va tenir un ampli suport l'any 2006 i només va ser modificada lleugerament l'anterior legislatura. Ningú no va discutir, i ho va recordar la Sra. Soler, que la llei a l'any 2006 era oportuna, no de bades deguérem ser la darrera autonomia que n'aprojava una, i substituïa una normativa franquista, la de caça de l'any setanta, però sobretot, fins i tot, la de pesca fluvial dels anys quaranta.

Ara se'ns dia que la gestió del dia a dia d'aquella llei recomana algunes modificacions i és raonable, i saludam que ho detecti i que tengui la iniciativa de resoldre-ho un consell, que és l'administració competent. Com resulta positiu que el proponent, el Consell de Mallorca, hagi reunit el suport de la resta de consells evitant així qualsevol mena de suspicàcies. De fet, la llei saludam que ens arriba amb prou suports, com el del Consell Cinegètic Interinsular, i aquest consens, que en aquesta cambra no és habitual, no hi estam avesats, recomana tractar la proposta amb molt de respecte.

Per això no ens oposarem a la tramitació i voldríem que en l'iter parlamentari hi poguéssim haver acostaments que permetin el consens en la regulació d'aquestes activitats socials, de fet amb moltes de les propostes que es fan hi podrem estar d'acord, i ara jo també els evitaré una valoració global dels valors de la caça, perquè crec que ja els han apuntat tots els que han intervingut anteriorment. Tanmateix no hi votarem a favor perquè no compartim algunes de les novetats a la llei, com per exemple, ja m'avanç en la línia que havia dit el Grup Socialista, que s'hagi introduït la referència de nins de vuit anys.

Per cert que l'exposició de motius és molt parca realment, només justifica canvis per motius competencials, pel canvi de titular i d'algunes tramitacions; precisa només una, la de les proves i certificació d'aptitud per a la pràctica cinegètica, com els elements obligatoris per a l'obtenció de la llicència de caça i al·lega que hi ha causes d'exempció d'aquestes proves que són difícils de verificar. Però la llei toca moltes altres matèries, sense fer-ne esment a l'exposició de motius ni aportant el consell avui elements de judici al respecte.

Ja he avançat que un tema polèmic i delicat és aquest de l'edat en què poden intervenir a la caça, un aspecte que fou controvertit ja a l'any 2006, que es va solucionar per unanimitat; l'any 2006 vàrem passar dels 14 anys amb que venia la proposta del Govern l'edat per poder utilitzar armes de foc, als 16 anys, cosa que no toca. I es va establir que per poder caçar, els majors de 14 anys, sempre que no estiguessin emancipats, havien d'obtenir autorització expressa i per escrit del seu representant legal, això tampoc no ho toquen.

La novetat, com s'ha apuntat, és que a la definició de caçador, allà on es diu qui és caçador i qui no, a l'article 6, s'hi introdueixen els nins de 8 a 14 anys, com a caçadors acompanyants, ja s'ha dit, això sí en la modalitat de sense armes de foc, però remarcant que, com a acompanyants, podran desenvolupar totes les accions inherents a l'exercici de la caça, totes. Tampoc no som cap expert ni pretenc pontificar sobre

aquesta matèria, no hi ha dubte que hi ha aspectes ancestrals, culturals, de tradició en el sacrifici d'animals, basta pensar en les matances del porc, en la mort de qualsevol animal a qualsevol casa particular o en la presència de nins a la pesca, i segurament hi ha una part d'aquestes decisions que correspon a la família.

Però avui, avui, en el segle XXI, també escauen uns mínims per protegir els menors, uns mínims que també són una pauta de bon gust, en això hi està tothom d'acord, hi està d'acord el Consell de Mallorca, evidentment el Consell de Mallorca ha regulat els vuit anys, és a dir, ha prohibit aquesta presència als nins de 7, de 6 anys; per què 7 i no 8 o 9 o 10? Nosaltres trobam que la reflexió que fa el consell per als nins menors de 8 anys també és d'aplicació, en alguns aspectes, als nins de 8, de 9, de 10, i el consell no aporta cap argument sòlid ni cap estudi psicològic, molt menys, al respecte, cap argument per a novetat que pot anar contra la protecció dels menors.

Insistesc que a l'any 2006 pactàrem, per unanimitat, que l'edat mínima fossin els 14 anys, ara vostès no és que ho baixin un o dos anys, per a algunes pràctiques molt aclarides, sinó sis anys menys, fins als 8 anys, i a 8 anys són nins molt petits. Ja apunt que aquest aspecte l'esmenarem, no només perquè avui en dia donar mort amb les pròpies mans, com en els tords caçats amb filats o veure els conills agafats pels cans, com l'exemple que se'ns ha posat, no creim que sigui profitós. Però (...) això trobam que la redacció exacta de la proposició de llei no és afortunada, o és excessiva, perquè ho repetesc, se'ns diu que els nins de més de 8 anys són tractats com a caçadors i podran participar en el desenvolupament de totes les accions inherents a l'exercici de la caça. I això és molt ampli, massa ampli, al nostre entendre, per a un nin de 8 anys.

Pensem que per als caçadors, per a tots els caçadors, des dels 14 anys se'ls exigeix acreditar aptitud i coneixements precisos i estar en possessió de la llicència de caça. Això és el que regula exactament el mateix article, l'article 6, però als acompanyants de vuit anys poden fer totes les accions inherents a l'exercici de la caça, totes, no se'ls exigeix res. No crec que aquesta regulació estigui ben resolta. No és un bon plantejament i ja els ho dic ara que serà, que és una qüestió decisiva perquè avui no votem favorablement la tramitació d'aquesta llei sinó que ens abstinguem.

Però també hi ha altres aspectes que voldríem modificar, uns aspectes que probablement no haguessin duit tampoc ni tan sols a l'abstenció, hi ha algunes definicions, per exemple, però només apuntaré breument alguna discrepància que confiam i voldríem, perquè entenem que és susceptible de resoldre's amb les esmenes parcials, que hi hagi entesa perquè hi ha voluntat de consens. La primera, és sobre l'exigència nova que qui vulgui preservar els seus terrenys de la caça hagi de pagar els costos del canvi del pla cinegètic, quan no en treurà cap profit.

La llei, s'ha recordat, estira prou mantenint la figura de l'aprofitament comú, de poder practicar la caça fora del permís explícit dels propietaris, tot i que cada vegada és més complicat per la rururbanització dels terrenys on hi ha vedats, però no veim adequat gravar els propietaris que plantegin preservar el seu terreny de l'activitat cinegètica imputant-los despeses que no els afavoreixen. Preferim mantenir l'actual esquema que té la llei.

Tampoc no compartim, també coincidim en aquest punt amb el Grup Socialista, que es faciliti tant evitar les proves d'aptitud, sobretot eliminar els curssets formatius per als que no hagin de realitzar les proves d'aptitud. Pensin, senyors diputats, que fins i tot s'alliberen els infractors sancionats per faltes greus passar per les proves d'aptitud. Consideram injustificada i inconvenient aquesta rebaixa de les exigències ja que entre les infraccions considerades greus en trobam de molt importants i a part de l'element sancionador, doncs, també hi ha un d'educatiu que és habitual dins tot aquest tipus d'infraccions no en caça, pràcticament en totes les matèries.

Per últim, i tampoc no faig cap repàs exhaustiu, no trobam encertada la previsió de caçar quan no hi ha prou visibilitat. Això hi ha dos motius que diu la llei, d'entrada perquè quan no hi ha visibilitat pot resultar perillós per a les persones i per als béns, però també, també, i això ho diu explícitament la llei, perquè això minva la possibilitat de defensa de les peces de caça. És una preocupació explícita de la llei que ens sembla sana i esportiva. Idò bé, concretant aquesta idea l'article 38.5 de la llei actual prohibeix caçar quan hi ha boira, pluja o neu si afecta la visibilitat, i l'article 38.3 marca que caçar fora del període comprès entre mitja hora abans de la sortida del sol i mitja hora després que s'hagi post tampoc no es pot caçar. Els dos supòsits vostès saben que es mantenen en aquesta modificació, relativament menor, que fa el consell, però el consell ens proposa que en el cas dels tords la caça s'ha de poder iniciar una hora abans de sortir el sol, però una hora abans de sortir el sol no hi ha una visibilitat adequada, és evident per què hi ha l'article 38.3 a la llei. Si no hi ha per a la resta de la caça, per què hi ha per als tords?, de veritat necessitam aquesta excepció per als tords? Nosaltres creim que no. En tot cas insistesc, són qüestions, són elements que són més per resoldre dins esmenes parcials que dins un debat de totalitat que no haguéssim presentat, no haguéssim suggerit una esmena a la totalitat en el cas d'un altre tipus de tramitació.

Són temes, en tots els casos, en què ens agradaria trobar un punt de trobada dins la ponència si hi ha el clima que hi ha hagut en els precedents que han duit a terme abans, en aquesta casa, quan hem parlat de caça. No debades parlem d'una activitat molt extensa, socialment molt important, són milers i milers de ciutadans, no tant les ciutadanes, però en tot cas a molts de pobles a ningú no se li escapa que la societat de caçadors és el col·lectiu que té major nombre de socis del poble.

Jo crec que donaria tranquil·litat als practicants de la caça que hi hagi el màxim consens en la regulació jurídica, que sigui pacífica, que sigui consensuada. I com s'ha dit, no només per als practicants, és evident, la Sra. Soler parlava de conflictes d'usos en el sòl rústic, és evident, hi ha conflictes d'usos en aquest cas, i nosaltres creim que tot el que pugui resoldre's amb el màxim consens social d'aquest tipus de matèries, doncs, al final és agraït quan s'ha d'aplicar la normativa. I no debades

aquesta, l'activitat cinegètica, afecta moltes i moltes altres activitats i drets en el sòl rústic.

Per tant, feim vots perquè ens puguem trobar dins la regulació dins la ponència i apuntam aquest element de mantenir els vuit anys dins la llei el trobam inadequat, nosaltres ens abstenem també, com insistesc, en la vocació i amb la intenció que ens agradaria que s'aprovés per unanimitat al final del tràmit parlamentari.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. En torn de rèplica té la paraula el Grup Popular, la diputada Asunción Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. La veritat és que s'agraeix, d'entrada, aquesta abstenció dels partits de l'oposició ja que és una postura no massa habitual en aquest parlament, però mirin, no entrarem ara a debatre en aquest ple ni el contingut ni els aspectes concrets de la proposició de llei, aquest no és el moment, tota vegada que avui debatem la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

El nostre grup parlamentari, tal com ja he avançat en la meva primera intervenció, votarà a favor d'aquesta presa en consideració, ja tindrem oportunitat en els debats de ponència i comissió de tractar tots i cada uns dels aspectes dels canvis legislatius que ens proposa el Consell de Mallorca i, lògicament, els grups parlamentaris podran presentar totes les esmenes i propostes que considerin oportunes al text, que constitueix una base de partida perquè la feina a partir d'ara serà nostra.

Compartim la necessitat de revisar, clarificar i posar al dia la Llei de caça de 2006 amb la finalitat d'introduir nous aspectes per atendre les peticions que han fet públiques els col·lectius implicats i sempre per millorar-la.

Com ha explicat la consellera, la Sra. Soler, en la seva presentació si bé només han transcorregut set anys des de la publicació d'aquesta llei hi ha tota una sèrie de fets i circumstàncies que aconsellen la introducció de necessàries millores i actualitzacions. Correspon ara a aquest parlament debatre i dictaminar aquesta proposició. No avancem posicions ni avancem tampoc esdeveniments.

Donam avui la benvinguda a una proposició legislativa que es presenta amb la voluntat de donar resposta i millorar la norma que regula i ordena la caça a les nostres illes. Els criteris que han d'inspirar la modernització d'aquesta llei són la necessària adaptació al nou escenari de transferències dels consells insulars, la coordinació entre aquestes institucions i el Govern de la comunitat autònoma i l'agilitació dels tràmits.

En definitiva, el reconeixement de la caça com una activitat tradicional, amb un gran nombre de persones que la practiquen i que tenen dret a disposar d'un bon marc normatiu que la reguli.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Malgrat hagin anunciat abstenció per part del Grup Socialista, volen intervenir en el torn de contrarèplica? Té vostè la paraula, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Crec que tampoc no serà molt extensa la intervenció perquè crec que ha quedat clar que, a pesar que és agosarat dir que una abstenció és positiva o és negativa, la voluntat d'aquest grup parlamentari, del Grup Parlamentari Socialista, és mantenir un grau de consens com a mínim similar al que vàrem aconseguir l'any 2006. Per tant, no feim un plantejament obertament contrari al text que ha arribat, sobretot quan l'argument principal és l'adaptació al nou sistema competencial amb el qual evidentment estam d'acord, però han d'entendre que no pugem estar en el cent per cent d'acord.

Per una banda, no estam en el cent per cent d'acord perquè pensam que ha mancat una negociació prèvia, això hagués pogut venir una mica més avançat del consell, però bé, ho negociarem aquí, hi ha oportunitat en el tràmit parlamentari que preveu el nostre reglament de presentar esmenes, d'arribar a acords. Però és cert que hi ha aspectes dels que es toquen en aquesta proposició de llei que varen ser transaccions de l'any 2006, és a dir, que varen permetre acords entre grups parlamentaris l'any 2006 i que ara es toquen. Jo he esmentat la creació de vedats socials, hi ha el tema de les exempcions, és a dir, són qüestions que en el 2006 ja es varen parlar, que es va arribar a un acord transaccionant entre els distints grups parlamentaris i que ara ens vénen amb una altra redacció, que no és la que vàrem pactar el 2006.

Per tant, crec que haurem de fer un esforç de pactar, i un esforç de pactar vol dir que ens agradaria escoltar un missatge, ens agradaria haver escoltat un missatge d'aquesta disposició d'arribar a acords i d'acceptar esmenes i de transaccionar esmenes amb els grups de l'oposició. No sempre sentim aquesta voluntat, se'ns demanen propostes, avui matí hem escoltat un parell de vegades que es deia que l'oposició no fa propostes, l'oposició fa propostes cada vegada que es tramita un projecte de llei, fa esmenes, si se n'accepten o no pel grup majoritari crec que és responsabilitat del grup majoritari i no de qui les presenta. I el tema, crec que hem incidit els dos grups de l'oposició, que és clau és el tema dels menors, i no és un tema menor, valgui la redundància.

Jo recordaria només un cas que ha passat tot just fa un any, un govern del Partit Popular l'any 2012 presenta una llei on volia permetre caçar a partir dels catorze anys, que això ja ho contempla la nostra llei de 2006. El 2012 la Xunta de Galícia presenta un projecte de llei de caça per substituir la llei de caça del 97 on permetia caçar els menors de setze anys, de catorze a setze anys. Aquest projecte va morir, i ha presentat un nou projecte de llei, va morir perquè es varen convocar eleccions i, per tant, va decaure, però s'ha presentat un nou projecte de llei de caça per part de la Xunta de Galícia, que com saben governa el Partit Popular, ara el 2013 i es continua mantenint l'edat mínima per poder caçar en els setze anys.

Clar, si per un costat el debat públic, a nivell d'altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol ha arribat a la conclusió que amb catorze anys s'és massa jove per anar a caçar nosaltres aquí plantejam els vuit anys. Nosaltres continuam pensant que és excessiu, la qual cosa no exclou que regulem d'alguna manera que es pugui acompanyar i es pugui aprendre aquestes arts tradicionals que són les que contempla la possibilitat. En tot cas, insistesc, hi presentarem esmenes i esperam del Grup Parlamentari Popular la voluntat d'arribar a acords com vàrem poder arribar a acords l'any 2006 amb el Grup Parlamentari Popular i amb el conseller de Medi Ambient, en aquella època el Sr. Jaume Font.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Temps ara d'intervenció del Grup MÉS. No vol intervenir? D'acord.

Passam a votacions. Votam.

Queda aprovada per 35 vots a favor i 22 abstencions. Molt bé.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS